

Pokyny

Pokyny 02/2022 k uplatňování článku 60 GDPR

Verze 1.1

Přijatá dne 14. března 2022

Historie verzí

Verze 1.1	1. července 2022	Drobné opravy
Verze 1.0	14. března 2022	Přijetí pokynů 02/2022

SHRNUTÍ

Se zavedením GDPR byla jako jedna z hlavních inovací zavedena koncepce jediného kontaktního místa. V případech přeshraničního zpracování je dozorovým úřadem v členském státě, ve kterém se nachází hlavní provozovna správce nebo provozovatele, orgán, jenž řídí vymáhání souladu příslušných činností přeshraničního zpracování s GDPR, ve spolupráci se všemi orgány, které mohou čelit dopadům dotčených činností zpracování: buď prostřednictvím provozoven správce nebo zpracovatele na jejich území, nebo prostřednictvím stížností ze strany jeho obyvatel na tyto činnosti zpracování. Subjekty údajů by ovšem měly mít možnost snadno se domoci svých práv v oblasti ochrany údajů a měly by mít možnost stěžovat si u dozorového úřadu v místě svého obvyklého bydliště. Pro stěžovatele také tento dozorový úřad zůstává kontaktním místem v dalším průběhu procesu vyřizování stížností. Za účelem splnění všech těchto požadavků článek 60 GDPR upravuje postup spolupráce mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady.

Tyto pokyny se zabývají interakcemi dozorových úřadů mezi sebou navzájem, s Evropským sborem pro ochranu osobních údajů (EDPB) a třetími stranami podle článku 60 GDPR. Cílem je analyzovat postupy spolupráce a vydat pokyny ke konkrétnímu uplatňování ustanovení.

Obecné úvahy

Nezbytnou podmínkou pro to, aby postup spolupráce probíhal co nejplynuleji, je společné chápání termínů a základních pojmů.

Za prvé, pokyny stanoví, že:

- postup spolupráce platí v zásadě pro všechny případy přeshraničního zpracování,
- za vyřizování těchto případů je odpovědný především vedoucí dozorový úřad, aniž by byl zmocněn sám rozhodovat s konečnou platností, a že
- postup spolupráce nemá dopad na nezávislost dozorových úřadů, které si ponechávají právo volné úvahy při výkonu pravomocí v rámci spolupráce.

Připomíná se, že účinky vnitrostátních správních předpisů nesmějí vést k omezení nebo narušení spolupráce podle GDPR.

Struktura a obsah pokynů

Tyto pokyny vycházejí z požadavků článku 60 a vyjasňují odstavec po odstavci podmínky, které vyplývají z nařízení samotného a z jeho uplatňování v praxi.

V souvislosti s čl. 60 odst. 1 GDPR se stanoví, že zásady, které je třeba dodržovat v průběhu celého postupu spolupráce, jsou vzájemnými povinnostmi. Zdůrazňuje se, že dosažení konsensu mezi dozorovými úřady není povinností, avšak snaha dospět k dohodnutému, obecně přijatelnému rozhodnutí je základním cílem, jehož má být dosaženo prostřednictvím vzájemné a soudržné výměny všech relevantních informací. Tato výměna informací je pro všechny dotčené dozorové úřady včetně vedoucího dozorového úřadu povinná. Význam slova „relevantní“ v tomto kontextu je dále objasněn na příkladech. Pokud jde o včasnost, dokument doporučuje aktivní a co nejrychlejší sdílení relevantních informací. Dále se pak připomíná možnost využívat k dosažení konsensu neformální komunikační prostředky.

Následující oddíl věnovaný čl. 60 odst. 2 GDPR řeší situaci, kdy vedoucí dozorový úřad požádá dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady) o poskytnutí vzájemné pomoci podle článku 61 GDPR a provádí společné postupy podle článku 62 GDPR, a poskytuje vodítko k vymezení těchto nástrojů v souvislosti s probíhajícím postupem spolupráce.

Dokument řeší postup předkládání návrhu rozhodnutí podle čl. 60 odst. 3 nařízení GDPR. Zdůrazňuje, že vedoucí dozorový úřad musí jednat aktivně a co nejrychleji a že dotčené dozorové úřady by měly mít možnost přispívat k celkovému postupu, a to i před vypracováním návrhu rozhodnutí (např. výměna informací). Vedoucí dozorový úřad je kromě toho ve všech případech přeshraničního zpracování povinen předložit dotčeným dozorovým úřadům návrh rozhodnutí.

Oddíly týkající se čl. 60 odst. 4 až 6 GDPR popisují různé scénáře, jež následují po předložení návrhu rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem, a zajišťují tak jednotný přístup v rámci postupu mezi předložením (revidovaného) návrhu rozhodnutí a buď vyvoláním závazného účinku, pokud nebyly vzneseny relevantní a odůvodněné námitky, anebo postoupením k postupu pro řešení sporů. Pokyny rovněž uznávají možnost, aby vedoucí dozorový úřad návrh rozhodnutí předloženy podle čl. 60 odst. 4 GDPR upravil a znovu předložil před uplynutím čtyřtýdenní lhůty, pokud k takové úpravě opravňují nové faktory nebo úvahy a pokud je jejich význam odpovídající z hlediska účelnosti postupu spolupráce. Navíc se stanoví, že může existovat více revidovaných rozhodnutí, avšak pouze v případech, kdy je pravděpodobné, že bude dosaženo konsensu vzhledem k podstatnému sbližování stanovisek mezi vedoucím dozorovým úřadem a dalším dotčeným dozorovým úřadem (dalšími dotčenými dozorovými úřady).

Poté, co se (revidovaný) návrh rozhodnutí stane pro vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady závazným, následuje analýza různých scénářů. Objasňuje se, který dozorový úřad musí přijmout konečné vnitrostátní rozhodnutí podle čl. 60 odst. 7 až 9 GDPR na základě návrhu rozhodnutí, který se stal závazným a který dozorový úřad musí oznámit správci či zpracovateli nebo stěžovateli. V této souvislosti je řešen také rozdíl mezi oznámením a informováním.

Pokyny se dále zabývají důležitým rozdílem mezi situacemi, jež představují odmítnutí či zamítnutí stížnosti s tím důsledkem, že konečné rozhodnutí přijímá dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, a situacemi, kdy na stížnost v souvislosti se správcem reaguje vedoucí dozorový úřad, s tím důsledkem, že konečné rozhodnutí přijímá vedoucí dozorový úřad. V této souvislosti je zdůrazněno, že ustanovením práva EU, která výslovně neodkazují na právo členských států, musí být obvykle dán autonomní a jednotný výklad.

Následující oddíl popisuje povinnosti správce nebo zpracovatele k zajištění toho, aby činnosti zpracování ve všech provozovnách byly v souladu s konečným rozhodnutím (čl. 60 odst. 10 GDPR).

Poslední oddíl se zabývá zvláštními požadavky na uplatňování článku 66 GDPR (postup pro naléhavé případy) v průběhu probíhajícího postupu spolupráce (čl. 60 odst. 11 GDPR).

Stručná referenční příručka, která je k pokynům připojena, má poskytnout odborníkům v dozorových úřadech rychlý přehled o postupu a tento složitý postup názorně popsat.

Obsah

SHRNUTÍ	3
1 Úvod	7
2 Článek 60 v rámci systému jediného kontaktního místa.....	8
2.1 Použitelnost postupu spolupráce	8
2.2 Vedoucí dozorový úřad / dotčený dozorový úřad jako zapojení aktéři	9
2.3 Nezávislost dozorových úřadů v rámci postupu spolupráce	11
2.4 Dopad vnitrostátních procesních pravidel	12
3 Čl. 60 odst. 1 – vzájemná povinnost.....	12
3.1 Obecné informace	12
3.2 Snaha dosáhnout konsensu.....	13
3.3 Povinnost vyměňovat si veškeré relevantní informace	13
3.3.1 Pojem „relevantní informace“	14
3.3.2 Načasování výměny informací.....	16
4 Čl. 60 odst. 2 – vzájemná pomoc a společné postupy.....	16
4.1 Obecné informace	16
4.2 Požadavky stanovené v čl. 60 odst. 2.....	17
4.2.1 Vedoucí dozorový úřad může požadovat	17
4.2.2 Pojem „kdykoliv“	17
4.2.3 Ostatní dotčené dozorové úřady jako adresáti	18
4.3 Žádosti o vzájemnou pomoc	18
4.4 Provádění společných postupů	20
5 Čl. 60 odst. 3 – informace sdělované vedoucím dozorovým úřadem a povinnost předložit návrh rozhodnutí	20
5.1 Čl. 60 odst. 3 první věta: povinnost vedoucího dozorového úřadu neprodleně sdílet informace	20
5.1.1 Pojem „neprodleně“	20
5.1.2 Pojem „relevantní informace“	22
5.2 Čl. 60 odst. 3 druhá věta: povinnost vedoucího dozorového úřadu vydat „návrh rozhodnutí“	24
5.2.1 Právní povinnost předložit návrh rozhodnutí.....	24
5.2.2 Pojem „návrh rozhodnutí“	25
5.2.3 Pojem „neprodleně“, pokud jde o předložení návrhu rozhodnutí.....	28
5.2.4 Pojem „řádné zohlednění jejich stanovisek“	28
6 Čl. 60 odst. 4 – posouzení námitek a možnost vyvolat postup pro řešení sporů.....	30
6.1 Účel ustanovení	30

6.2	Relevantní a odůvodněné námitky dotčeného dozorového úřadu	30
6.2.1	Výpočet lhůty.....	30
6.2.2	Relevantní a odůvodněné námitky.....	31
6.2.3	Posouzení námitek k návrhu předložených podle čl. 60 odst. 4	32
6.3	Předložení sboru.....	33
7	Čl. 60 odst. 5 – revidovaný návrh rozhodnutí	34
7.1	Předložení ostatním dotčeným dozorovým úřadům.....	34
7.1.1	Vedoucí dozorový úřad má v úmyslu zohlednit	34
7.1.2	Povinnost předložit revidovaný návrh rozhodnutí.....	35
7.1.3	Předložení revidovaného návrhu rozhodnutí.....	36
7.1.4	Stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů.....	37
7.2	Revidovaný návrh rozhodnutí: postup posouzení.....	37
7.2.1	Společné uplatnění čl. 60 odst. 5 druhé věty a postup podle čl. 60 odst. 4.....	37
7.2.2	Omezení pro ostatní dotčené dozorové úřady při předkládání relevantních a odůvodněných námitek vůči revidovanému návrhu rozhodnutí	39
8	Závazný účinek (revidovaného) návrhu rozhodnutí.....	39
8.1	Má se za to, že s návrhem rozhodnutí souhlasí	40
8.2	Návrh rozhodnutí je závazný	40
9	Čl. 60 odst. 7 – vedoucí dozorový úřad přijímající a ohlašující rozhodnutí.....	41
9.1	Obecné informace	41
9.2	Přijetí konečného rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem	42
9.3	Oznámení a informování	43
9.4	Shrnutí relevantních skutečností a důvodů.....	44
10	Čl. 60 odst. 8 – odmítnutí či zamítnutí stížnosti	44
10.1	Odchylka od odstavce 7.....	46
10.2	Pojem „odmítnutí či zamítnutí“	46
10.3	Přijetí rozhodnutí.....	49
10.4	Informovat a oznámit.....	50
11	Čl. 60 odst. 9 – částečné odmítnutí či zamítnutí	50
12	Čl. 60 odst. 10 – oznámení opatření přijatých správcem nebo zpracovatelem vedoucímu dozorovému úřadu / dotčenému dozorovému úřadu (dotčeným dozorovým úřadům).....	51
13	Čl. 60 odst. 11 – postup pro naléhavé případy.....	52
13.1	Podmínky pro uplatnění článku 66.....	52
13.2	Interakce s probíhajícím postupem spolupráce podle článku 60.....	54
	Stručná referenční příručka.....	56

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

s ohledem na čl. 70 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“),

s ohledem na Dohodu o EHP, a zejména na její přílohu XI a protokol 37, ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018¹,

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TYTO POKYNY:

1 ÚVOD

1. Počet vnitrostátních řízení o výkonu práva týkajících se činností přeshraničního zpracování údajů se neustále zvyšuje, přičemž mnohá jsou řešena v rámci mechanismu spolupráce stanoveného GDPR. Zatímco čl. 57 odst. 1 písm. g) a f) stanoví rámec pro celkovou spolupráci, podle článků 56 a 60 GDPR² je stanoveno jediné kontaktní místo. Tento specifický postup vyžaduje, aby vedoucí dozorový úřad spolupracoval s ostatními dotčenými dozorovými úřady ve snaze dosáhnout konsensu.
2. Je třeba zdůraznit, že model jediného kontaktního místa, jenž umožňuje dozorovým úřadům všech členských států zapojit se do určitého druhu postupu spolurozhodování, je novinkou v právních předpisech o ochraně osobních údajů, kterou zavedlo GDPR.
3. Tyto pokyny se zabývají interakcemi dozorových orgánů mezi sebou navzájem, s Evropským sborem pro ochranu osobních údajů a s třetími stranami podle článku 60. Cílem je analyzovat konkrétní uplatňování ustanovení a poskytnout k němu pokyny. Jelikož se postup spolupráce týká činností zpracování, jeho výsledek se ze své podstaty týká aktérů, kteří jsou do takového zpracování zapojeni (subjekt údajů, správce, zpracovatel nebo zpracovatelé atd.). Protože se však povinnost spolupracovat obsažená v článku 60 vztahuje na dozorové úřady, zaměřuje se tento dokument na povinnosti vedoucího dozorového úřadu a ostatních dotčených dozorových úřadů.
4. Úkolem těchto pokynů není řešit otázku jmenování vedoucího dozorového úřadu a ostatních dotčených dozorových úřadů. Tyto pokyny předpokládají, že toto bylo objasněno a dohodnuto podle článku 56, jelikož postup podle článku 60 přiděluje zúčastněným dozorovým orgánům na základě jejich úlohy konkrétní kompetence a úkoly. Proto se předpokládá, že v okamžiku, kdy začíná práce podle článku 60 GDPR, již byly sdíleny dostatečné informace pro stanovení různých úloh.
5. Ve specifických situacích by však mohlo později dojít ke změně kompetencí a úloh dozorových úřadů (např. nové umístění hlavní provozovny nebo případ společného správcovství). A proto, jakmile se dozorový úřad ve fázi spolupráce dozví o jakýchkoli okolnostech, které by mohly ovlivnit kompetence

¹ Pokud se v těchto pokynech hovoří o „členských státech“, rozumějí se tím „členské státy EHP“.

² Pojem „článek“ bez dalšího upřesnění se rozumějí články GDPR.

pro řešení daného případu, měly by být tyto informace okamžitě sdíleny mezi dozorovými úřady, aby bylo možné určit nový předpokládaný vedoucí dozorový úřad a dosáhnout dohody o rozdělení úloh³.

6. Po dohodě by odpovídajícím způsobem pokračoval postup podle článku 60. Pokud dosažení konsensu není možné, záležitost je třeba postoupit sboru EDPB s využitím čl. 65 odst. 1 písm. b).
7. Tam, kde se v těchto pokynech odkazuje na použití „*informačního systému EDPB*“, znamená tento odkaz systém pro výměnu informací o vnitřním trhu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“)⁴. Informační systém EDPB se používá v souladu s čl. 60 odst. 12 pro poskytování všech informací požadovaných podle článku 60. K usnadnění postupu dosažení konsensu by dozorové úřady kromě toho měly používat všechny formy komunikace, jako je e-mail, telefon, videokonference nebo osobní setkání.

2 ČLÁNEK 60 V RÁMCI SYSTÉMU JEDINÉHO KONTAKTNÍHO MÍSTA

2.1 Použitelnost postupu spolupráce

8. Postup spolupráce mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady podle čl. 56 odst. 1 a článku 60 má v zásadě tyto podmínky: operace zpracování musí být přeshraniční v souladu s čl. 4 bodem 23, což také znamená, že správce nebo zpracovatel musí mít hlavní nebo jedinou provozovnu v EU. Ustanovení čl. 4 bodu 23 stanoví dvě alternativní propojené definice. Za prvé, čl. 4 bod 23 písm. a) vyžaduje, aby správce nebo zpracovatel měl provozovny ve více než jednom členském státě. Za druhé, dotčená konkrétní operace zpracování údajů musí být prováděna v souvislosti s činnostmi několika provozoven v EU. Podle čl. 4 bodu 23 písm. b) mohou přeshraniční zpracování definovat účinky vůči subjektům údajů. V případě, že zpracování osobních údajů probíhá v souvislosti s činnostmi jediné provozovny správce či zpracovatele v Unii, předpokládá se, že se jedná o přeshraniční zpracování, pokud jím jsou nebo pravděpodobně budou podstatně dotčeny subjekty údajů ve více než jednom členském státě⁵.
9. EDPB zdůrazňuje, že články 56 a 60⁶ se vztahují na spolupráci mezi dozorovými úřady ve všech případech založených na přeshraničním zpracování, a to bez ohledu na původ případu (stížnost, šetření z moci úřední atd.). Tímto nejsou dotčena ustanovení článku 55⁷ a článku 65.
10. Ustanovení čl. 60 odst. 7 poslední věta a odst. 8 a 9 se týkají pouze vyřizování stížností, avšak čl. 56 odst. 1 a článek 60 jako základní ustanovení, pokud jde o postup spolupráce, se týkají přeshraničního zpracování obecně. Pokud jde o mechanismus spolupráce, čl. 60 odst. 3 rovněž odkazuje na skutečnost, že vedoucí dozorový úřad „*sdělí relevantní informace o dané záležitosti*“, tj. o případu obecně, takže není vůbec omezen na případy založené na stížnosti. Pojem „*záležitost*“ zahrnuje například řízení z moci úřední a možnost podle čl. 57 odst. 1 písm. h) provádět šetření např. na základě

³ Viz také: Stanovisko č. 8/2019 k pravomoci dozorového úřadu v případě změny okolností týkajících se hlavní nebo jediné provozovny.

⁴ Viz rovněž článek 17 jednacího řádu EDPB.

⁵ Viz také: dokument WP244 Pokyny pro určení vedoucího dozorového úřadu správce nebo zpracovatele.

⁶ S výjimkou případu popsaného v bodě 13 níže.

⁷ Viz také: 128. bod odůvodnění.

informací obdržení od jiného dozorového úřadu či jiného orgánu veřejné moci. Jelikož vyřizování stížností je již upraveno v čl. 57 odst. 1 písm. f), nesmějí být tyto informace poskytnuté podle čl. 57 odst. 1 písm. h) založeny na stížnosti.

11. Dále je to podpořeno systematickým přístupem, pokud jde o možné sankce nebo právní ochranu podle čl. 58 odst. 2, který se vztahuje na všechny druhy zpracování, a nejen na stížnosti.

Příklad 1: Postup podle článku 60 mohou vyvolat také zdroje pocházející z médií nebo od oznamovatelů, pokud jsou konkrétní a podstatné, tj. fakta jsou prezentována konkrétním a úplným způsobem. Prosté zaslání novinového článku bez podrobnějších informací, např. prvního posouzení ze strany dotčeného dozorového úřadu, však obvykle nepředstavuje dostatečný důkaz o porušení ochrany osobních údajů, a nebylo by proto považováno za dostatečně opodstatněné pro vyvolání opatření v oblasti dozoru. A naopak, k zahájení postupu podle článku 60 není nutné poskytnout přesvědčivé důkazy, protože je cílem samotného tohoto postupu stanovit, zda k porušení došlo či nikoli. Vedoucí dozorový úřad však má širokou diskreční pravomoc při rozhodování, kdy je třeba zahájit šetření z moci úřední na základě informací o potenciálních porušeních, které obdržel od ostatních dotčených dozorových orgánů nebo z jiných zdrojů.

12. Použitelnost na všechny přeshraniční případy vyplývá také z účelu mechanismu spolupráce: byl vytvořen s cílem „podpořit jednotné uplatňování pravidel pro ochranu osobních údajů prostřednictvím jednotného výkladu“⁸ a zajistit účinný dozor a vymáhání v rámci Unie. Omezení na případy založené na stížnosti by bylo v rozporu s tímto účelem.
13. Pro případy s pouze místními dopady čl. 56 odst. 2 a 3 stanoví, že pokud vedoucí dozorový úřad rozhodne, že se touto věcí nebude zabývat, příslušný je dozorový úřad, který stížnost obdržel nebo byl upozorněn na možné porušení. Článek 60 se na tyto případy nevztahuje. V souladu s čl. 56 odst. 4 je článek 60 použitelný pouze v případě, že vedoucí dozorový úřad rozhodne, že se bude věcí zabývat.

2.2 Vedoucí dozorový úřad / dotčený dozorový úřad jako zapojení aktéři

14. Ustanovení čl. 56 odst. 1 obsahuje právní definici příslušného vedoucího dozorového úřadu; tuto definici je třeba vykládat ve spojení s článkem 60, který stanoví základní úkoly a pravomoci vedoucího dozorového úřadu v rámci postupu podle článku 60⁹. Vedoucí dozorový úřad je definován jako dozorový úřad pro hlavní nebo jedinou provozovnu správce nebo zpracovatele v Unii, který je příslušný pro přeshraniční zpracování prováděné tímto správcem nebo zpracovatelem. V souladu s čl. 56 odst. 6 je rovněž jediným příslušným orgánem pro tohoto správce nebo zpracovatele.
15. Příslušným výchozím bodem pro určení vedoucího dozorového úřadu je konkrétní přeshraniční zpracování údajů („prováděné“) příslušným správcem nebo zpracovatelem¹⁰.
16. Dokument WP244 objasňuje, že „vedoucím dozorovým úřadem je úřad, který má hlavní odpovědnost za řešení činností přeshraničního zpracování údajů“. Jinými slovy, vedoucí dozorový úřad je podle čl. 56 odst. 6 příslušný pro přeshraniční zpracování prováděné daným správcem nebo zpracovatelem, a současně je jediným příslušným orgánem pro tohoto správce nebo zpracovatele v příslušném členském

⁸ SWD(2020) 115 final, s. 6.

⁹ U „místních případů“ podle čl. 56 odst. 2 musí být dodržována ustanovení čl. 56 odst. 3 a 4.

¹⁰ Více informací k této problematice viz také: dokument WP244 rev.01: „Pokyny pro určení vedoucího dozorového úřadu správce nebo zpracovatele“.

státě. V rámci postupu spolupráce stanoveného v článku 60 a podle čl. 56 odst. 1 se tato příslušnost promítá ve „vedoucí funkci“, tj. v řídicí úloze při vedení daného případu, organizaci postupu spolupráce s cílem zapojit do ní ostatní dotčené dozorové úřady, koordinaci šetření, shromažďování důkazů atd., jakož i v odpovědnosti za předložení návrhu rozhodnutí, k němuž vyjadřují svá stanoviska nebo námitky ostatní dotčené dozorové úřady¹¹.

17. EDPB se však domnívá, že vedoucí dozorový úřad nemá výlučnou příslušnost v souvislosti s postupem spolupráce, tj. že GDPR stanoví sdílenou odpovědnost za monitorování a vymáhání soudržného uplatňování GDPR, takže postoj vedoucího dozorového úřadu je předmětem názorů ostatních dotčených dozorových úřadů a výsledkem by mělo být rozhodnutí dosažené na základě konsensu. To je objasněno v rozhodnutí zákonodárce Unie, že v případě přetrvávajících neshod mezi dozorovými úřady musí tyto neshody vyřešit EDPB podle čl. 65 odst. 1 písm. a).
18. Podle čl. 4 bodu 22 se dotčeným dozorovým úřadem rozumí dozorový úřad, kterého se zpracování osobních údajů dotýká, neboť:
 - (a) správce či zpracovatel je usazen na území členského státu tohoto dozorového úřadu¹²;
 - (b) subjekty údajů s bydlištěm v členském státě tohoto dozorového úřadu jsou nebo pravděpodobně budou zpracováním podstatně dotčeny; nebo
 - (c) u něj byla podána stížnost.
19. EDPB se domnívá, že tyto požadavky jsou v podstatě zřejmé a jednoduše formulovatelné, takže v zásadě zde není třeba dodržovat žádné zvláštní požadavky. Pokud jde o písmeno a), existenci provozovny bude obvykle snadné určit. Totéž platí pro písmeno c) a otázku, zda stížnost obdržel konkrétní dozorový úřad. Je třeba poznamenat, že v písmeni b) musí mít subjekt údajů v dotčeném členském státě pouze bydliště; nemusí být občanem tohoto státu¹³.
20. V případě pochybností se v souvislosti s právními důsledky zdá být vhodné, aby v podstatě každý úřad musel doložit své zdůvodnění, proč je příslušný.
21. Pojem „*podstatně dotčeny*“ byl blíže vymezen v dokumentu WP244 vyjmenováním faktorů (jako např. užívání konkrétního jazyka, použití konkrétní měny, dostupnost služby v dotčeném členském státě, konkrétní adresa prostřednictvím správce nebo zpracovatele atd.), které musí každý úřad vzít v úvahu při posuzování, zda je příslušný.
22. Jestliže se předtím nepříslušný dozorový úřad kdykoli během probíhajícího postupu podle článku 60 stane příslušným (například v důsledku obdržení stížnosti), lze předpokládat následující základní postup:
 - J Dotčený dozorový úřad by měl okamžitě oznámit své postavení vedoucímu dozorovému úřadu a požádat o zařazení do postupu jediného kontaktního místa.

¹¹ V této souvislosti byla úloha vedoucího dozorového úřadu v několika bodech charakterizována jako „*primus inter pares*“, např. generálním advokátem v jeho stanovisku ve věci 645/19, bodě 111.

¹² Více informací v souvislosti s pojmem „*usazení*“ viz pokyny EDPB č. 3/2018, body 5 až 7, a také ohledně pojmu „v souvislosti s činnostmi provozovny“ pokyny č. 3/2018, body 7 až 9.

¹³ Viz také: dokument WP244 Pokyny pro určení vedoucího dozorového úřadu správce nebo zpracovatele, s. 9.

J) Vedoucí dozorový úřad by měl zajistit zapojení tohoto nového dotčeného dozorového úřadu jako takového zejména do příslušného registru případů a měl by informovat nový dotčený dozorový úřad o jeho zařazení do rozhodovacího postupu. Pokud vedoucí dozorový úřad zjistí, že dosud nezapojený úřad je nebo se stal dotčeným dozorovým úřadem, měl by ho o této změně postavení informovat¹⁴.

23. Zapojení nového dotčeného dozorového úřadu do probíhajícího postupu spolupráce by mělo být možné v kterékoli fázi případu, ale nemůže mít žádný účinek na postup zakotvený v článku 60. V důsledku toho veškeré lhůty a postupy, které předepisuje článek 60, zůstávají nedotčeny, tj. například lhůta uvedená v čl. 60 odst. 4 poté, co vedoucí dozorový úřad předloží svůj návrh rozhodnutí, platí bez ohledu na to, že mezitím se mohl k postupu připojit nový dotčený dozorový úřad.
24. Z tohoto důvodu tento dotčený dozorový úřad může zvážit, zda jeho příslušný případ je ještě možné účinně vyřizovat v rámci probíhajícího postupu spolupráce, nebo zda by měl spíše zahájit nový postup, například proto, že stávající postup nezahrnuje (některé) klíčové otázky ve věci projednávané dotčeným dozorovým úřadem.

2.3 Nezávislost dozorových úřadů v rámci postupu spolupráce

25. V rámci postupu spolupráce vedoucí dozorový úřad i ostatní dotčené dozorové úřady jednají v souladu s čl. 52 odst. 1 jako nezávislé dozorové úřady.
26. Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) však zdůraznil¹⁵, že nezávislost dozorových úřadů byla zavedena s cílem poskytnout dotčeným subjektům údajů větší ochranu, a nikoli s cílem přiznat dozorovým orgánům jako takovým zvláštní status¹⁶. Nezávislost je proto třeba chápat jako absolutní ochranu před jakýmkoli vnějším vlivem. V této souvislosti však dozorové úřady tvoří jednotku v rámci evropské správní sítě, v jejímž rámci jsou odpovědné za zajištění jednotného uplatňování GDPR v celé Unii.
27. Odkaz na postup spolupráce v ustanovení zavádějícím dozorové úřady (čl. 51 odst. 2) podtrhuje význam mechanismu spolupráce pro fungování jednotného dozoru a účinné úrovně ochrany prostřednictvím jednotného uplatňování GDPR v rámci Unie.
28. V této souvislosti EDPB zdůrazňuje, že veškeré kroky v rámci postupu spolupráce jsou slučitelné s právně předepsanou nezávislostí udělenou dozorovým úřadům podle primárního práva a článku 52, neboť taková nezávislost chrání před vnějším vlivem, jak je vysvětleno výše, a nemá žádný vliv na obecnou povinnost spolupracovat, která je stanovena jako všeobecná povinnost v článku 60.
29. Nutno poznamenat, že dozorové úřady jako vnitrostátní správní orgány mají podle domácího práva určitou volnost při rozhodování s veškerou péčí o způsobu jednání, který může nejlépe dosáhnout veřejného zájmu, jemuž tyto úřady slouží (viz čl. 51 odst. 1). Tato rozhodovací pravomoc musí být nestranně, spravedlivě a v přiměřených lhůtách vykonávána v souladu s ustanoveními GDPR a vhodnými procesními zárukami stanovenými v právu Unie a členského státu.
30. Posuzovací pravomoc, jež má být přiznána dozorovým úřadům, které jednají jako nezávislé správní orgány oproštěné od vlivu vnějších zúčastněných stran, nemůže být neomezená zejména ve vztahu

¹⁴ Celý proces by měl být prováděn s použitím informačního systému EDPB.

¹⁵ SDEU, věc C-518/07, Komise v. Německo, body 25, 32 a násl. [EU:C:2010:125], věc C-362/14, Schrems v. DPC, bod 99 [EU:C:2015:650]; potvrzeno ve věci C-311/18, Schrems II, bod 115 [EU:C:2020:559].

¹⁶ Věc C-518/07, bod 25 [EU:C:2010:125], viz rovněž věc C-362/14, bod 41.

k právu EU, neboť (vedoucí dozorový úřad i ostatní dotčené dozorové úřady) jsou povinny vzájemně spolupracovat a jsou odpovědné za jimi přijatá (nebo nepřijatá) rozhodnutí v dané věci.

2.4 Dopad vnitrostátních procesních pravidel

31. Jelikož nařízení GDPR nereguluje všechny podrobnosti spolupráce, musí být úkoly a pravomoci svěřené dozorovým úřadům články 57 a 58 plněny s ohledem na vnitrostátní procesní právo.
32. Je obvyklé, že právní nástroje EU mohou zahrnovat procesní ustanovení (jako např. články GDPR přenášející určité pravomoci na dozorové orgány), ale tam, kde právo EU neposkytuje konkrétní procesní pravidla, platí vnitrostátní procesní právo. V těchto případech obvykle platí zásada vnitrostátní procesní autonomie, která je obecnou zásadou práva EU. Tato obecná zásada je omezena, jak je obsáhle popsáno v judikatuře Soudního dvora Evropské unie, unijními zásadami rovnocennosti a efektivity¹⁷. Tyto zásady stanoví, že příslušná vnitrostátní pravidla nesmějí zacházet se záležitostmi určenou EU nepříznivěji než čistě vnitrostátní pravidla (rovnocennost). Uplatnění vnitrostátních ustanovení kromě toho nesmí významně ztěžovat nebo prakticky znemožňovat dosažení účelu evropských právních norem (efektivita).
33. Jelikož však taková různá vnitrostátní pravidla existují, jejich použití může vést k rozdílům a může být (zčásti) důvodem, proč dozorové úřady vyřizují věci různými způsoby a šetří je různě. Tyto rozdíly ve vnitrostátním (procesním) právu nicméně nesmějí vést k situacím, ve kterých jsou zásady rovnocennosti a efektivity narušeny.
34. A proto, není-li možné takto sladit právo EU a vnitrostátní požadavky, tj. pokud jsou vnitrostátní ustanovení v rozporu s právem EU, pak vnitrostátní předpisy, které jsou v rozporu s právem EU, v zásadě nesmějí být použity¹⁸.
35. Ohledně mechanismu spolupráce proto EDPB zdůrazňuje, že vnitrostátní (procesní) právo, které má takový dopad, že „značnou měrou ztěžuje nebo prakticky znemožňuje uskutečňovat“ účinnou spolupráci, není slučitelné s GDPR a „musí být uvedeno do souladu s požadavkem jednotného uplatňování práva Společenství, aby se zamezilo nerovnému zacházení“ (SDEU, C-290/91, bod 8). Vzhledem k tomu, že se jedná o povinnost uloženou všem členským státům, pokud se výše uvedené uvedení do souladu ukáže být nemožné, orgán by měl v důsledku toho zvážit, že takové vnitrostátní právo neuplatní.

3 ČL. 60 Odst. 1 – VZÁJEMNÁ POVINNOST

3.1 Obecné informace

36. Ustanovení čl. 60 odst. 1 stanoví obecnou povinnost spolupráce, která stejně zavazuje všechny zúčastněné dozorové úřady. Z jeho znění vyplývá, že povinnost spolupracovat není věcí uvážení, ale právní povinností.

¹⁷ Ohledně jediného kontaktního místa viz: věc C-645/19, bod 53: „Použití mechanismu „jediného kontaktního místa“ tedy vyžaduje, jak potvrzuje bod 13 odůvodnění nařízení 2016/679, loajální a účinnou spolupráci mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady.“

¹⁸ Viz také: SDEU: Věc C-215/83 bod 19. C-94/87, bod 12; C-280/13, bod 37.

37. Ustanovení čl. 60 odst. 1 stanoví základní a hlavní zásady, které platí po celou dobu spolupráce mezi dozorovými úřady. V souladu se zněním tohoto článku klíčová koncepce postupu spolupráce spočívá ve „*snaze dosáhnout konsensu*“ a v povinnosti „*vyměňovat si veškeré relevantní informace*“.
38. EDPB výslovně zdůrazňuje, že je třeba, aby tyto povinnosti plnil vedoucí dozorový úřad i všechny ostatní dotčené dozorové úřady (vzájemná povinnost).

3.2 Snaha dosáhnout konsensu

39. „*Snahu dosáhnout konsensu*“ je třeba chápat jako právní cíl¹⁹, který nevede k právní povinnosti dosáhnout konsensu v daném konkrétním případě. Tento právní cíl však rozhodujícím způsobem ovlivňuje veškeré úkony všech dotčených dozorových úřadů po celou dobu postupu spolupráce, tj. stanoví směr spolupráce takovým způsobem, že dozorové úřady dělají vše, co je v jejich silách, a vyvíjejí „*vážné, cílevědomé úsilí*“²⁰ za účelem dosažení konsensu.
40. Postup spolupráce prováděný ve „*snaze dosáhnout konsensu*“ nezbytně obsahuje vzájemnou výměnu názorů a dokumentů k danému předmětu. Záměrem této vzájemné výměny je zajistit, aby byly zohledněny všechny okolnosti relevantní pro daný případ, a mohly tak přispět také k předcházení sporům²¹.
41. To, že konsensuální jednání by mělo být pravidlem, dokládají dále i ustanovení čl. 60 odst. 11 a čl. 66 odst. 1, podle nichž se „*za výjimečných okolností*“ [dotčený dozorový úřad] „*může odchytil od (...) postupu uvedeného v článku 60*“ a přijmout naléhavá opatření²².
42. Důležitost tohoto cíle je potvrzena porovnáním stávajícího znění s původním návrhem nařízení GDPR předloženým Komisí v roce 2012, který „*konsensus*“ nezmiňoval a v přeshraničních případech předpokládal pouze výlučnou pravomoc vedoucího dozorového úřadu. Stávající znění odráží odlišný přístup podpořený zákonodárcem EU, v jehož rámci je důraz kladen na povinnou spolupráci dozorových úřadů, která má být spravedlivá a konstruktivní²³. V úsilí o dosažení konsensu by dozorové úřady měly využívat všech možných nástrojů včetně vzájemných výměn relevantních informací, poskytovat si navzájem příležitosti k vyjádření svých stanovisek k vyměňovaným informacím a brát v úvahu názory ostatních dotčených dozorových úřadů²⁴.
43. To se v důsledku promítá do vzájemné povinnosti uložené vedoucímu dozorovému úřadu a ostatním dotčeným dozorovým úřadům, aby volily kooperativní přístupy, které jsou nejvhodnější k dosažení konsensu, jak je popsáno výše.

3.3 Povinnost vyměňovat si veškeré relevantní informace

¹⁹ Viz také: věc C-645/19, bod 51 „...je vedoucí dozorový úřad zejména povinen usilovat o dosažení konsensu“.

²⁰ Slovník Merriam-Webster: heslo „snaha“.

²¹ Viz také: Pokyny 9/2020 k relevantní a odůvodněné námitce podle nařízení 2016/679, bod 9.

²² Viz také: 138. bod odůvodnění, který stanoví, že „v ostatních případech s přeshraničním rozměrem by se měl použít mechanismus spolupráce mezi vedoucím dozorovým úřadem a dotčenými dozorovými úřady (...), aniž by mechanismus jednotnosti použily“.

²³ Viz také: stanovisko generálního advokáta ve věci C-645/19, bod 87.

²⁴ 2012/0011 (COD), čl. 51 odst. 2.

Klíčovým, jakož i dalším prioritním prvkem postupu spolupráce je povinná výměna „*veškerých relevantních informací*“ mezi zúčastněnými dozorovými úřady – toto platí po celou dobu postupu spolupráce.

44. Výměna relevantních informací je vzájemnou povinností, která je nezbytná pro to, aby bylo vedoucímu dozorovému úřadu a ostatním dotčeným dozorovým úřadům umožněno účinně plnit svou úlohu např. při určování toho, zda došlo k porušení GDPR²⁵.
45. Vzájemná výměna informací je důležitá zejména v případě, kdy vedoucí dozorový úřad nepředpokládá žádné společné postupy (čl. 60 odst. 2, článek 62) a kdy nebyla předložena žádná žádost o vzájemnou pomoc (čl. 60 odst. 2, článek 61) za účelem společného shromažďování relevantních informací. Bez těchto dodatečných postupů, které přirozeně vyžadují další angažovanost a koordinaci, se vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady musejí spoléhat na vzájemnou výměnu informací podle čl. 60 odst. 1 a 2.

3.3.1 Pojem „relevantní informace“

46. To, které informace je třeba považovat za „*relevantní*“, závisí na okolnostech každého jednotlivého případu. Jako relevantní by v zásadě měly být klasifikovány všechny informace, které přímo nebo nepřímo vedou k dokončení řízení. To zahrnuje dostatečné informace o skutkových podstatách a právních otázkách specifických pro daný případ. Informace, které jsou již známé nebo veřejně dostupné, nemusejí být nutně sdíleny.
47. Výměna informací proto není samoučelná, ale slouží všem zúčastněným dotčeným dozorovým úřadům k tomu, aby se mohly daným případem zabývat a mohly řádně plnit své povinnosti dozorových úřadů. Pro praktické provádění je proto nezbytné, aby všechny zúčastněné strany jednaly odpovídajícím způsobem, tj. proporcionálně a v duchu dobré spolupráce. Otázkou by proto v každém případě mělo být především to, jaké informace by každý dozorový úřad sám potřeboval, aby se mohl daným případem zabývat.
48. Například v případě vedoucího dozorového úřadu se to týká všech relevantních informací shromážděných v komunikaci se správcem nebo zpracovatelem – přičemž vedoucí dozorový úřad je pro správce „*jediným příslušným orgánem*“ (zjištění vyplývající z šetření, zprávy, výměny se správcem, záznamy z jednání, další důkazy atd.).
49. Pokud jsou informace obzvláště podstatné co do množství a rozsahu, vedoucí dozorový úřad by měl najít způsoby pro poskytnutí shrnutí, výpisů a zpráv k odůvodnění argumentů uvedených v návrhu rozhodnutí.
50. V případě dalšího dotčeného dozorového úřadu by se to mohlo promítnout do povinnosti aktivně zpřístupňovat vedoucímu dozorovému úřadu i ostatním dotčeným dozorovým úřadům veškeré relevantní informace týkající se daného případu (stížnost, oznámení o porušení zabezpečení osobních údajů atd.), které má tento dozorový úřad k dispozici a které mohou pomoci při posuzování právní a skutkové situace daného případu. To může zahrnovat jakákoli písemná podání, argumenty, korespondenci se subjekty údajů nebo jakékoli poznatky získané dotčeným dozorovým úřadem např.

²⁵ Viz také: EDPB, Rozhodnutí 01/2020 ve věci sporu ohledně návrhu rozhodnutí podle čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů, body 134–136.

v průběhu fáze prověřování nebo vnitrostátních inspekcí, které vedly ke zjištění možného porušení nařízení GDPR ve vnitrostátních provozovnách správce v přeshraničním kontextu.

Dozorové úřady by si například mohly vyměňovat tyto informace:

- informace, které mají dopady na přerozdělení příslušnosti vedoucího dozorového úřadu a rozdělení úloh/kvalifikace dotčených dozorových úřadů²⁶ (např. změna správcovství nebo hlavní provozovny atd.),
- korespondenci se správcem údajů / subjekty údajů týkající se předmětu stížnosti nebo šetření,
- schůzky se správcem nebo zpracovateli, program, rozsah a úkoly, zápisy ze schůzek / posouzení výsledků schůzek, zamýšlené navazující úkony,
- zápisy o projednání nebo novém projednání – rovněž týkající se jednotlivých problémů daného případu,
- dotazníky zaslané správcem/zpracovateli,
- případné první návrhy zprávy o šetřeních/inspekcích,
- případné znalecké posudky (právní, technické), také od externích poskytovatelů,
- zamýšlený předmět šetření / zpráv o inspekcích / zápisů o šetřeních,
- výpovědi svědků a další právní důkazy, jiné relevantní indicie, zkušenosti týkající se správce či zpracovatele nebo zpracování údajů, správní praxe,
- informace potřebné pro nastavení správného zaměření: například pro šetření ohledně velmi technického předmětu je pravděpodobné, že informace týkající se technických aspektů jsou velmi relevantní, zatímco v jiných případech jsou technické aspekty méně relevantní.
- Pozn.: Výše uvedené příklady nejsou vyčerpávající. To, které informace budou dozorové úřady považovat za relevantní, bude záviset na okolnostech daného případu.

Pro výměnu těchto informací by měl být používán informační systém EDPB.

51. Pokud jde o zásadu minimalizace údajů uvedenou v čl. 5 odst. 1 písm. c), v každém jednotlivém případě by mělo být posouzeno, zda je nezbytné sdělovat osobní údaje. Osobní údaje by měly být sdíleny pouze tehdy, je-li to nutné pro řešení konkrétního případu.
52. Vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady mohou označit konkrétní informace jako (vysoce) důvěrné, zejména pokud se to jeví nezbytné pro splnění požadavků na omezení z důvodu důvěrnosti stanovených ve vnitrostátních právních předpisech. V takovém případě by se dozorové úřady měly okamžitě navzájem informovat a společně nalézt zákonné možnosti s ohledem na to, že ustanovení o důvěrnosti se obvykle týkají externích třetích stran, a nikoli dotčených dozorových úřadů. V této souvislosti by veškeré obdržené informace, na které se vztahují vnitrostátní pravidla o utajovaných skutečnostech, neměly být zveřejňovány ani zpřístupňovány třetím stranám bez předchozí konzultace s orgánem původu, je-li to možné.

²⁶ Viz bod 5 výše.

53. Pokud jde o žádosti o přístup veřejnosti, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy ohledně transparentnosti, dozorové úřady by se měly navzájem konzultovat, dříve než udělí nebo zamítnou přístup k dokumentům, které si vyměnily během postupu spolupráce.

3.3.2 Načasování výměny informací

54. V čl. 60 odst.1 není uvedena žádná konkrétní lhůta, protože se jedná o obecnou povinnost bez ohledu na příslušné načasování. Účinné prosazování GDPR v celé EU však vyžaduje, aby všechny dotčené dozorové úřady obdržely veškeré relevantní informace včas, tj. co možná nejdříve. EDPB se proto domnívá, že vzájemnou povinnost vyměňovat si veškeré relevantní informace je nezbytné uplatňovat ještě předtím, než vedoucí dozorový úřad předloží návrh rozhodnutí.
55. Aby se usnadnilo dosažení konsensu, měly by být informace sdíleny v okamžiku, kdy je ještě možné, aby vedoucí dozorový úřad zohlednil stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů. To by mělo platit pro každou fázi řízení, a zejména by to mělo zabránit tomu, aby byly ostatní dotčené dozorové úřady stavěny před hotové skutečnosti, například proto, že některé fáze řízení mohou být podle vnitrostátního práva vyloučeny.
56. V tomto ohledu článek 60 poskytuje vedoucímu dozorovému úřadu a ostatním dotčeným dozorovým úřadům také „prostor pro zamyšlení“ tím, že existuje prostor pro usnadnění dosažení konsensu pomocí „neformálních“ výměn „veškerých relevantních informací“ bez přesně stanovených lhůt před zahájením „formálních“ kroků. Čím komplexnější a včasnější je výměna informací mezi zúčastněnými dozorovými úřady, tím větší bude pravděpodobnost dosažení konsensu v co nejkratším čase.
57. EDPB proto jako minimální standard doporučuje, aby předtím, než vedoucí dozorový úřad předloží svůj návrh rozhodnutí, vynaložil veškeré úsilí na aktivní sdílení jeho rozsahu a hlavních závěrů s ostatními dotčenými dozorovými úřady. To umožní, aby si ostatní dotčené dozorové úřady utvořily v tomto ohledu své vlastní názory a včas označily případné dotazy pro vedoucí dozorový úřad. Vedoucí dozorový úřad může rozhodnout, že bude řešit tyto otázky před formálním vydáním návrhu rozhodnutí, a tedy před zahájením velmi striktního postupu, který předpokládá čl. 60 odst. 4 a 5 pro vznášení námitek k návrhu rozhodnutí.
58. Koneckonců je třeba mít na paměti, že mechanismus spolupráce má být podpůrný a má sloužit k účinnému vymáhání ochrany osobních údajů v EU. Dozorové úřady budou muset vyvinout osvědčené postupy prostřednictvím neustálého shromažďování praktických zkušeností tím, že budou flexibilní při volbě optimálních způsobů spolupráce.

4 ČL. 60 ODST. 2 – VZÁJEMNÁ POMOC A SPOLEČNÉ POSTUPY

4.1 Obecné informace

59. Ustanovení čl. 60 odst. 2 se zabývá specifickými formami spolupráce mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady prostřednictvím postupu spolupráce, který stanoví článek 60, tj. v rámci mechanismu jediného kontaktního místa.
60. Ustanovení čl. 60 odst. 2 přesahuje povinnost vyměňovat si veškeré relevantní informace, kterou stanoví čl. 60 odst. 1, a stanoví zvláštní druh spolupráce, který v případě potřeby může vedoucí dozorový úřad využít v konkrétním případě: buď požádat dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové

úřady) o poskytnutí vzájemné pomoci, nebo dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady) požádat, aby se zapojil (zapojily) do společného postupu prováděného vedoucím dozorovým úřadem.

61. Použití článků 61 a 62 v působnosti čl. 60 odst. 2 znamená vykládat ustanovení těchto článků ve spojení s článkem 60, a proto musejí být upraveny podle přesného kontextu postupu spolupráce a podle přidělení úloh, které stanoví mechanismus jediného kontaktního místa, a které stanoví zejména čl. 60 odst. 2.
62. Vymezením hlavního účelu takové spolupráce, tj. vedení šetření nebo monitorování provádění opatření souvisejícího se správcem nebo zpracovatelem v jiném členském státě, čl. 60 odst. 2 zdůrazňuje dvě fáze postupu spolupráce, v nichž jsou tyto nástroje spolupráce použitelné: za prvé, během fáze šetření, před přijetím konečného rozhodnutí; za druhé, během prováděcí fáze, poté, co bylo konečné rozhodnutí přijato a oznámeno správci nebo zpracovateli.

4.2 Požadavky stanovené v čl. 60 odst. 2

4.2.1 Vedoucí dozorový úřad může požadovat

63. S odkazem na vedoucí dozorový úřad toto ustanovení vymezuje úkony, které mají být po určení vedoucího dozorového úřadu zahájeny v rámci mechanismu jediného kontaktního místa, a zároveň je včleňuje do konkrétního případu, který má být řešen. Je třeba zdůraznit, že možné využití vzájemné pomoci nebo společného šetření podle čl. 60 odst. 2 je omezeno na postup spolupráce týkající se konkrétního probíhajícího případu přeshraničního zpracování.
64. V návaznosti na úroveň diskreční pravomoci vedoucího dozorového úřadu při vedení šetření nebo kontrole opatření přijatých správcem nebo zpracovatelem k zajištění souladu s rozhodnutím výraz „*může požádat*“ zmocňuje vedoucí dozorový úřad, aby se chopil iniciativy, ale pouze tehdy, pokud to považuje za nezbytné nebo vhodné v předmětném případě. Je na vedoucím dozorovém úřadu, aby rozhodl, zda požádá o vzájemnou pomoc podle článku 61 nebo uskuteční společný postup podle článku 62, protože GDPR neukládá vedoucímu dozorovému úřadu povinnost těchto možností využít.
65. Ustanovení čl. 60 odst. 2 se vztahuje pouze na žádosti vedoucího dozorového úřadu, nikoli na žádosti od dotčených dozorových úřadů²⁷ adresované vedoucímu dozorovému úřadu v rámci postupu spolupráce podle článku 60, protože tyto žádosti jsou již řešeny v čl. 60 odst. 1 v rámci „*výměny relevantních informací*“.

4.2.2 Pojem „kdykoliv“

66. Rozumí se tím, že vedoucí dozorový úřad může zaslat žádosti o vzájemnou pomoc nebo společný postup, kdykoliv považuje tento úkon za odůvodněný pro plný výkon své příslušnosti, a to po celou dobu postupu spolupráce stanoveného v článku 60.
67. V rámci téhož postupu spolupráce, který se týká konkrétní věci, může ovšem vedoucí dozorový úřad zaslat několik různých žádostí týkajících se vzájemné pomoci nebo společného postupu nebo obojího. Vedoucí dozorový úřad by však měl mít na paměti, že takové žádosti by měly být nezbytné a přiměřené

²⁷ Ustanovení čl. 56 odst. 5 stanoví, že kdykoli vedoucí dozorový úřad rozhodne, že se věcí vzhledem k její místní povaze zabývat nebude, převezme pak vedoucí úlohu při šetření dotčený dozorový úřad a musí se jí zabývat v souladu s články 61 a 62. Pokud se stane, že dotčený dozorový úřad zabývající se touto věcí bude potřebovat požádat o pomoc vedoucí dozorový úřad, postup podle článku 60 se nepoužije, takže články 61 a 62 budou použitelné mimo působnost čl. 60 odst. 2.

pro šetření a rozhodovací proces nebo pro monitorování provádění rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu ze strany správce nebo zpracovatele.

4.2.3 Ostatní dotčené dozorové úřady jako adresáti

68. Podle čl. 60 odst. 2 jsou adresáty žádostí zasílaných vedoucím dozorovým úřadem zpravidla ostatní dotčené dozorové úřady, které se aktivně vyjádřily, že se jich konkrétní postup spolupráce týká²⁸. V případě žádosti o vzájemnou pomoc podle článku 61 to neznamena, že všechny dotčené dozorové úřady jsou automaticky adresáty žádosti nebo že musejí být zapojeny do předmětného úkonu. To by záviselo na posouzení vedoucího dozorového úřadu, kdo je nejlépe schopen přispět k probíhajícímu případu. Naopak, pokud má vedoucí dozorový úřad v úmyslu provádět společné postupy, právo se zúčastnit mají podle čl. 62 odst. 2 všechny dotčené dozorové úřady²⁹.
69. V poslední fázi postupu spolupráce, stanovené v čl. 60 odst. 10, který se týká kontroly zajištění souladu správcem nebo zpracovatelem s konečným rozhodnutím vedoucího dozorového úřadu, je to opět vedoucí dozorový úřad, který může na základě zvláštností předmětného případu rozhodnout, který dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady) má být zapojen do úkonů, jejichž cílem je ověřit provádění rozhodnutí *na místě*, a podle toho zašle žádosti o pomoc (např. dotčeným dozorovým úřadům členského státu, kde mají správce nebo zpracovatel provozovny).

4.3 Žádosti o vzájemnou pomoc

70. Nástroj vzájemné pomoci zahrnuje mnoho různých možností, jak mohou dozorové úřady navzájem spolupracovat za účelem jednotného provádění a uplatňování GDPR s ohledem na zeměpisné rozdělení provozoven správců nebo zpracovatelů údajů a subjektů údajů. Konkrétní druh požadované pomoci však bude záviset na konkrétních okolnostech každého jednotlivého případu, také s ohledem na to, že vedoucí dozorový úřad je pro správce nebo zpracovatele jediným příslušným orgánem pro konkrétní případ přeshraničního zpracování, který se řeší.
71. V přeshraničním případě v rámci postupu podle článku 60 může vedoucí dozorový úřad zaslat dotčenému dozorovému úřadu (dotčeným dozorovým úřadům) žádost o jakýkoli druh vzájemné pomoci, o němž se domnívá, že může napomoci dosažení rozhodnutí v daném konkrétním případě.
72. Během fáze šetření existuje několik situací, kdy vedoucí dozorový úřad může mít potřebu si vyžádat vzájemnou pomoc od dalšího dotčeného dozorového úřadu (ostatních dotčených dozorových úřadů). Nejobvyklejší případ může nastat, je-li žádán o pomoc dotčený dozorový úřad, u něhož byla stížnost podána (např. vyžádat si další informace, které má poskytnout stěžovatel; nechat zkontrolovat určité skutečnosti nebo shromáždit důkazy v provozovně dané organizace v dotčeném členském státě). V takových situacích by byl zapojen pouze jeden dotčený dozorový úřad.
73. Vzhledem k podmínkám, za nichž jsou údaje zpracovávány, nebo k rozdělení odpovědnosti mezi provozovny však může být v některých členských státech zapotřebí, aby vedoucí dozorový úřad požádal dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady) o poskytnutí informací nebo provedení šetření v konkrétní provozovně nebo provozovnách správce či zpracovatele. Za těchto okolností bude

²⁸ Viz bod 36, 189 a násl. o závazném účinku návrhu rozhodnutí.

²⁹ Je však na zvážení vedoucího dozorového úřadu, zda rozšíří účast na ty dozorové úřady, které nejsou dotčenými dozorovými úřady.

vedoucí dozorový úřad žádost adresovat příslušnému dotčenému dozorovému úřadu (příslušným dotčeným dozorovým úřadům).

74. Na konci postupu podle článku 60, poté co správce nebo zpracovatel oznámí vedoucímu dozorovému úřadu opatření, jež přijal k zajištění souladu s konečným rozhodnutím vedoucího dozorového úřadu podle čl. 60 odst. 10, vedoucí dozorový úřad po zaslání informace o této skutečnosti dalšímu dotčenému dozorovému úřadu (dalším dotčeným dozorovým úřadům) může tento úřad nebo úřady požádat o poskytnutí vzájemné pomoci ve formě ověření, zda – a jak – provozovna tohoto správce nebo zpracovatele v daném členském státě rozhodnutí provedla.
75. Žádosti o vzájemnou pomoc zaslané podle čl. 60 odst. 2 by se měly řídit obecnými pravidly uvedenými v článku 61, pokud jde o účely a důvody odůvodňující žádost vedoucího dozorového úřadu na jedné straně a možnou odpověď dotčeného dozorového úřadu (dotčených dozorových úřadů) na straně druhé.
76. V souladu s čl. 61 odst. 2 musí dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady), pokud obdrží žádost vedoucího dozorového úřadu, přijmout vhodná opatření, aby odpověděl „*bez zbytečného odkladu*“ a v každém případě „*nejpozději do jednoho měsíce od obdržení této žádosti*“.
77. Zásada upřednostnit do určité míry postup podle článku 60 je již zakotvena v čl. 60 odst. 3, kde je použit pojem „*neprodleně*“, a rovněž v přesných lhůtách stanovených v odstavcích 4 a 5. Pojem „*zbytečný odklad*“, použitý v článku 61, také zdůrazňuje potřebu bezodkladného jednání ze strany dozorového úřadu, ačkoli ze širokého spektra úkonů, jež mohou být zahrnuty do žádosti o vzájemnou pomoc, mohou vyplynout různé lhůty pro poskytnutí uspokojivé odpovědi na určitou žádost. V každém případě musí dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady) informovat vedoucí dozorový úřad nejpozději do jednoho měsíce od obdržení žádosti „o výsledcích nebo případně o pokroku či opatřeních, jež byla přijata k vyřízení žádosti“, jak je stanoveno v čl. 61 odst. 2 ve spojení s čl. 61 odst. 5.

4.4 Provádění společných postupů

78. V souladu s čl. 60 odst. 2 může vedoucí dozorový úřad provádět společné postupy podle článku 62, zejména vést šetření nebo monitorovat provádění opatření souvisejících se správcem či zpracovatelem usazeným v jiném členském státě.
79. V rámci vedoucí úlohy vedoucího dozorového úřadu v postupu podle článku 60 může vedoucí dozorový úřad, kdykoli se domnívá, že probíhajícímu případu prospějí opatření zaměřená na společné šetření nebo společné vymáhání, zahájit společný postup tím, že požádá dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady), aby se do takových úkonů zapojil (zapojily), a to i přesto, že dotčený dozorový úřad není povinen odpovědět kladně.
80. Společný postup může hostit vedoucí dozorový úřad ve svém členském státě nebo by mohl být vedoucím dozorovým úřadem organizován jako společné šetření dotčených dozorových úřadů, které má být zavedeno v několika členských státech, kde existují provozovny správce nebo zpracovatele, za účelem provedení ověření na místě nezbytného pro dosažení výsledku postupu spolupráce. Společný postup může vedoucí dozorový úřad zahájit také jako společné vymáhací opatření příslušných dotčených dozorových úřadů za účelem souběžného monitorování provádění rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu v každé provozovně správce či zpracovatele, pro niž je rozhodnutí závazné.

5 ČL. 60 ODS. 3 – INFORMACE SDĚLOVANÉ VEDOUCÍM DOZOROVÝM ÚŘADEM A POVINNOST PŘEDLOŽIT NÁVRH ROZHODNUTÍ

81. Ustanovení čl. 60 odst. 3 popisuje proces rozhodování, který je klíčovým krokem v postupu spolupráce mezi vedoucím dozorovým úřadem a dotčenými dozorovými úřady. Cílem této fáze je nalézt rychle souhlasné rozhodnutí týkající se výsledku daného případu.
82. Ustanovení čl. 60 odst. 3 se zaměřuje na povinnosti vedoucího dozorového úřadu a stanoví tři klíčové povinnosti:
- ┐ neprodleně sdělit relevantní informace o dané záležitosti dotčeným dozorovým úřadům,
 - ┐ neprodleně předložit ostatním dotčeným dozorovým úřadům návrh rozhodnutí k vyjádření a
 - ┐ řádně zohlednit stanoviska dotčených dozorových úřadů.

Tyto povinnosti je třeba posuzovat v souladu s přístupem zaměřeným na dosažení konsensu stanoveným v čl. 60 odst. 1.

5.1 Čl. 6 odst. 3 první věta: povinnost vedoucího dozorového úřadu neprodleně sdílet informace

5.1.1 Pojem „neprodleně“

83. Pojem „neprodleně“ je použit v obou větách čl. 60 odst. 3. Zatímco první věta obsahuje povinnost vedoucího dozorového úřadu neprodleně sdělit relevantní informace o dané záležitosti ostatním dotčeným dozorovým úřadům, druhá věta stanoví povinnost vedoucího dozorového úřadu neprodleně předložit dotčeným dozorovým úřadům návrh rozhodnutí.
84. Ačkoli je pojem „neprodleně“ použit na různých místech GDPR, není v článku 4 blíže vymezen.

85. Jelikož ustanovení čl. 60 odst. 3 je právní ustanovení podle práva Unie, musí být pojem „*neprodleně*“ vykládán nezávisle na vnitrostátních právních předpisech, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování GDPR.
86. Pojem „*neprodleně*“ byl předmětem rozsudku Soudního dvora Evropské unie (18.11.1999, věc C-151/98 P, bod 25) v souvislosti s nařízením (EU) č. 2377/90. Soudní dvůr Evropské unie dospěl k závěru, že soud první instance měl oprávněně za to, že čl. 8 odst. 3 písm. b) přesně nevymezuje období, během kterého musí Komise navrhnout Radě opatření, jež mají být přijata, a že použitím pojmu „*neprodleně*“ zákonodárce Společenství sice požadoval, aby Komise jednala rychle, ale ponechal jí určitou volnost.
87. V souladu s rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie proto EDPB posuzuje pojem „*neprodleně*“ v kontextu čl. 60 odst. 3 první věty jako povinnost jednat rychle³⁰.
88. Skutečnost, že zákonodárce v tomto kontextu vložil pojem „*neprodleně*“, naznačuje, že na potřebu jednat nahlíží z hlediska zvýšení rychlosti toku informací spojeného s návrhem rozhodnutí. Vzhledem k různorodosti případů nicméně v této souvislosti nebylo možné stanovit žádnou konkrétní lhůtu. EDPB se proto domnívá, že pojem „*neprodleně*“ znamená, že informace musejí být poskytnuty nikoli doslova okamžitě nebo v konkrétním časovém rámci, avšak bez váhání, tj. ve lhůtě pro posouzení, která má být měřena podle okolností jednotlivého případu. Souhrnně řečeno to znamená, že vedoucí dozorový úřad musí jednat aktivně a co nejrychleji, přiměřeně danému případu. Totéž ovšem platí i pro reakci ostatních dotčených dozorových úřadů na žádosti vedoucího dozorového úřadu.
89. S cílem usnadnit ostatním dotčeným dozorovým úřadům plánování, pokud jde o jejich příspěvek k návrhu rozhodnutí, by měl vedoucí dozorový úřad zvážit, jak by bylo možné podpořit rozvržení práce ostatních dotčených dozorových úřadů. Bylo by možné to případně provést například vytvořením orientačního časového plánu.

Příklad 2: Před zahájením šetření vedoucí dozorový úřad aktivně a rychle poskytne časový plán kroků, které má v úmyslu podniknout. V návaznosti na dokončení šetření vedoucí dozorový úřad včas zašle dotčeným dozorovým úřadům shrnutí výsledků šetření ve formě sdělení s uvedením krátké, přiměřené lhůty³¹ pro zaslání připomínek v rámci „neformální konzultace“ v informačním systému EDPB.

Poté sdílí shromážděné relevantní informace a aktualizuje časový plán, přičemž doplní datum, kdy má v úmyslu poskytnout předběžný návrh rozhodnutí, dokdy žádá zaslat připomínky dotčených dozorových úřadů k tomuto předběžnému návrhu rozhodnutí a v jakých lhůtách hodlá konzultovat dotčené strany.

90. Osvědčeným postupem je, že vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady se mohou dohodnout, že povinnost vyměňovat si „*neprodleně*“ relevantní informace bude splněna, pokud dojde k aktivní, rychlé a komplexní výměně veškerých relevantních informací, která umožní vedoucímu dozorovému úřadu tyto informace dostatečně včas prověřit, vyhodnotit a reagovat na ně.

³⁰ V bodě 115 svého stanoviska ve věci C-645/19 generální advokát Bobek uvádí, že v případech týkajících se přeshraničního zpracování GDPR zásadně vyžaduje, aby vedoucí dozorový úřad jednal bezodkladně. Jednat bezodkladně není synonymem pro jednat rychle, avšak EDPB se domnívá, že pokud vedoucí dozorový úřad jedná aktivně a co nejrychleji, splňuje také požadavky bezodkladného jednání.

³¹ To, co je chápáno jako přiměřené, musí být posouzeno v každém jednotlivém případě a může se pohybovat od několika týdnů po měsíc nebo i více.

5.1.2 Pojem „relevantní informace“

91. Pokud jde o pojem relevantní informace, lze odkázat na poznámky uvedené v oddíle 3.3.
92. Ustanovení čl. 60 odst. 3 první věty stanoví informační povinnost vedoucího dozorového úřadu vůči dotčeným dozorovým úřadům, na rozdíl od čl. 60 odst. 1 druhé věty, která upravuje vzájemnou výměnu informací mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady. Sdělení relevantních informací vedoucím dozorovým úřadem podle čl. 60 odst. 3 první věty ve spojení s čl. 60 odst. 1 druhou větou v konečném důsledku souvisí s předložením návrhu rozhodnutí. Relevantní informace, které jsou přístupné pouze vedoucímu dozorovému úřadu, by měly být předávány ostatním dotčeným dozorovým úřadům prostřednictvím informačního systému EDPB.
93. Základní myšlenka postupu spolupráce spočívá v tom, aby bylo dosaženo souhlasného rozhodnutí a aby byla daná věc vyřešena kooperativní interakcí mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady. Zapojení ostatních dotčených dozorových úřadů do postupu spolupráce není proto omezeno na právo vyjádřit relevantní a odůvodněnou námitku podle čl. 60 odst. 4. Před vytvořením návrhu rozhodnutí by dotčené dozorové úřady měly mít zejména možnost přispět k celkovému postupu a mohou vyjádřit své názory i před vypracováním návrhu rozhodnutí.
94. Za tím účelem by vedoucí dozorový úřad měl obecně usilovat o výměnu předběžných výsledků ještě před předložením návrhu rozhodnutí, zejména pokud lze očekávat rozdílná stanoviska nebo pokud ostatní dotčené dozorové úřady mohou potřebovat více času k tomu, aby se seznámily s daným předmětem. To umožní, aby byl vedoucí dozorový úřad informován o stanoviscích ostatních dotčených dozorových úřadů a mohl tato stanoviska náležitě zohlednit již při přípravě návrhu rozhodnutí.

Příklad 3: V rané fázi, po předběžném přezkumu případu založeného na stížnosti, který ukazuje na další použití osobních údajů pro jiné účely ze strany obchodních partnerů, vedoucí dozorový úřad sdílí toto zjištění s ostatními dotčenými dozorovými úřady ve snaze dospět k dohodě o tom, zda postupovat výhradně v rámci předmětu stížnosti, nebo rozšířit rozsah šetření o takové sekundární zpracování údajů.

Příklad 4: Po ukončení zjišťování skutečností vedoucí dozorový úřad poskytne ostatním dotčeným dozorovým úřadům shrnutí hlavních výsledků, a pokud je to v tomto případě vhodné, vymezí také klíčové otázky, které by měly zvážit, aby bylo možné začít budovat společný základ pro věcné posouzení daného případu. Tato předpokládaná interakce mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady se osvědčuje jako zásadní pro to, aby byly již od počátku zjištěny rozdílné názory a aby následně bylo možné co možná nejvíce podpořit jejich nezbytné sblížení.

Příklad 5: V pozdější fázi, blíže k předložení návrhu rozhodnutí, mají všechny zúčastněné dozorové úřady přehled o skutečnostech a také o posouzení potenciálních porušení nařízení GDPR zjištěných ve fázi šetření. Tyto předběžné výsledky a další hodnocení zahrnují ustanovení, která byla možná porušena, a předpokládaná opatření, jež by měly dozorové úřady přijmout podle čl. 58 odst. 2 a podle čl. 83 odst. 2.

95. Jak bylo uvedeno výše a v příkladech, výměna odporujících si nebo rozdílných právních názorů, jakož i výměna názorů o doplňujících krocích, které byly či nebyly učiněny, a/nebo prvcích, které byly či nebyly poskytnuty, by měla být všeobecnou praxí. To by mohlo předejít diskusi o různých výkladech GDPR a tomu, aby rozhodnutí o nich bylo převedeno na postup řešení sporů.

96. Pokud se však vedoucí dozorový úřad rozhodne zahájit šetření z vlastního podnětu, a nikoli na základě prvků zaslaných ostatními dotčenými dozorovými úřady, činí tak v rámci své diskreční pravomoci, a názory ostatních dotčených dozorových úřady proto nemohou vést k tomu, aby byl vedoucí dozorový úřad nucen změnit rozsah svého šetření³².

³² Dotčený dozorový úřad nicméně může jako poslední prostředek vznést námitku týkající se rozsahu, jak je zdůrazněno v bodě 9 pokynů EDPB 09/2020 k relevantní a odůvodněné námitce, pokud taková námitka splňuje všechny požadavky stanovené v čl. 4 bodě 24, jak je vysvětleno v těchto pokynech.

5.2 Čl. 60 odst. 3 druhá věta: povinnost vedoucího dozorového úřadu vydat „návrh rozhodnutí“

5.2.1 Právní povinnost předložit návrh rozhodnutí

97. Ustanovení čl. 60 odst. 3 druhé věty ukládá vedoucímu dozorovému úřadu povinnost předložit návrh rozhodnutí ostatním dotčeným dozorovým úřadům. To vyplývá z použitého tvaru slovesa „*předloží*“, což je pravidlo, kterým je třeba se řídit ve všech případech, kdy je použitelný článek 60.
98. Předložení návrhu rozhodnutí podle čl. 60 odst. 3 druhé věty je povinnost, která se vztahuje na vedoucí dozorový úřad v rámci všech postupů jediného kontaktního místa. Příslušnost vedoucího dozorového úřadu je zakotvena v čl. 56 odst. 1, který je třeba považovat za „*lex specialis*“ vždy, když vznikne otázka v souvislosti s operacemi přeshraničního zpracování. Příslušnost vedoucího dozorového úřadu podle čl. 56 odst. 1 je v takových případech vykonávána „*v souladu s postupem podle článku 60*“; vedoucí dozorový úřad, který jedná v rámci jediného kontaktního místa, je proto vázán ustanoveními článku 60, včetně čl. 60 odst. 3 druhé věty.
99. Vedoucí dozorový úřad je tudíž povinen předložit ostatním dotčeným dozorovým úřadům návrh rozhodnutí v každém případě, a to i tehdy, pokud jsou po zahájení postupu podle článku 60 stížnosti stěžovatelem staženy nebo pokud není v souladu s vnitrostátním právem vydáno žádné věcné (konečné) rozhodnutí.
100. Také v těchto případech návrh rozhodnutí slouží jako konečná koordinace mezi všemi dozorovými úřady účastnicími se postupu jediného kontaktního místa, včetně právních možností poskytnutých v čl. 60 odst. 4 a násl. V případech založených na stížnosti návrh rozhodnutí rovněž poskytuje základ pro rozhodnutí dotčených dozorových úřadů podle čl. 60 odst. 8 a 9.

Příklad 6: Po zahájení řízení v rámci jediného kontaktního místa založeného na stížnosti správce poté, co byl osloven vedoucím dozorovým orgánem, porušení bezodkladně odstraní. Vzhledem k danému případu a správci chování dojde vedoucí dozorový úřad k závěru, že tuto věc je možné uzavřít. Vedoucí dozorový úřad vydá návrh rozhodnutí, v němž oznámí svůj úmysl věc ukončit a který obsahuje důkladné odůvodnění takového způsobu jednání, a jsou podniknuty ostatní kroky, jež stanoví postup podle článku 60.

101. Jak bylo vysvětleno v oddíle 3.2 výše a jak potvrdil EDPB v pokynech 09/2020 k relevantní a odůvodněné námitce, „*(...) všechny zúčastněné dozorové úřady (...) [by se] měly zaměřit na odstranění jakýchkoli nedostatků v procesu hledání konsensu, a to způsobem, který povede k obecně přijatelnému návrhu rozhodnutí*“. Vedoucí dozorový úřad předloží ostatním dotčeným dozorovým úřadům návrh rozhodnutí, „*aby se k němu vyjádřily*“, tj. účelem je konzultovat s dotčenými dozorovými úřady předmět návrhu rozhodnutí (viz rovněž odkaz v čl. 60 odst. 4 na „*konzultaci*“, kterou je vedoucí dozorový úřad povinen provést „*v souladu s odstavcem 3 tohoto článku*“). Na konzultaci, na kterou je předložení návrhu rozhodnutí zaměřeno, by proto mělo být nahlíženo opět s ohledem na cíl konsensu, na němž je založen celý mechanismus podle článku 60 (viz oddíl 5.2.4 níže o „*řádném zohlednění jejich stanovisek*“).
102. Jako osvědčený postup EDPB doporučuje, aby vedoucí dozorový úřad o svém úmyslu předložit návrh rozhodnutí informoval ostatní dotčené dozorové úřady předem. To by mohlo být v souladu s orientačním časovým plánem, který vedoucí dozorový úřad poskytl v rámci relevantních informací (podle čl. 60 odst. 1), zejména v případech, které zahrnují velký počet dotčených dozorových úřadů

a/nebo které vyvolávají citlivé otázky. V každém případě, budou-li dotčené dozorové úřady o tom, co se připravuje, vědět předem, pomůže jim to organizovat své posuzování návrhu rozhodnutí a plně využít lhůtu čtyř týdnů uvedenou v čl. 60 odst. 4.

103. Pokud jde o tu část povinnosti, která se týká „*předložení*“, EDPB doporučuje, aby se každé předložení uskutečnilo pouze prostřednictvím informačního systému EDPB, aby bylo možno dosáhnout jistoty ohledně data předložení, kdy začíná běžet období čtyř týdnů uvedené v čl. 60 odst. 4, a aby všechny dotčené dozorové úřady mohly obdržet návrh rozhodnutí současně. Tento přístup zajistí bezpečnost a důvěrnost podání a je také nezbytný s ohledem na možné námitky proti návrhu rozhodnutí a neshody mezi vedoucím dozorovým úřadem a dotčeným dozorovým úřadem, které by vyvolaly postup podle čl. 65 odst. 1 písm. a)³³. Použití informačního systému EDPB se zdá být nejvhodnějším kanálem pro zajištění jasného časového razítka pro předložení návrhu rozhodnutí také podle čl. 60 odst. 12.
104. Pokud jde o obsah podání, návrh rozhodnutí by v zásadě měl být takový, aby obsahoval všechny prvky, které dotčené dozorové úřady potřebují k jejich posouzení (viz oddíl 6.2.2 níže). Zejména u případů, které vedou k přijetí nápravného opatření a zahrnují velké množství relevantních informací vyměňovaných za účelem pochopení odůvodnění a analýzu vedoucí k návrhu rozhodnutí, by navíc „*relevantní informace*“ pro účely návrhu měly být s ohledem na cíl dosažení konsensu, na kterém je založen celý postup spolupráce, vyměňovány před předložením návrhu rozhodnutí. V jiných, jednodušších případech, kdy je návrh rozhodnutí naprosto jasný a není třeba si vyměňovat žádné informace nebo jen velmi málo informací, je možné relevantní informace sdílet spolu s návrhem rozhodnutí. V zásadě tak povinností vedoucího dozorového úřadu podle čl. 60 odst. 3 druhé věty je pouze předložit návrh rozhodnutí jako takový.
105. EDPB dále připomíná, že pokud to umožňuje vnitrostátní právo, měl by vedoucí dozorový úřad zajistit, aby návrh rozhodnutí, který v této fázi předkládá, byl plně v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva týkajícími se práva být vyslechnut, která se dotýkají práva stran, na něž je rozhodnutí zaměřeno (tj. zejména dotčeného správce/zpracovatele a stěžovatele, pokud musí být stížnost podle příslušných vnitrostátních právních předpisů odmítnuta či zamítnuta). Vedoucí dozorový úřad proto není povinen předložit spolu s návrhem rozhodnutí nebo současně s ním takové dokumenty, které mohou být nezbytné jako důkaz o dodržení práva být vyslechnut, ale měl by na kroky přijaté k zajištění takového dodržení odkázat v samotném návrhu rozhodnutí.

5.2.2 Pojem „návrh rozhodnutí“

106. Předložení návrhu rozhodnutí je třeba považovat za jeden z klíčových prvků v mechanismu spolupráce, neboť představuje na jedné straně rozhodující a poslední příležitost ke vzájemné konzultaci o zbývajících neshodách, a na druhé straně jedinou příležitost pro ostatní dotčené dozorové úřady vyjádřit odůvodněné a relevantní námitky.
107. Samotné GDPR pojem návrh rozhodnutí nedefinuje. Vzhledem ke smyslu a účelu postupu spolupráce by pojem návrh rozhodnutí na úrovni EU měl podléhat vypracování společných minimálních

³³ Ustanovení čl. 11 odst. 2 písm. e) jednacího řádu ovšem vyžaduje, aby vedoucí dozorový úřad poskytl „*dokumentaci dokládající datum a způsob poskytnutí (revidovaného) návrhu rozhodnutí*“, což umožní sekretariátu ověřit, že návrh rozhodnutí (nebo revidovaný návrh rozhodnutí) a námitky byly předloženy v příslušných lhůtách.

požadavků, které všem zúčastněným dotčeným dozorovým úřadům umožní, aby se na procesu rozhodování odpovídajícím způsobem podílely.

108. Podle čl. 288 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) je rozhodnutí aktem výkonu pravomocí Unie. V této souvislosti GDPR používá pro vymezení příslušnosti úřadů pro ochranu údajů pojmy „úkony“ (článek 57) a „pravomocí“ (článek 58).

109. Pokud jde o právně závazná opatření, která jsou dozorové úřady zmocněny přijímat, lze popis formálních požadavků nalézt ve 129. bodě odůvodnění:

-) písemná forma,
-) jasná a jednoznačná formulace,
-) uvedení dozorového úřadu, který opatření vydal³⁴,
-) datum vydání opatření,
-) podpis zmocněného pracovníka dozorového úřadu,
-) odůvodnění opatření,
-) odkaz na právo na účinnou právní ochranu.

110. Tyto formální prvky jsou v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie týkající se rozhodnutí institucí EU podle čl. 288 odst. 1³⁵ SFEU a v souladu s Listinou základních práv³⁶. I když se předpokládá, že tato ustanovení regulují instituce EU, poskytují i vodítko a mohou umožnit závěry ohledně formy a obsahu, neboť příslušné pravomoci jsou dozorovým úřadům svěřeny právem Unie.

111. Výše uvedené podmínky vedou k výkladu, že každé rozhodnutí, které má mít právní důsledky, musí obsahovat popis relevantních skutečností, řádné odůvodnění a řádné právní posouzení. Tyto požadavky zásadně slouží účelu právní jistoty a právní ochrany dotčených stran. Při uplatnění na oblast dozoru nad ochranou osobních údajů to znamená, že správce, zpracovatel a stěžovatel by měli mít možnost obeznámit se se všemi důvody, aby se mohli rozhodnout, zda by měli předložit tuto věc k soudu³⁷. Vzhledem k procesu rozhodování v rámci mechanismu spolupráce je stejně tak třeba, aby byly dotčené dozorové úřady schopny rozhodnout o možných úkonech (např. souhlasit s rozhodnutím, uvést své stanovisko k předmětné záležitosti).

112. Podle čl. 60 odst. 3 druhé věty je před pojem „rozhodnutí“ vloženo slovo „návrh“. Návrh obecně znamená dokument, který není konečný. Je to dřívější verze dokumentu, pro jehož dokončení je zapotřebí ještě další krok. Kromě tohoto konečného kroku návrh obsahuje všechny prvky konečného dokumentu, avšak může být předmětem další diskuse nebo úpravy. V důsledku těchto diskusí může být návrh buď posuzovateli přijat, nebo upraven podle jejich připomínek. To je v souladu se zněním nařízení GDPR, které stanoví, že návrh rozhodnutí má být předložen ostatním dotčeným dozorovým úřadům, „aby se k němu vyjádřily“.

³⁴ To zahrnuje i odmítnutí či zamítnutí stížnosti.

³⁵ Viz SDEU, spojené věci 11/66 („závazné právní účinky“); SDEU, C-317/19 P („přezkoumat jejich stížnost s dostatečnou mírou podrobnosti a dostatečně odůvodnit“); SDEU, spojené věci 8 až 11/66 („toto rozhodnutí dostatečně jasně odůvodnit“); SDEU, C-24/62 („hlavní otázky právní a skutkové povahy, na nichž je založeno“).

³⁶ Ustanovení čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv „povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí“).

³⁷ Viz také: 129. bod odůvodnění, poslední věta.

113. Aby mohly dotčené dozorové úřady jako takové plnit své úkoly v rámci postupu spolupráce, je nezbytné, aby ostatní dotčené dozorové úřady měly možnost posoudit danou záležitost na základě komplexní dokumentace. Je třeba, aby ostatní dotčené dozorové úřady byly s touto danou věcí, závěry vedoucího dozorového úřadu a důvody, jež vedly k těmto závěrům, plně pochopit.

Příklad 7: Aby byly ostatní dotčené dozorové úřady schopny pochopit vhodnost pokuty, musejí znát výši navrhované pokuty a konkrétní okolnosti posouzení. To bude pravidelně srozumitelným způsobem vysvětleno v rámci rozhodnutí, které splňuje výše uvedené minimální požadavky.

114. S ohledem na výše uvedená zjištění je návrh rozhodnutí prozatímním návrhem ve stejné podobě, v jaké by bylo konečné rozhodnutí. Kromě procesních úvah je jediný rozdíl mezi návrhem rozhodnutí a konečným rozhodnutím v tom, že nebyl proveden krok (závěrečné) konzultace s ostatními dotčenými dozorovými úřady, a ve skutečnosti, že návrh rozhodnutí není ještě závazný navenek. Pokud nejsou vyjádřeny relevantní a odůvodněné námitky podle čl. 60 odst. 4 a 5, stává se návrh rozhodnutí pro všechny dozorové orgány právně závazným (viz čl. 60 odst. 6)³⁸.
115. Vzhledem k výše uvedeným procesním požadavkům na právní rozhodnutí ve smyslu práva Unie a s ohledem na smysl a účel postupu spolupráce se jeví jako nezbytné, aby návrh rozhodnutí ve smyslu čl. 60 odst. 3 druhé věty svou formou a obsahem odpovídal rozhodnutí, které má příslušný dozorový úřad v daném případě přijmout. EDPB se v této souvislosti domnívá, že pojem „návrh“ odkazuje pouze na prozatímní povahu vyplývající z požadavku na povinné zapojení uvedeného v čl. 60 odst. 3 druhé větě.
116. V případech, kdy po zahájení postupu podle článku 60 byly stížnosti staženy nebo kdy není v souladu s vnitrostátním právem vydáno žádné věcné (konečné) rozhodnutí, by návrh rozhodnutí měl být upraven tak, jak je to pro daný případ vhodné, s cílem poskytnout zjištění v souladu s bodem 113 výše. To znamená, že návrh rozhodnutí musí v každém případě naznačovat úmysl vedoucího dozorového úřadu věc uzavřít a obsahovat dostatečné odůvodnění odpovídající danému případu, které musí přinejmenším umožnit ostatním dotčeným dozorovým úřadům obhájit tento případ ve svých jurisdikcích.
117. EDPB dále zdůrazňuje, že stávající informační povinnosti v rámci postupu spolupráce se v podstatě netýkají formy a obsahu návrhu rozhodnutí. Soustavná transparentnost během všech fází postupu je nezbytná, ale nedotýká se potřeby řádného popisu případu a právního posouzení jakožto součásti samotného návrhu rozhodnutí.
118. Systém spolupráce navržený zákonodárcem naznačuje, že o konsensus ohledně všech relevantních záležitostí týkajících se konkrétního daného případu by měly příslušné dotčené dozorové úřady usilovat v dřívější fázi prostřednictvím soustavné výměny informací. EDPB by proto chtěl zdůraznit, že všechny zúčastněné dozorové úřady by se měly zaměřit na odstranění jakýchkoli nedostatků v procesu utváření konsensu, a to způsobem, který povede k obecně přijatelnému návrhu rozhodnutí.
119. Tyto výroky platí, aniž jsou dotčeny jakékoli další požadavky kladené na rozhodnutí, jež mohou vyplynout z příslušných vnitrostátních předpisů.

³⁸ V této fázi by mělo být vysvětleno, zda bude rozhodnutí dokončeno prostřednictvím čl. 60 odst. 7, 8 nebo 9. Viz bod 227.

5.2.3 Pojem „neprodleně“, pokud jde o předložení návrhu rozhodnutí

120. Podle čl. 60 odst. 3 druhé věty musí vedoucí dozorový úřad předložit ostatním dotčeným dozorovým úřadům návrh rozhodnutí „neprodleně“. Včasné předložení návrhu rozhodnutí také snižuje rizika pro ochranu základních práv a svobod subjektů údajů, protože nápravná opatření přijatá včas dozorovými úřady zabraňují trvajícím porušování.
121. Pokud jde o právní charakteristiku pojmu „neprodleně“, platí analýza provedená v oddíle 5.1.1 výše. Vedoucí dozorový úřad proto musí rychle vytvořit návrh rozhodnutí, aby ho mohl předložit ostatním dotčeným dozorovým úřadům; s ohledem na složitost a rozmanitost případů však lhůta, ve které vedoucí dozorový úřad musí rychle předložit návrh rozhodnutí, může být zcela rozdílná.
122. To, kolik času je nezbytně zapotřebí pro předložení návrhu rozhodnutí, musí být posouzeno na základě objektivního standardu. Posouzeny musí být také znaky jednotlivého případu a všeobecná povinnost spolupracovat „*ve snaze dosáhnout konsensu*“ stanovená v čl. 60 odst. 1, která v tomto případě odkazuje na fázi předcházející předložení návrhu rozhodnutí.

Příklad 8: Poměrně jednoduché šetření stížnosti týkající se práv subjektu údajů, jehož výsledek má být diskutován s ostatními dotčenými dozorovými úřady jako relevantní informace podle čl. 60 odst. 3 první věty, by mělo umožnit, aby vedoucí dozorový úřad předložil návrh rozhodnutí krátce po ukončení šetření.

V případech se složitými zjištěními a šetřeními může být vedoucí dozorový úřad oprávněn k tomu, aby si po dokončení šetření ponechal na předložení návrhu rozhodnutí určitý čas (jak bylo oznámeno dotčeným dozorovým úřadům)³⁹.

123. Nutno poznamenat, že podle čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv má stěžovatel právo, aby byla jeho stížnost řešena v přiměřené lhůtě. Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 8. května 2014 (ve věci C-604/12) stanovil, že právo na řádnou správu, které je zakotveno v článku 41 Listiny, odráží obecnou zásadu unijního práva. Tento pojem musí být zohledňován také při výkonu práva Unie prostřednictvím uplatňování správního práva členských států jako v postupu podle článku 60 – tím spíše s ohledem na to, že 129. bod odůvodnění připomíná, že pravomoci dozorových úřadů (jako jsou pravomoci provádět šetření a ukládat nápravná opatření včetně sankcí) by měly být vykonávány „*(...) spravedlivě a v přiměřených lhůtách*“. Lhůta, ve které může vedoucí dozorový úřad předložit návrh rozhodnutí v případě založeném na stížnosti, by tak měla být taková, aby to neznamenal, že vyřízení této stížnosti vyžaduje nepřiměřeně dlouhou dobu.

5.2.4 Pojem „řádné zohlednění jejich stanovisek“

124. Aby bylo umožněno vedoucímu dozorovému úřadu zohlednit stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů, je ostatním dotčeným dozorovým úřadům uloženo vyjádřit svá stanoviska co nejdříve v rámci daného postupu. Stanoviska, jež mají být vyjádřena, jsou tak chápána širěji než pouze

³⁹ Je třeba připomenout, že potřebu konsensuálního určení rozsahu postupu šetření v jednotlivých případech uznal EDPB v pokynech 09/2020 k relevantní a oprávněné námitce (viz bod 27): „*U postupů založených na stížnostinebo na porušení oznámeném dotčeným dozorovým úřadem by měl být rozsah postupu (tj. ty aspekty zpracování údajů, které mohou být předmětem porušení) definován obsahem stížnosti nebo zprávy poskytnuté dotčeným dozorovým úřadem: Jinými slovy, měl by to být definován aspekty, kterými se zabývá stížnost nebo zpráva. Při šetřeních z vlastní vůle by vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady měly před formálním zahájením postupu usilovat o konsensus ohledně rozsahu postupu (tj. aspektů prošetřovaného zpracování údajů).*“

jako relevantní a odůvodněné námitky. Ustanovení čl. 60 odst. 3 druhé věty totiž odkazuje na širší pojem, než je pouhé zvážení relevantních a odůvodněných námitek vedoucím dozorovým úřadem (čl. 60 odst. 4 a 5), včetně připomínek, vyjádření podpory nebo poznámek.

125. EDPB se domnívá, že vedoucí dozorový úřad má povinnost řádně zohlednit stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů před předložením návrhu rozhodnutí i po jeho předložení, neboť povinnost usilovat o dosažení konsensu prostupuje celým postupem spolupráce a nekončí předložením návrhu rozhodnutí.
126. Za tímto účelem by návrh rozhodnutí měl již řešit co nejvíce argumentů a názorů sdílených ostatními dotčenými dozorovými úřady. 125. bod odůvodnění ve druhé větě stanoví, že vedoucí dozorový úřad by měl do rozhodovacího procesu úzce zapojit dotčené dozorové úřady a jejich činnost koordinovat. V jaké míře je to nezbytné, může být v jednotlivých případech různé.
127. Povinnost vedoucího dozorového úřadu řádně zohlednit stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů při přípravě návrhu rozhodnutí může být vyvozena také ze znění čl. 60 odst. 3 druhé věty v té míře, v jaké se týká stanovisek vyjádřených před předložením návrhu rozhodnutí. Povinnost vedoucího dozorového úřadu řádně zohlednit stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů po předložení návrhu rozhodnutí vyžaduje, aby vedoucí dozorový úřad zvažoval nejen relevantní a odůvodněné námitky, ale i připomínky nebo poznámky vyjádřené ve lhůtě uvedené v čl. 60 odst. 4 a 5.
128. Povinnost řádně zohlednit znamená, že vedoucí dozorový úřad bude muset zvážit stanoviska a argumenty ostatních dotčených dozorových úřadů věcně, s vynaložením náležité péče, neboť postup spolupráce se zaměřuje na dosažení obecně přijatelného rozhodnutí.
129. Osvědčeným postupem je, že vedoucí dozorový úřad by měl reagovat na stanoviska poskytnutá všemi dotčenými dozorovými úřady. Všeobecná povinnost usilovat o dosažení konsensu klade souběžné povinnosti jak na vedoucí dozorový úřad, tak na ostatní dotčené dozorové úřady. To znamená, že vedoucí dozorový úřad je povinen vzít v úvahu všechna stanoviska. Vedoucí dozorový úřad však není povinen se každým stanoviskem, jež bylo vyjádřeno, řídit. Je tomu tak zejména v případě, kdy mezi ostatními dotčenými dozorovými úřady existují názory, které si vzájemně odporují.
130. Ustanovení čl. 60 odst. 3 druhá věta používá pojem „*řádně zohlednit*“ stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů, zatímco 130. bod odůvodnění druhá věta odkazuje na to, že při přijetí opatření s právními účinky, včetně uložení správních pokut, je třeba „*v maximální míře zohlednit*“⁴⁰ stanovisko dotčeného dozorového úřadu, jemuž byla stížnost podána. Různé znění („*v maximální míře*“ namísto „*řádně*“) odráží specifickou úlohu dotčeného dozorového úřadu, jemuž byla stížnost podána, a naznačuje, že stanoviska tohoto dotčeného dozorového úřadu mají na návrh rozhodnutí významnější vliv. To je způsobeno úzkou vazbou mezi tímto dotčeným dozorovým úřadem a daným případem, protože dotčený dozorový úřad jedná jako jediné kontaktní místo pro stěžovatele a od tohoto

⁴⁰ V postupech spolupráce podle článku 56, při kterých vedoucí dozorový úřad vykonával své právo podle čl. 56 odst. 4 první věty a rozhodl, že se bude případem zabývat sám, nařízení GDPR stanoví ještě významnější zapojení dotčeného dozorového úřadu. V těchto případech může dotčený dozorový úřad předložit vedoucímu dozorovému úřadu návrh rozhodnutí podle čl. 56 odst. 4 druhé věty a od vedoucího dozorového úřadu se výslovně požaduje, aby takový návrh „*co nejvíce zohlednil*“. Toto znění naznačuje vyšší práh tím, že zavádí pro vedoucí dozorový úřad ještě větší povinnost zvážit stanoviska dotčeného dozorového úřadu v porovnání s „*řádným zohledněním jejich stanovisek*“.

dotčeného dozorového úřadu může být navíc požadováno, aby přijal rozhodnutí a obhájil ho podle čl. 60 odst. 8 a 9.

6 ČL. 60 ODS. 4 – POSOUZENÍ NÁMITEK A MOŽNOST VYVOLAT POSTUP PRO ŘEŠENÍ SPORŮ

6.1 Účel ustanovení

131. Ustanovení čl. 60 odst. 4 se týká období, které bezprostředně následuje po předložení návrhu rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem. Po předložení začíná běžet čtyřtýdenní lhůta, během níž může kterýkoli dotčený dozorový úřad vznést námitky vůči návrhu rozhodnutí.
132. V rámci jednotlivých ustanovení článku 60 zaujímá čl. 60 odst. 4 jedinečné postavení vzhledem k tomu, že vytváří vazbu mezi postupem spolupráce a postupem jednotnosti. Pokud dotčený dozorový úřad „vznesl k návrhu rozhodnutí relevantní a odůvodněnou námitku, postoupí vedoucí dozorový úřad v případě, že relevantní a odůvodněnou námitku nesdílí nebo ji považuje za irrelevantní či nedůvodnou, záležitost k řešení v rámci mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 63“. To zasluhuje zvláštní pozornost vzhledem k tomu, že v tomto scénáři by cíle dosažení konsensu mezi dozorovými úřady, který je pro postup spolupráce zásadní, nemohlo být dosaženo.
133. EDPB připomíná, že dosažení konsensuální dohody o výsledku případu je konečným cílem celého postupu stanoveného článkem 60 a že dosažení konsensu by mělo mít přednost před zahájením postupu pro řešení sporů. Povinnost spolupráce se vztahuje na každou fázi postupu a na všechny zúčastněné dozorové úřady. V souvislosti s čl. 60 odst. 4 to znamená, že jak ostatní dotčené dozorové úřady, tak vedoucí dozorové úřady by se měly důsledně řídit předchozími kroky stanovenými v čl. 60 odst. 1 a 3.

6.2 Relevantní a odůvodněné námitky dotčeného dozorového úřadu

134. Poté co byly ostatní dotčené dozorové orgány v souladu s čl. 60 odst. 3 konzultovány vedoucím dozorovým úřadem, mohou ve lhůtě čtyř týdnů vznést relevantní a odůvodněné námitky, neboť dotčené dozorové úřady „v souladu s odstavcem 3“ musely být konzultovány.

6.2.1 Výpočet lhůty

135. Čtyřtýdenní lhůta začíná, jakmile vedoucí dozorový úřad podle čl. 60 odst. 3 druhé věty předloží návrh rozhodnutí prostřednictvím informačního systému EDPB. Výpočet lhůty pro vznesení možných námitek se provádí na základě nařízení č. 1182/71⁴¹. Podle čl. 3 odst. 2 písm. c) nařízení č. 1182/71 „lhůta určená podle týdnů ... počíná na začátku první hodiny prvního dne a končí uplynutím poslední hodiny dne, který se v posledním týdnu ... pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, v němž lhůta počíná“.
136. Pokud událost, od které počíná běžet týdenní lhůta, nastane například v pondělí, pak také lhůta končí v pondělí, v tomto případě uplynutím pondělí (tj. ve 23:59:59 hod.) o čtyři týdny později.

⁴¹ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny; čl. 40 jednacího řádu potvrzuje, že „pro výpočet lhůt a termínů uvedených v GDPR a v tomto jednacím řádu se použije nařízení Rady č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny“.

137. Lhůta zahrnuje svátky, soboty a neděle, protože GDPR je výslovně nevylučuje⁴². Případně-li však poslední den lhůty na svátek, sobotu nebo neděli, skončí tato lhůta uplynutím poslední hodiny následujícího pracovního dne, a lhůta tak skončí v následující pracovní den⁴³. Vzhledem k evropské povaze postupu spolupráce by měly být pro účely stanovení svátků vzaty v úvahu svátky zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie⁴⁴. A dále, mělo by se použít časové pásmo, ve kterém je EDPB usazen.
138. Aby se předešlo tomu, že uplynutí lhůty připadne na víkend, iniciátor (tj. vedoucí dozorový úřad) by měl spustit tento pracovní postup v pracovní dny a měl by se ujistit, že lhůta neuplyne v některý ze svátků EU⁴⁵. V duchu spolupráce EDPB vyzývá vedoucí dozorové úřady, aby před předložením svého návrhu rozhodnutí zvážily možný dopad lhůt prodloužených o svátky a umožnily ostatním dotčeným dozorovým úřadům co nejvíce času na reakci na jejich návrh rozhodnutí.
139. Během čtyřtýdenní lhůty může dotčený dozorový úřad vyjádřit k návrhu rozhodnutí, který předložil vedoucí dozorový úřad, jednu nebo více námitek. Vzhledem k požadavkům vznášet relevantní a odůvodněnou námitku nebo námítky k návrhu rozhodnutí jako celku by však dotčený dozorový úřad měl poskytnout své připomínky v jediném podání, ačkoli jednotlivé námítky jasně rozliší. Tento osvědčený postup usnadní analýzu ze strany vedoucího dozorového úřadu a nakonec i ze strany EDPB v případě, že bude spuštěn mechanismus řešení sporů. Pokud dotčený dozorový úřad po vložení námítky nebo námitek do informačního systému EDPB bude chtít své podání jakýmkoli způsobem a z jakéhokoli důvodu upravit, bude to stále možné, pokud se tak stane v rámci lhůty stanovené v čl. 60 odst. 4. Dotčený dozorový úřad by proto měl předchozí verzi námítky nebo námitek vymazat a nahrát do informačního systému EDPB novou verzí⁴⁶, takže podání dostupné pro vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady bude vždy aktualizovaným zněním námítky nebo námitek.

6.2.2 Relevantní a odůvodněné námítky

140. Jedním z klíčových prvků v této fázi postupu spolupráce je společné chápání významu pojmu „relevantní a odůvodněná námitka“. Ustanovení čl. 4 odst. 24 definuje relevantní a odůvodněnou námitku jako námitku vůči návrhu rozhodnutí za účelem posouzení, zda došlo k porušení tohoto nařízení, nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem či zpracovatelem v souladu s tímto nařízením, která jasně dokazuje významnost rizik vyplývajících z návrhu rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů, případně volný pohyb osobních údajů v rámci Unie.
141. Jak navrhl zákonodárce EU (na konci 124. bodu odůvodnění), EDPB vydal pokyny k tomu, co představuje relevantní a odůvodněnou námitku. Následující body proto obsahují pouze objasnění, která mají pro postup podle článku 60 zásadní význam a nejsou již obsažena v pokynech 09/2020.
142. Právo vznést námitku podle čl. 60 odst. 4 má každý dotčený dozorový úřad samostatně a nezávisle. Proto nezáleží na tom, zda námitku ve stejné záležitosti již vznesl jiný dotčený dozorový úřad. Pokud

⁴² Ustanovení čl. 3 odst. 3 nařízení č. 1182/71.

⁴³ Ustanovení čl. 3 odst. 4 nařízení č. 1182/71.

⁴⁴ Každoročně se rozhodnutím Komise aktualizuje, viz pro rok 2021: rozhodnutí Komise ze dne 2. března 2020 o seznamu svátků na rok 2021 (2020/C 69/05) (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32020D0303%2801%29>); s výjimkou státních svátků Belgie a Lucemburska.

⁴⁵ V informačním systému EDPB totiž v současné době není zajištěno automatické prodloužení lhůty.

⁴⁶ Informační systém EDPB bude o novém přírůstku automaticky informovat vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady.

dotčený dozorový úřad vznáší námitku na základě několika bodů, musí každá z nich splňovat požadavky na relevantní a odůvodněnou námitku podle čl. 4 bodu 24⁴⁷. Z toho vyplývá, že pouhá podpora relevantní a odůvodněné námitky jiného dotčeného dozorového úřadu nebo odkaz na takovou námitku samy o sobě nepředstavují relevantní a odůvodněnou námitku. V této souvislosti EDPB z důvodů právní jistoty a rovněž z důvodů jasnosti a spolehlivosti v rámci postupu vznášení námitek doporučuje, aby každý dotčený dozorový úřad předložil vedoucímu dozorovému orgánu svou vlastní a úplnou (formální) námitku, a to i tehdy, pokud jeden dotčený dozorový úřad chce vyjádřit souhlas s námitkou jiného dotčeného dozorového úřadu⁴⁸.

143. Aby bylo možné splnit práh stanovený v čl. 4 bodě 24, měl by dotčený dozorový úřad ve svém podání v zásadě výslovně zmínit každý prvek této právní definice ve vztahu ke každé konkrétní námitce. V praxi se osvědčilo, že pokud je to možné, může námitka obsahovat také nové znění návrhu k posouzení vedoucím dozorovým úřadem, které podle názoru dotčeného dozorového úřadu umožňuje nápravu údajných nedostatků v návrhu rozhodnutí.
144. Jak požaduje čl. 60 odst. 12, dotčené dozorové úřady musí předkládat námitky v elektronickém a standardizovaném formátu. Pro tyto účely se použije informační systém EDPB.
145. Pouhá „připomínka“ vyjádřená dotčeným dozorovým úřadem v souvislosti s návrhem rozhodnutí nepředstavuje námitku ve smyslu čl. 4 bodu 24. Existence připomínek proto nezakládá povinnost zahájit postup podle čl. 65 odst. 1 písm. a), pokud se vedoucí dozorový úřad rozhodne připomínce nevyhovět⁴⁹.

6.2.3 Posouzení námitek k návrhu předložených podle čl. 60 odst. 4

146. Vedoucí dozorový úřad by měl využít všech možných prostředků k výměně s ostatními dotčenými dozorovými úřady o otázkách vznesených v relevantní a odůvodněné námitce. EDPB připomíná, že návrh rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu by měl být především naprosto jasný. V reakci na námitku by nicméně vedoucí dozorový úřad měl, což je také osvědčený postup, poskytnout dotčenému dozorovému úřadu vysvětlení, proč byl v návrhu rozhodnutí zaujat určitý postoj, a měl by rovněž poskytnout dotčenému dozorovému úřadu příležitost, aby své námitky bez zbytečného odkladu dále vysvětlil. Vedoucí dozorový úřad může rovněž z vlastní iniciativy uspořádat setkání, nebo jinak s využitím neformální konzultace zajistit, aby odůvodnění použité příslušnými orgány bylo pochopeno.
147. Po této další spolupráci navazující na vznesení námitky může dotčený dozorový úřad zvážit, zda reakce vedoucího dozorového úřadu dostatečně řeší jeho obavy, a pokud ano, může dotčený dozorový úřad

⁴⁷ Pokyny EDPB 09/2020 k relevantní a odůvodněné námitce podle nařízení 2016/679, k dispozici na adrese: https://edpb.europa.eu/system/files/2021-06/edpb_guidelines_202009_rro_final_cs.pdf.

⁴⁸ Podle pokynů EDPB 09/2020 k relevantní a odůvodněné námitce podle nařízení 2016/679 nelze odkaz na jinou námitku považovat za splňující požadavek čl. 4 bodu 24. V bodě 7 pokyny objasňují, že „(...), dotčený dozorový úřad [by měl] ve svém podání v zásadě výslovně zmínit každý prvek definice ve vztahu ke každé konkrétní námitce“. V bodě 8 dále pokyny stanoví, že „kritérium pro ‚relevantní a odůvodněnou námitku‘ je proto založeno na předpokladu, že je dodržena povinnost vedoucího dozorového úřadu vyměřovat si veškeré relevantní informace, což umožňuje dotčenému dozorovému úřadu (dotčeným dozorovým úřadům) důkladně porozumět případu, a předložit tak řádnou a dobře odůvodněnou námitku“.

⁴⁹ Viz bod 17 pokynů EDPB 03/2021 k čl. 65 odst. 1 písm. a) GDPR (verze pro veřejnou konzultaci).

zvážit stažení své námitky⁵⁰. Může k tomu dojít zejména v případě, kdy po vysvětlení vedoucího dozorového úřadu jsou protikladná stanoviska jen okrajové povahy, pokud jde o rizika pro základní práva a svobody subjektů údajů.

148. Pokud se dotčený dozorový úřad rozhodne svou námitku stáhnout, měl by vždy výslovně určit, kterou námitku má v úmyslu stáhnout, a výslovně uvést, že chce danou námitku stáhnout. K tomuto stažení může dojít během čtyřtýdenní lhůty nebo v případě revidovaného návrhu rozhodnutí během dvoutýdenní lhůty od předložení návrhu rozhodnutí, přičemž by se stažení mělo uskutečnit ve stejném oznámení v informačním systému EDPB, v němž byla vnesena námitka. Ke stažení může dojít i po této lhůtě⁵¹. Vedoucí dozorový úřad by měl zajistit zdokumentování, kdy k tomu došlo, a informovat o tomto stažení bez zbytečného odkladu prostřednictvím informačního systému EDPB ostatní dotčené dozorové úřady, neboť tuto informaci je třeba chápat jako relevantní informaci podle čl. 60 odst. 1.
149. Pokud si námitky různých dotčených dozorových úřadů na posouzení konkrétní záležitosti vzájemně odporují⁵², měl by vedoucí dozorový úřad uvést, které námitky má v úmyslu zohlednit a v jaké míře / jakým způsobem je hodlá zohlednit. Na druhé straně by ostatní dotčené dozorové úřady měly pečlivě zvážit, zda je stažení vhodné s ohledem na stanoviska, jež vyjádřil vedoucí dozorový úřad a/nebo ostatní dotčené dozorové úřady⁵³. Je důležité pamatovat na to, že všeobecným cílem článku 60 je, aby rozhodnutí byla, pokud je to možné, přijímána konsensem. Tento cíl se týká jak vedoucího dozorového úřadu, tak ostatních dotčených dozorových úřadů.

6.3 Předložení sboru

150. Ustanovení čl. 60 odst. 4 stanoví dvě alternativní podmínky, z nichž každá vede k požadavku, aby vedoucí dozorový úřad požádal o rozhodnutí sbor:
-) vedoucí dozorový úřad považuje námitku (námitky) za irelevantní a nedůvodnou (nedůvodné),
 -) vedoucí dozorový úřad relevantní a odůvodněnou námitku nebo námitky nesdílí.
151. V první situaci je vedoucí dozorový úřad toho názoru, že námitka předložená dotčeným dozorovým úřadem nesplňuje všechny požadavky stanovené v čl. 4 bodě 24, tj. má za to, že námitka je buď irelevantní nebo nedůvodná, nebo obojí, pokud jde o to, zda došlo k porušení nařízení GDPR a/nebo zda předpokládaný úkon související se správcem nebo zpracovatelem je v souladu s nařízením GDPR. Ve druhé situaci vedoucí dozorový úřad považuje námitku (námitky) za relevantní a odůvodněnou (odůvodněné), ale nemá v úmyslu je zohlednit.
152. „*Záležitost*“, která má být předložena sboru, se týká pouze námitek, které vedoucí dozorový úřad nemá v úmyslu zohlednit nebo u kterých vedoucí dozorový úřad má za to, že nesplňují práh stanovený v čl. 4

⁵⁰ Po uplynutí lhůty pro daný postup může dotčený dozorový úřad zvážit, zda nevznese svou námitku znovu, pokud by měl být návrh rozhodnutí revidován.

⁵¹ Jak je stanoveno v bodě 27 pokynů EDPB 03/2021 k čl. 65 odst. 1 písm. a), dotčený dozorový úřad může námitku stáhnout i poté, co byl zahájen postup podle čl. 65 odst. 1 písm. a).

⁵² Takovým situacím by mohla předejít soustavná výměna informací mezi dozorovými úřady.

⁵³ Dotčené dozorové úřady by měly mít na paměti, že pokud dojde na řešení sporů, EDPD přijme své rozhodnutí na základě hlasování (kvalifikovanou) většinou.

bodě 24. Položky, o nichž žádné spory neexistují, není třeba řešit prostřednictvím řešení sporů podle čl. 65 odst. 1 písm. a).

153. Ačkoli čl. 60 odst. 4 nestanoví výslovnou lhůtu pro předložení, skutečnost, že má být přijato rozhodnutí, které ovlivní rizika pro základní práva a svobody subjektů údajů, by měla vést k požadavku, aby k předložení došlo co nejdříve tak, jak je to vhodné v konkrétním případě⁵⁴.
154. Na druhé straně v situacích, kdy vedoucí dozorový úřad chce zohlednit některé námitky, ale nechce zohlednit jiné námitky a/nebo je nepovažuje za relevantní a/nebo odůvodnění, by měl vedoucí dozorový úřad předložit revidovaný návrh v rámci postupu podle čl. 60 odst. 5, a to podle následujícího oddílu. Vedoucí dozorový úřad by měl prostřednictvím neformální výměny jasně uvést, kterou z námitek má v úmyslu zohlednit v rámci revidovaného návrhu rozhodnutí a jak to hodlá učinit. Vedoucí dozorový úřad by měl dále jasně uvést, které námitky byly zaznamenány jako předmět možného pozdějšího řešení sporů prostřednictvím čl. 65 odst. 1 písm. a)⁵⁵.
155. Jelikož je však revidovaný návrh rozhodnutí novým nástrojem, pokud ostatní dotčené dozorové úřady chtějí setrvat na svých námitkách vznesených dříve, budou muset zopakovat svůj postoj (opětovným) předložením svých námitek, jakmile s nimi bude sdílen revidovaný návrh rozhodnutí. EDPB je toto názoru, že tento způsob jednání by měl být dodržen, protože umožní využít postup pro řešení sporů pouze u námitek, které zůstávají na stole i přes úsilí všech stran hledat nejprve obecně přijatelné řešení.

7 ČL. 60 ODS. 5 – REVIDOVANÝ NÁVRH ROZHODNUTÍ

7.1 Předložení ostatním dotčeným dozorovým úřadům

7.1.1 Vedoucí dozorový úřad má v úmyslu zohlednit

156. Ustanovení čl. 60 odst. 5 první věty dává vedoucímu dozorovému úřadu možnost relevantní a odůvodněnou námitku zohlednit. Je důležité poznamenat, že zohlednění relevantní a odůvodněné námitky znamená zohlednit takovou námitku tak, jak je, protože vedoucí dozorový úřad shledal, že je relevantní i odůvodněná, a vedoucí dozorový úřad s odůvodněním souhlasí.
157. Důraz je kladen na „úmysl“ zohlednit. Úmysl vedoucího dozorového úřadu zohlednit určitou námitku se odráží skutečností, že vedoucí dozorový úřad předkládá revidovaný návrh rozhodnutí. To, v jaké míře revidovaný návrh rozhodnutí zohledňuje relevantní a odůvodněnou námitku vznesenou dotčeným dozorovým úřadem jako celek, je mimo jiné předmětem postupu upraveného v čl. 60 odst. 5 druhé větě (viz níže, oddíl 7.2), a nakonec, v případě sporů, upraveného v čl. 65 odst. 1 písm. a).
158. Mělo by být rovněž připomenuto, že práh stanovený zákonodárcem EU v definici relevantní a odůvodněné námitky v čl. 4 bodě 24 musí být splněn také vzhledem ke způsobu, jakým má dotčený dozorový úřad relevantní a odůvodněnou námitku strukturovat, jak je uvedeno v pokynech 09/2020⁵⁶. To má dopad na posouzení relevantní a odůvodněné námitky vedoucím dozorovým úřadem. Přesto je nepochybné, že úmysl zohlednit relevantní a odůvodněnou námitku je v souladu s cílem dosažení konsensu, na kterém je celý postup podle článku 60 založen. Cílem revize by mělo být zcela se vypořádat s rizikem, které představuje původní návrh rozhodnutí, pokud jde o základní práva a

⁵⁴ Viz rovněž 129. bod odůvodnění, čtvrtá a pátá věta.

⁵⁵ Viz rovněž pokyny EDPB 03/2021 k čl. 65 odst. 1 písm. a).

⁵⁶ Podrobněji viz pokyny EDPB 09/2020 k relevantní a odůvodněné námitce, body 6 až 8.

svobody subjektů údajů a případně pokud jde o volný pohyb osobních údajů v rámci Unie, a které bylo v námitce určeno.

159. EDPB připomíná, že vedoucí dozorový úřad by měl využít všechny možné prostředky k výměně s ostatními dotčenými dozorovými úřady o otázkách vznesených v relevantní a odůvodněné námitce. Vedoucí dozorový úřad může z vlastní iniciativy uspořádat setkání nebo jiným způsobem využít neformální konzultace, aby zajistil, že odůvodnění použité příslušnými orgány bude pochopeno⁵⁷. V každém případě by tato výměna měla vést k tomu, že obsah revidovaného návrhu rozhodnutí nebude pro ostatní dotčené dozorové úřady překvapením, neboť by měl vyplynout z loajální spolupráce.

7.1.2 Povinnost předložit revidovaný návrh rozhodnutí

160. Vedoucí dozorový úřad je povinen předložit revidovaný návrh rozhodnutí, pokud má v úmyslu zohlednit relevantní a odůvodněnou námitku, tj. podle nařízení GDPR neexistuje žádná alternativa, jak je objasněno použitím příslušného tvaru slovesa „předložit“. Alternativou k předložení revidovaného návrhu rozhodnutí totiž může být pouze postoupení záležitosti k řešení v rámci mechanismu jednotnosti podle čl. 60 odst. 4 poslední věty.
161. Je třeba poznamenat, že podle GDPR pouze relevantní a odůvodněná námitka, kterou má vedoucí dozorový úřad v úmyslu zohlednit, vyvolá povinnost a možnost předložení revidovaného návrhu rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem. Ustanovení čl. 60 odst. 5 první věty (a čl. 60 odst. 4 v uvedené záležitosti) pouze odkazuje na „relevantní a odůvodněnou námitku“ předloženou dotčeným dozorovým úřadem – na rozdíl zejména od čl. 60 odst. 3, který odkazuje na „stanoviska“ ostatních dotčených dozorových úřadů⁵⁸.
162. Skutečnost, že dotčený dozorový úřad v průběhu čtyřtýdenní lhůty uvedené v čl. 60 odst. 4 poskytl vedoucímu dozorovému úřadu připomínky, poznámky, vyjádření, které nejsou jasně a jednoznačně prohlášeny za relevantní a odůvodněné námitky, proto nezakládá pro vedoucí dozorový úřad povinnost ani možnost předložit revidovaný návrh rozhodnutí. V této souvislosti by mělo být připomenuto, že pokud „ve lhůtě uvedené v odstavcích 4 a 5“ nejsou vzneseny žádné námitky, je podle čl. 60 odst. 6 návrh rozhodnutí pro vedoucí dozorový úřad i pro ostatní dotčené dozorové úřady závazný. To znamená, že vedoucí dozorový úřad vydá revidovaný návrh rozhodnutí, pokud ve čtyřtýdenní lhůtě stanovené v čl. 60 odst. 4 nejsou prostřednictvím informačního systému EDPB formálně vzneseny žádné námitky (podrobněji v oddíle 8)⁵⁹.
163. Pokud by vedoucí dozorový úřad nicméně považoval za nezbytné upravit svůj návrh rozhodnutí předložený podle čl. 60 odst. 4 s ohledem na prvky nebo úvahy nově vzniklé během čtyřtýdenní lhůty, včetně připomínek nebo poznámek, jež poskytly ostatní dotčené dozorové úřady, nebo s ohledem na další podání správce/zpracovatele, měl by vedoucí dozorový úřad před uplynutím této čtyřtýdenní lhůty svůj návrh rozhodnutí stáhnout a předložit ostatním dotčeným dozorovým úřadům nový návrh rozhodnutí. Přitom by vedoucí dozorový úřad měl najít rovnováhu mezi důležitostí nově vzniklých prvků nebo úvah na jedné straně a potřebou zajistit účelnost postupu spolupráce na straně druhé⁶⁰.

⁵⁷ Viz rovněž bod 146 a násl.

⁵⁸ Viz výše v oddíle 5.2.4 o „žádném zohlednění“.

⁵⁹ Mohou však být zohledněny připomínky upozorňující na redakční chyby a překlepy, aby se předešlo věcným chybám v konečném rozhodnutí.

⁶⁰ Viz úvahu týkající se například přiměřené lhůty pro vyřizování stížností uvedené v 129. bodě odůvodnění.

V každém případě by vedoucí dozorový úřad měl všem dotčeným dozorovým úřadům jasně sdělit, proč svůj návrh rozhodnutí stahuje, s odkazem na konkrétní prvek nebo úvahu, která jej k takovému kroku vede. Jakmile je předložen nový návrh rozhodnutí, začne nová čtyřtýdenní lhůta. Jak bylo řečeno, po uplynutí výše uvedené lhůty a pokud nebyly vzneseny odůvodněné a relevantní námitky, je tato možnost vyloučena a pro vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady se stává závazným návrh rozhodnutí, jak byl původně vydán.

164. Vzhledem k výše uvedenému je důležité, aby vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady spolu konzultovaly ohledně toho, jak vedoucí dozorový úřad námitky vykládá a jak je hodlá zohlednit.
165. Pokud jde o způsob předložení revidovaného návrhu rozhodnutí, platí stejné úvahy jako pro předložení návrhu rozhodnutí ze strany vedoucího dozorového úřadu⁶¹. Výchozím bodem pro dvoutýdenní lhůtu uvedenou v čl. 60 odst. 5 druhé větě je jasné časové razítko (den, hodina) podání, a revidovaný návrh rozhodnutí se proto musí předkládat prostřednictvím informačního systému EDPB.

7.1.3 Předložení revidovaného návrhu rozhodnutí

166. Pokud jde o obsah podání, platí úvahy týkající se obsahu návrhu rozhodnutí⁶². Stručně řečeno, vedoucí dozorový úřad je pouze povinen předložit revidovaný návrh rozhodnutí jako takový. Úvahy ohledně návrhu rozhodnutí a potřeby zajistit dodržení práva být vyslechnut⁶³ se obdobně vztahují také na revidovaný návrh rozhodnutí, takže vedoucí dozorový úřad by měl zajistit, aby revidovaný návrh rozhodnutí odkazoval na kroky učiněné k zajištění takového dodržení a aby byl naprosto jasný, pokud jde o změny zavedené za účelem dodržení pokynů k relevantní a odůvodněné námitce a důvody, které k tomu vedly⁶⁴.
167. Ustanovení čl. 60 odst. 5 první věty nestanoví žádnou konkrétní lhůtu pro předložení revidovaného návrhu rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem. Toto je jeden z případů, kdy GDPR poskytuje dozorovým úřadům flexibilitu, mimo jiné s cílem usnadnit snahu o dosažení konsensu. Stále však platí zásada řádné správy, včetně zásad přiměřeného časového rámce a hospodárnosti řízení. Některé faktory, které by měl vedoucí dozorový úřad v této souvislosti vzít v úvahu, dále zahrnují:
-) skutečnost, že revidovaný návrh rozhodnutí podléhá kratší lhůtě pro posouzení (dva týdny) v porovnání s návrhem rozhodnutí,
 -) odkaz na „neprodleně“ vztahující se na předložení návrhu rozhodnutí podle čl. 60 odst. 3,
 -) úvahy učiněné v oddíle 5.2.4 k čl. 60 odst. 3 druhé větě, pokud je o nutnost vzít v této souvislosti v úvahu složitost předmětného případu, a zde zejména počet a povahu relevantních a odůvodněných námitek, které vedoucí dozorový úřad obdržel,
 -) obecněji pak povinnost všech dozorových úřadů spolupracovat korektně a v duchu vzájemné důvěry.
168. Všechny výše uvedené úvahy by ukazovaly na potřebu toho, aby vedoucí dozorový úřad zajistil, že časový úsek mezi obdržení relevantních a odůvodněných námitek podle čl. 60 odst. 3 a předložením revidovaného návrhu rozhodnutí byl co nejkratší a přiměřený v kontextu postupu jediného

⁶¹ Viz výše v oddíle 5.2.3 k čl. 60 odst. 3 druhé větě týkající se předložení/načasování.

⁶² Viz výše oddíl 5.2.2 upřesňující pojem „návrh rozhodnutí“.

⁶³ Viz bod 105 výše.

⁶⁴ Viz rovněž bod 159, pokud jde o neformální výměny před předložením revidovaného návrhu rozhodnutí.

kontaktního místa. Tím není dotčeno úsilí vynaložené na dosažení konsensu a případná povinnost vedoucího dozorového úřadu podle vnitrostátního práva poskytnout právo být znovu vyslechnut vzhledem k předpokládaným změnám v revidovaném návrhu rozhodnutí, který bude mít nový dopad na správce nebo zpracovatele.

7.1.4 Stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů

169. Účelem předložení revidovaného návrhu rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem je umožnit všem zúčastněným dozorovým úřadům dosáhnout konsensu a shromáždit jejich stanoviska k navrhovanému revidovanému návrhu rozhodnutí. V této souvislosti je důležité poznamenat, že účelem čl. 60 odst. 5 je poskytnout dotčeným dozorovým úřadům příležitost k vyjádření stanoviska k jakýmkoli změnám/revizím, jež byly provedeny v původním znění návrhu rozhodnutí, který byl vedoucím dozorovým úřadem původně rozeslán podle čl. 60 odst. 4. Výraz „*k vyjádření*“ v čl. 60 odst. 5 první větě v této souvislosti odráží znění čl. 60 odst. 3 druhé věty (viz výše, oddíl 5.2.1).
170. To znamená, že – stejně jako v případě návrhu rozhodnutí – předložení revidovaného návrhu rozhodnutí by měly předcházet výměny mezi vedoucím dozorovým úřadem a všemi dotčenými dozorovými úřady za účelem sdílení nových závěrů, k nimž vedoucí dozorový úřad dospěl s ohledem na relevantní odůvodnění, s cílem shromáždit stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů⁶⁵. To je zvláště vhodné, pokud se relevantní a odůvodněné námitky týkají několika otázek v předmětném případě, takže rozsah a hloubka výměn se může v jednotlivých případech lišit. Vedoucí dozorový úřad například ve vhodných případech může sdílet předběžný revidovaný návrh rozhodnutí před vydáním formálního revidovaného návrhu rozhodnutí.
171. To pro změnu umožní ostatním dotčeným dozorovým úřadům vyznačit zbývající problémy nebo otázky, které vedoucí dozorový úřad možná bude chtít v této fázi řešit, opět ve snaze o dosažení konsensu před formálním předložením revidovaného návrhu rozhodnutí. Ostatní dotčené dozorové úřady by měly zejména jasně uvést body, o nichž se domnívají, že relevantní a odůvodněné námitky nebyly ve skutečnosti vedoucím dozorovým úřadem vzaty v úvahu (tj. zohledněny). V konečném důsledku má tato fáze neformálních konzultací zabránit tomu, aby se stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů stala relevantními a odůvodněnými námitkami vůči revidovanému návrhu rozhodnutí, a zabránit tak zahájení dalších kroků v postupu, jak je popsán v následujícím oddíle, se všemi příslušnými důsledky.

7.2 Revidovaný návrh rozhodnutí: postup posouzení

7.2.1 Společné uplatnění čl. 60 odst. 5 druhé věty a postup podle čl. 60 odst. 4

172. Ustanovení čl. 60 odst. 5 druhé věty stanoví formální postup, který se týká přezkumu revidovaného návrhu rozhodnutí ze strany ostatních dotčených dozorových úřadů. Jedná se o postup, na nějž se odkazuje v čl. 60 odst. 4, s tím rozdílem, že lhůta je omezena na dva týdny⁶⁶.
173. Je třeba poznamenat, že odkazem na čl. 60 odst. 4 a odst. 5 druhou větu se upravuje také postup, jímž se má vedoucí dozorový úřad řídit v případě, že zamítne nebo nezohlední jakoukoli relevantní a

⁶⁵ V tuto chvíli by vedoucí dozorový úřad měl také zohlednit stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů, které obdržel jako připomínky.

⁶⁶ Pro výpočet lhůty viz výše oddíl 6.2.1.

odůvodněnou námitku vůči revidovanému návrhu rozhodnutí vyjádřenou ostatními dotčenými dozorovými úřady ve dvou týdnech následujících po předložení. To má několik důsledků:

174. v obou případech je jediným výsledkem, který se předpokládá v souladu s postupem stanoveným v čl. 60 odst. 4, že vedoucí dozorový úřad postoupí záležitost k řešení v rámci mechanismu jednotnosti, tj. sboru EDPB (jak je popsáno v oddíle 6.2.3), s cílem dosáhnout závazného rozhodnutí, které spor vyřeší, přičemž vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady pak budou povinny se jím řídit (podle čl. 65 odst. 2 a 6).
175. Pokud ostatní dotčené dozorové úřady v dvoutýdenní lhůtě uvedené v čl. 60 odst. 5 druhé větě nevznesou žádné připomínky, uplatní se čl. 60 odst. 6. Následně se revidovaný návrh rozhodnutí stane pro vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady závazným, protože čl. 60 odst. 6 odkazuje na to, že ve lhůtě uvedené „v odstavcích 4 a 5“ nebyly předloženy relevantní a odůvodněné námitky.
176. A tedy, pokud v dvoutýdenní lhůtě byly vzneseny relevantní a odůvodněné námitky a pokud má vedoucí dozorový úřad v úmyslu je zohlednit, jedinou alternativou je uplatnit znovu čl. 60 odst. 5 první větu, aby se s konečnou platností dosáhlo souhlasu s (revidovaným) návrhem rozhodnutí, a to podle čl. 60 odst. 6, který se poté stane pro vedoucí dozorový úřad i pro ostatní dotčené dozorové úřady závazným.
177. To by bylo na jedné straně v souladu se snahou o dosažení konsensu, jak předepisuje čl. 60 odst. 1, a na straně druhé by to zabránilo zahájení postupu podle čl. 65 odst. 1 písm. a), pokud v daném okamžiku neexistuje žádný spor, který je třeba řešit. 138. bod odůvodnění takový přístup jasně podporuje tím, že před aktivací mechanismu jednotnosti by měly být vyčerpány všechny prostředky v rámci mechanismu spolupráce.
178. Nicméně vzhledem k posíleným postupům spolupráce, jež jsou popsány v těchto pokynech (např. výměna relevantních informací v různých fázích a neformální konzultace před předložením návrhu rozhodnutí), by tato situace měla být velmi výjimečná a omezená na případy, kdy i přes veškeré úsilí zvláštní okolnosti neumožnily dříve dosáhnout shodného postoje.
179. Ostatní dotčené dozorové úřady a vedoucí dozorový úřad však musejí mít na paměti, že nařízení GDPR stanoví rychlé jednání a pravomoci dozorových úřadů, které je třeba vykonávat spravedlivě a v přiměřených lhůtách, jak je uvedeno v 129. bodě odůvodnění. Ve skutečnosti lze tvrdit, že záměrem zákonodárce nebylo podporovat nekonečnou smyčku revidovaných návrhů rozhodnutí. Z tohoto důvodu by možné předložení nových revidovaných návrhů rozhodnutí mělo mít mimořádný charakter, který je v konkrétním případě nezbytný v úsilí o dosažení konečného konsensu.
180. U vědomí toho, že snaha dosáhnout konsensu stanovená v čl. 60 odst. 1 jako všeobecný cíl postupu spolupráce neobsahuje povinnost dosáhnout konsensu za každou cenu, pokud má vedoucí dozorový úřad vědomě v úmyslu zohlednit relevantní a odůvodněnou námitku a dosáhnout takového cíle tímto způsobem, mělo by to být umožněno předložením (opětovně) revidovaného návrhu rozhodnutí.
181. Pokud vedoucí dozorový úřad dojde k závěru, že konsensus není možný, protože nedochází k podstatnému sblížování mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady nebo protože některé právní problémy zůstávají nevyřešené, je vedoucí dozorový úřad v důsledku čl. 60 odst. 5 druhé věty povinen postup stanovený v čl. 60 odst. 4 urychlit a následně postoupit případ EDPB k postupu řešení sporů podle čl. 65 odst. 1 písm. a).

7.2.2 Omezení pro ostatní dotčené dozorové úřady při předkládání relevantních a odůvodněných námitek vůči revidovanému návrhu rozhodnutí

182. Další problém, který je třeba zvážit, se týká rozsahu „postupu uvedeného v odstavci 4“ uplatněného v kontextu čl. 60 odst. 5 druhé věty. To se týká zejména toho, zda se na dotčené dozorové úřady nebo na rozsah relevantní a odůvodněné námitky vůči revidovanému návrhu rozhodnutí vydanému vedoucím dozorovým úřadem vztahují zvláštní právní omezení.
183. Mělo by být připomenuto, že pro vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady je podle čl. 60 odst. 6 (revidovaný) návrh rozhodnutí závazný pouze v případě, že nebyly proti (revidovanému) návrhu rozhodnutí předloženy žádné námitky. Pokud tomu tak není, tj. pokud relevantní a odůvodněné námitky k návrhu rozhodnutí v souladu s postupem stanoveným podle čl. 60 odst. 4 skutečně vzneseny byly, pak návrh rozhodnutí pro žádný dotčený dozorový úřad není závazný; revidovaný návrh rozhodnutí předložený vedoucím dozorovým úřadem podle čl. 60 odst. 5 první věty je navíc odlišným právním nástrojem než návrh rozhodnutí uvedený v čl. 60 odst. 4. Dotyčný dozorový úřad může proto vznést relevantní a odůvodněnou námitku vůči revidovanému návrhu rozhodnutí i tehdy, pokud nevzněl žádné námitky k návrhu rozhodnutí ve čtyřtydenní lhůtě uvedené v čl. 60 odst. 4.
184. Změny, které zavedl vedoucí dozorový úřad k zohlednění relevantních a odůvodněných námitek, totiž mohou vyvolat nové otázky a problémy, s kterými dotčený dozorový úřad v kontextu revidovaného návrhu rozhodnutí nesouhlasí. Podle výše uvedených pokynů by dotčený dozorový úřad měl zajistit, že každá relevantní a odůvodněná námitka, kterou předkládá, by měla „uvést každou část návrhu rozhodnutí [zde: revidovaného návrhu rozhodnutí], která je považována za nedostatečnou, chybnou nebo postrádající některé nezbytné prvky, a to buď odkazem na konkrétní články či odstavce, nebo jinými jasnými údaji“⁶⁷.
185. EDPB důrazně vyzývá vedoucí dozorový úřad, aby o svém úmyslu revidovat návrh rozhodnutí předem informoval nejen dotčený dozorový úřad, který vznesl námitku, ale také všechny ostatní dotčené dozorové úřady. To zajistí, že revidovaný návrh rozhodnutí a použité odůvodnění nebude pro ostatní dotčené dozorové úřady překvapením, a pomůže předejít jejich možným negativním reakcím na navrhované změny.
186. Cílem revidovaného návrhu rozhodnutí ve smyslu čl. 60 odst. 5 je snaha dosáhnout konsensu ohledně problémů, o nichž předtím konsensu dosaženo nebylo. V důsledku toho by dotčený dozorový úřad neměl vznášet relevantní a odůvodněnou námitku vůči revidovanému návrhu rozhodnutí, pokud se předtím nevyskytla žádná relevantní a odůvodněná námitka zaměřená na tento konkrétní problém a pokud vedoucí dozorový úřad nerevidoval návrh rozhodnutí kvůli tomuto problému.

8 ZÁVAZNÝ ÚČINEK (REVIDOVANÉHO) NÁVRHU ROZHODNUTÍ

187. Ustanovení čl. 60 odst. 6 popisuje konečný krok procesu hledání rozhodnutí v případech, ve kterých se podařilo dosáhnout konsensu mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady. V tomto případě je konsensus signalizován neexistencí námitek k (revidovanému) návrhu rozhodnutí, což znamená, že lze použít čl. 60 odst. 6. Toto má dva právní důsledky:

⁶⁷ Viz pokyny EDPB 09/2020 k relevantní a odůvodněné námitce podle nařízení 2016/679, bod 7.

- J že se má za to, že vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady s návrhem rozhodnutí souhlasí,
- J že je toto rozhodnutí pro ně závazné v tom smyslu, že postup posuzování po vydání návrhu rozhodnutí skončil.

8.1 Má se za to, že s návrhem rozhodnutí souhlasí

188. Za prvé, čl. 60 odst. 6 stanoví, že pokud neexistují námitky, má se za to, že dozorové úřady s (revidovaným) návrhem rozhodnutí souhlasí v plném rozsahu. Pojem „*má se za to, že (...) souhlasí*“ objasňuje, že dotčené dozorové úřady nemusejí (revidovaný) návrh rozhodnutí výslovně schvalovat. Nařízení GDPR stanoví tichý souhlas a předpokládá, že dozorové úřady úspěšně dosáhly konsensu v postupu spolupráce. Tento tichý souhlas se týká obsahu (revidovaného) návrhu rozhodnutí.

8.2 Návrh rozhodnutí je závazný

189. Jelikož se předpokládá, že vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady s návrhem rozhodnutí souhlasí, obsah (revidovaného) návrhu rozhodnutí je pro ně závazný. To má okamžitý závazný účinek pro všechny zapojené dozorové úřady. Znamená to, že jakékoli další přijetí opatření podle vnitrostátního práva, jako např. odmítnutí stížnosti, musí být přísně v souladu s dohodnutým návrhem rozhodnutí.
190. Lze rozlišit dva různé rozměry závazného účinku, tj. pokud jde o subjekty, pro které je (revidovaný) návrh rozhodnutí závazný (vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady), a pokud jde o rozsah tohoto (revidovaného) návrhu rozhodnutí.
191. Za prvé, (revidovaný) návrh rozhodnutí je pro vedoucí dozorový úřad i pro ostatní dotčené dozorové úřady závazný proto, že nebyly vzneseny ani zachovány žádné námitky. Právní důsledky závazného účinku jsou takové, že v tomto případě (revidovaný) návrh rozhodnutí není možné posléze dále měnit ani stáhnout⁶⁸. Rozhodnutí, které má přijmout vedoucí dozorový úřad (čl. 60 odst. 7) nebo dotčený dozorový úřad (čl. 60 odst. 8) nebo ve sdílené podobě oba dozorové úřady (čl. 60 odst. 9) musí být založeno na (revidovaném) návrhu rozhodnutí, tak jak je.
192. Rozhodnutí je závazné pouze pro vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady, které se účastnily daného postupu spolupráce. Rozhodnutí, které bylo v rámci tohoto postupu přijato, může být závazné pouze pro dozorové úřady, které se postupu spolupráce zúčastnily (tj. které formálně potvrdily svou úlohu jako dotčené dozorové úřady v rámci tohoto postupu podle článku 60) a měly příležitost vznést relevantní a odůvodněnou námitku proti návrhu rozhodnutí. Ostatní dozorové úřady neměly příležitost v tomto postupu spolupráce přednést svá stanoviska ani nemohly vznést relevantní a odůvodněnou námitku proti návrhu rozhodnutí.
193. A proto, pokud nějaký dotčený dozorový úřad se stížností, kterou by bylo možné vyřizovat v rámci probíhajícího postupu, před předložením návrhu požádá vedoucí dozorový úřad o zahrnutí tohoto případu do tohoto postupu a o přistoupení k danému postupu spolupráce a pokud měl příležitost vznést relevantní a opodstatněnou námitku, může postup pokračovat a návrh rozhodnutí bude pro tento „nový“ dozorový úřad závazný, jestliže jsou splněny požadavky uvedené v čl. 60 odst. 6.

⁶⁸ V určitých výjimečných případech stanovených právními předpisy by takové změny nebo stažení přesto mohly být nezbytné; viz bod 207.

194. A naopak, pokud dotčený dozorový úřad se stížností, kterou by bylo možné vyřizovat v probíhajícím postupu spolupráce, pouze zašle svůj případ vedoucímu dozorovému úřadu, aby byl spojen s jiným případem (jinými případy), po uplynutí lhůty uvedené v čl. 60 odst. 4 nebo čl. 60 odst. 5 (např. proto, že dozorový úřad obdržel stížnost odkazující na stejné porušení po uplynutí těchto lhůt), a neměl proto příležitost vyjádřit relevantní a odůvodněnou námitku, měl by tento dotčený dozorový úřad velmi pečlivě zvážit, zda by za tím účelem neměl být zahájen nový postup spolupráce, neboť požadavkem, aby vedoucí dozorový úřad v této fázi spojil nový případ s probíhajícím postupem, se tento dotčený dozorový úřad fakticky vzdává možnosti vznést námitku vůči rozhodnutí⁶⁹.
195. EDPB se domnívá, že vedoucí dozorový úřad v zásadě není povinen neustále kontrolovat, aby o probíhajícím postupu spolupráce byly informovány všechny možné dotčené dozorové úřady s případy, jež by bylo možné spojit s probíhajícími postupy, které jsou vyřizovány.
196. Závazný účinek, který čl. 60 odst. 6 přiznává konkrétnímu rozhodnutí, je tak přísně omezen na konkrétní postup spolupráce. Postup spolupráce se zabývá konkrétním problémem a jeho cílem je dosáhnout konsensu ohledně konkrétního případu.
197. Proto kromě závazného účinku rozhodnutí podle čl. 60 odst. 6 nelze výsledek daného postupu spolupráce i přes možné podobnosti automaticky rozšiřovat na další postupy spolupráce. Podle čl. 51 odst. 2 však každý dozorový úřad musí přispívat k jednotnému uplatňování nařízení GDPR, a vedoucí dozorový úřad proto může opakovaně použít znění a závěry návrhu rozhodnutí dohodnuté v rámci předchozího postupu spolupráce, který zahrnuje téhož nebo jiného správce a stejné porušení nařízení GDPR, aby předmětný postup urychlil, pokud se domnívá, že to může usnadnit dosažení shody také ve stávajícím případě.
198. EDPB je toho názoru, že závazný účinek konkrétního rozhodnutí podle čl. 60 odst. 6 nemůže zahrnovat objasnění abstraktních právních otázek, které nejsou spojeny s reálným případem. Dozorový úřad, který má v úmyslu požádat EDPB o objasnění abstraktních právních otázek, by měl namísto toho zvážit postup podle čl. 64 odst. 2, pokud se otázka týká záležitosti s obecnou působností nebo má účinky ve více než jednom členském státě.

9 ČL. 60 ODST. 7 – VEDOUcí DOZOROVý ÚŘAD PŘIJÍMAJÍCÍ A OHLAŠUJÍCÍ ROZHODNUTÍ

9.1 Obecné informace

199. Ustanovení čl. 60 odst. 7 až 9 řeší různé scénáře poté, co se návrh rozhodnutí stane pro vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady závazným. Tyto kroky lze učinit poté, co:
- (i) postup stanovený v předchozí kapitole byl dokončen a bylo dosaženo konsensu, nebo
 - (ii) poté, co sbor dokončil řešení sporu.
200. Výše uvedené odstavce vymezují:
- (i) který dozorový úřad musí po předchozích krocích přijmout konečné rozhodnutí a
 - (ii) který dozorový úřad vyrozumí nebo informuje správce, zpracovatele a stěžovatele.

⁶⁹ Viz výše bod 22 a násl.

201. Ustanovení čl. 60 odst. 7 poskytuje postup, kterým je třeba se řídit v případě, že má vedoucí dozorový úřad přijmout rozhodnutí zaměřené na správce nebo zpracovatele. Ustanovení čl. 60 odst. 8 a 9 jsou relevantní jen v případech založených na stížnosti. Ustanovení čl. 60 odst. 8 reguluje případy, kdy rozhodnutí odmítá či zamítá stížnost, a mělo by být použito dozorovým úřadem, jenž obdržel stížnost (dozorovými úřady, jež obdržely stížnost)⁷⁰. Ustanovení čl. 60 odst. 9 pak objasňuje postup, kterým se třeba se řídit, pokud některé části stížnosti byly odmítnuty či zamítnuty a dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, přijal rozhodnutí související se stěžovatelem, zatímco bylo reagováno na jiné části, což vedlo k rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu souvisejícímu se správcem nebo zpracovatelem.
202. Kvůli tomuto vztahu mnohé pojmy a úvahy týkající se čl. 60 odst. 7 budou analogicky použitelné i na čl. 60 odst. 8 a 9.

9.2 Přijetí konečného rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem

203. Ustanovení čl. 60 odst. 7 první věty stanoví, že vedoucí dozorový úřad bude povinen přijmout rozhodnutí. Tímto přijetím je:
- provedení prostřednictvím vnitrostátního rozhodnutí o konsensu dosaženém podle čl. 60 odst. 6 a/nebo
 - provedení prostřednictvím vnitrostátního rozhodnutí na základě závazného rozhodnutí EDPB přijatého podle článku 65 v návaznosti na postup stanovený podle čl. 65 odst. 6.
204. V každém z těchto případů musí vnitrostátní rozhodnutí zajistit plný účinek závazného konsensu dosaženého podle čl. 60 odst. 6 a/nebo závazných pokynů uvedených v rozhodnutí EDPB podle článku 65⁷¹.
205. Zároveň bude muset vedoucí dozorový úřad upravit formát tak, aby odpovídal jeho vnitrostátním správním předpisům. Před přijetím svého vnitrostátního rozhodnutí pak bude muset provést čistě redakční úpravy⁷².
206. Ustanovení čl. 60 odst. 7 nestanoví konkrétní časový rámec, ve kterém má přijetí proběhnout. Přijetí by však mělo proběhnout co nejrychleji, v souladu se zásadou řádné správy. Naproti tomu pokud tohoto bodu bylo dosaženo na základě postupu jednotnosti, je třeba se řídit jednoměsíční lhůtou stanovenou v čl. 65 odst. 6.
207. Mohly by však nastat výjimečné okolnosti, kdy by přijetí rozhodnutí provádějící závěry, které jsou pro dozorové úřady podle čl. 60 odst. 6 závazné, ovlivnilo zákonnost vnitrostátního rozhodnutí. K tomu může dojít v důsledku výroku Soudního dvora Evropské unie s výkladem, který se odlišuje od toho, co je závazné pro ostatní dotčené dozorové úřady a pro vedoucí dozorový úřad, nebo v důsledku změny právních předpisů. V případě takových okolností by dotčený dozorový úřad, který se dozví o těchto nových skutečnostech, měl okamžitě informovat vedoucí dozorový úřad, a naopak. Na základě toho by

⁷⁰ Článek 60 uděluje dotčenému dozorovému úřadu (dotčeným dozorovým úřadům), jenž přijal (jež přijaly) stížnost, která je předmětem řízení, zvláštní úlohu. Toto je dále upřesněno v části čl. 60 odst. 8 a 9. Aby nedocházelo ke zmatení, pokud jde o tyto dozorové úřady a ostatní dotčené dozorové úřady, je použit termín „dozorový úřad, jenž obdržel stížnost“. Je důležité poznamenat, že úlohu dozorového úřadu, jenž obdržel stížnost, může plnit i vedoucí dozorový úřad.

⁷¹ Viz body 114 a 192. Viz rovněž bod 50 pokynů EDPB 03/2021 k uplatňování čl. 65 odst. 1 písm. a GDPR – verze pro veřejnou konzultaci.

⁷² Viz poznámka pod čarou č. 58.

vedoucí dozorový úřad měl odpovídajícím způsobem informovat ostatní dotčené dozorové úřady a předložit jim nový návrh rozhodnutí, který zohlední změněné okolnosti. Tento nový návrh rozhodnutí by měl být v největší možné míře sladěn s předchozím návrhem rozhodnutí, aby bylo využito již dosaženého konsensu.

9.3 Oznámení a informování

208. Jakmile je přijato rozhodnutí, vedoucí dozorový úřad je musí oznámit adresátovi (adresátům), jemuž (jimž) je určeno. V případech založených na stížnosti dozorový úřad, jenž obdržel stížnost (dozorové úřady, jež obdržely stížnost), musí rovněž o tomto rozhodnutí informovat stěžovatele. Pojmy „oznámit“ a „informovat“ nejsou v GDPR upřesněny, avšak mohou být specifikovány ve vnitrostátním právu. Soudní dvůr Evropské unie však objasnil, že povinnost oznámit je splněna, je-li adresát uveden do postavení, ve kterém se může účinně dozvědět o existenci rozhodnutí a o důvodech, jimiž ho daná instituce hodlá odůvodnit⁷³.
209. V souladu s výše uvedeným se zdá, že čl. 60 odst. 7 až 9 přikládá pojmu „oznámit“ formálnější hodnotu, protože je použit pro komunikaci se stranou, pro kterou může mít rozhodnutí nepříznivé účinky, a proto může mít v úmyslu ho napadnout⁷⁴.
210. A proto, pokud dozorový úřad pro účely čl. 60 odst. 7 až 9 oznamuje rozhodnutí adresátovi, měl by mu poskytnout úplnou kopii rozhodnutí v jazyce odpovídajícím vnitrostátním právním předpisům adresáta. Členský stát, ve kterém bylo rozhodnutí oznámeno, bude členským státem, ve kterém může být rozhodnutí napadeno, a jak je uvedeno níže, strany, které byly pouze informovány, by měly být upozorněny na to, že soudní žaloba by měla být podána v tomto členském státě.
211. V každém případě poté, co vedoucí dozorový úřad v souvislosti s čl. 60 odst. 7 oznámí rozhodnutí⁷⁵ hlavní nebo jediné provozovně správce nebo případně zpracovatele, musí o předmětném rozhodnutí informovat i ostatní dotčené dozorové úřady a sbor, včetně informací upřesněných v pododdíle níže. Za tímto účelem by dozorový úřad měl použít postup pro oznamování konečných rozhodnutí podle článku 60 v informačním systému EDPB.
212. Vedle zajištění transparentnosti vůči dotčeným dozorovým úřadům má poskytnutí těchto informací sboru zásadní význam v tom, aby se umožnilo dozorovým úřadům splnit jejich povinnost přispívat k jednotnému uplatňování GDPR, jak je stanoveno v čl. 51 odst. 2. To jim umožní vyhnout se nejednotnému uplatňování GDPR, pokud by v budoucnu musely vyřizovat obdobný případ.
213. Dozorový úřad, jenž obdržel stížnost (dozorové úřady, jež obdržely stížnost), je poté povinen (jsou poté povinny) informovat stěžovatele o výsledku stížnosti v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a/nebo postupy. Dozorový úřad, jenž obdržel stížnost (dozorové úřady, jež obdržely stížnost), by dále měl (měly) podle čl. 77 odst. 2 informovat svého (své) stěžovatele, že se může (mohou)

⁷³ Podrobněji viz věc C-6/72 oddíl 15 bod 2; spojené věci T-121/96 a T-151/96, bod 40; spojené věci C-115 a C-116/81, bod 13.

⁷⁴ Viz rovněž bod 55 pokynů EDPB 03/2021 k uplatňování čl. 65 odst. 1 písm. a) GDPR, článek 78 a 143. bod odůvodnění GDPR.

⁷⁵ Pokud jde o formální požadavky, viz rovněž oddíl 5.2.2 týkající se pojmu „návrh rozhodnutí“.

domáhat soudní ochrany, pokud je dotčen (jsou dotčeny) rozhodnutím vedoucího dozorového úřadu ve smyslu čl. 78 odst. 1⁷⁶.

Příklad 9: Po zprávě v médiích, která zpochybnila zákonnost zpracování údajů prováděného společností HappyCompany, podalo větší množství jednotlivců stížnost u svého místního dozorového úřadu. Poté, co byl určen vedoucí dozorový úřad, tento úřad rozhodne, že bude stížnosti vyřizovat v jednom spisu, neboť odkazují na stejnou činnost zpracování a stejné porušení GDPR. Po přijetí rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu a oznámení správce každý z dozorových úřadů, jež obdržely stížnost, informuje o rozhodnutí své příslušné stěžovatele. Zároveň dozorové úřady, jež obdržely stížnost, informují své stěžovatele také o tom, že se mohou účinně domáhat soudní ochrany v členském státě vedoucího dozorového úřadu.

214. V tuto chvíli by vedoucí dozorový úřad měl také informovat správce nebo zpracovatele o jeho povinnostech podle čl. 60 odst. 10 a o možných důsledcích nesplnění těchto povinností.

9.4 Shrnutí relevantních skutečností a důvodů

215. Když vedoucí dozorový úřad informuje ostatní dotčené dozorové úřady a sbor, poskytne jim shrnutí⁷⁷ relevantních skutečností a důvodů týkajících se daného rozhodnutí. Toto shrnutí by mělo obsahovat formální kroky a důvody, jež vedly k rozhodnutí, a rovněž podstatu rozhodnutí.

216. Shrnutí by proto mělo obsahovat alespoň tyto informace⁷⁸:

- J datum přijetí konečného rozhodnutí,
- J určení vedoucího dozorového úřadu a ostatních dotčených dozorových úřadů,
- J jméno správce (správců) a/nebo zpracovatele (zpracovatelů),
- J relevantní právní závěry, které jsou předmětem rozhodnutí (porušená ustanovení / práva, jež nebyla udělena⁷⁹), v souvislosti se zjištěním skutkových okolností⁸⁰,
- J výsledek postupu a případně přijatá nápravná opatření⁸¹.

217. Podle okolností by shrnutí mělo umožnit, aby kterýkoli člen sboru pochopil předmět a závěry dosaženého rozhodnutí. Doporučuje se, aby vedoucí dozorový úřad poskytl kopii rozhodnutí v angličtině. K tomu by měla být využita příslušná pole v informačním systému EDPB.

10 ČL. 60 ODS. 8 – ODMÍTNUTÍ ČI ZAMÍTNUTÍ STÍŽNOSTI

218. Ustanovení čl. 60 odst. 8 se týká situace, kdy se dotčené dozorové úřady včetně vedoucího dozorového úřadu dohodly na odmítnutí či zamítnutí stížnosti v plném rozsahu, nebo pokud k tomu dospěl EDPB na základě článku 65. Dozorovým úřadem, u něž byla stížnost podána, může být buď vedoucí dozorový

⁷⁶ Dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, by na základě přijatého rozhodnutí, sdíleného vedoucím dozorovým úřadem, měl být schopen určit příslušný soud.

⁷⁷ Toto shrnutí je oddělené od shrnutí rozhodnutí.

⁷⁸ Tyto informace jsou obsaženy v políčkách, jež mají být vyplněna ve formuláři „Konečné rozhodnutí“ v informačním systému EDPB.

⁷⁹ K tomu mohlo dojít např. v důsledku omezení podle článku 23.

⁸⁰ Viz například políčka „Popis případu spolupráce“ a „Právní odkaz na GDPR“.

⁸¹ Viz například „Druh rozhodnutí“.

úřad, nebo jiný dotčený dozorový úřad. Dozorovému úřadu, u něž byla stížnost podána, ukládá tři povinnosti:

-) přijmout rozhodnutí,
-) oznámit ho stěžovateli,
-) informovat o něm správce.

Toto má být provedeno odchylně od čl. 60 odst. 7.

10.1 Odchylka od odstavce 7

219. Ustanovení čl. 60 odst. 8 zavádí odchylku od situace, kdy vedoucí dozorový úřad přijme rozhodnutí a oznámí ho hlavní nebo jedině provozovně správce nebo zpracovatele v EU. Uplatní se pouze v situaci, pokud je stížnost odmítnuta či zamítnuta v plném rozsahu.
220. Ačkoli v mechanismu jediného kontaktního místa by vedoucí dozorový úřad obecně měl být i nadále jediným příslušným orgánem správce/zpracovatele pro jejich přeshraniční zpracování, v této konkrétní situaci musí o odmítnutí či zamítnutí stížnosti informovat správce/zpracovatele dotčený dozorový úřad.

10.2 Pojem „odmítnutí či zamítnutí“

221. Pojmy odmítnutí a zamítnutí mohou být na vnitrostátní úrovni definovány různým způsobem, a proto také mohou mít různé procesní/správní důsledky. Nařízení GDPR však vždy odkazuje na oba úkony, odmítnutí nebo zamítnutí⁸².
222. Soudní dvůr Evropské unie zastává důsledně názor, že znění ustanovení práva EU, které výslovně neodkazuje na právo členských států za účelem vymezení svého smyslu a dosahu, musí být zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celé EU, přičemž tento výklad je třeba hledat s přihlédnutím nejen ke znění, ale i ke kontextu tohoto ustanovení a k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou. Vyplývá to z potřeby jednotného uplatňování práva EU a ze zásady rovnosti⁸³.
223. Pokud jde konkrétněji o výklad toho, co odmítnutí nebo zamítnutí znamená, lze odkázat na znění čl. 60 odst. 9, kde je odmítnutí či zamítnutí stavěno do protikladu s rozhodnutím „reagovat“ na stížnost. Je třeba poznamenat, že čl. 60 odst. 9 odkazuje na vedoucí dozorový úřad, který přijme rozhodnutí „o části týkající se úkonů souvisejících se správcem“, přičemž toto rozhodnutí ohlásí správci/zpracovateli vedoucí dozorový úřad, a současně odkazuje na dotčený dozorový úřad, který přijme rozhodnutí „o části týkající se odmítnutí či zamítnutí této stížnosti“, přičemž toto rozhodnutí oznámí stěžovateli dozorový úřad, jenž obdržel stížnost. Ustanovení čl. 60 odst. 9 ve spojení s čl. 60 odst. 8 tak lze vykládat v tom smyslu, že odmítnutí či zamítnutí stížnosti jako výsledek postupu podle článku 60 znamená, že konečné rozhodnutí, které má být přijato, nebo jeho část neobsahuje žádné opatření, které má být přijato v souvislosti se správcem.
224. Z tohoto hlediska takové rozhodnutí může být považováno za nepříznivé pro stěžovatele. To potvrzuje legislativní proces GDPR, kdy byl použit obecnější odkaz na rozhodnutí „nepříznivá“ pro stěžovatele⁸⁴. Výslovný odkaz na právo na soudní ochranu a blízkost ke stěžovateli (jak je připomenuto výše, zejména v bodě 213), také naznačuje, že rozhodnutí nepříznivá pro stěžovatele by měla spadat do této kategorie. Pokud není stížnost v konečném rozhodnutí zohledněna na jakékoli úrovni a vedoucí dozorový úřad v tomto rozhodnutí nepřijme žádné opatření vůči správci/zpracovateli, nebude mít

⁸² Dotčené dozorové úřady se vždy předem dohodnou na věcných důsledcích rozhodnutí. Provedení těchto důsledků musí být v souladu s vnitrostátním právem, např. prostřednictvím zamítnutí nebo prostřednictvím odmítnutí.

⁸³ Viz např. věc C-617/15, Hummel Holding, bod 22 a judikatura, na niž se v ní odkazuje.

⁸⁴ Viz <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14788-2014-REV-1/en/pdf>. V této verzi toto ustanovení zní: „Pokud se společně odsouhlasené rozhodnutí týká stížnosti a nepříznivě se dotýká stěžovatele, zejména pokud je stížnost zamítnuta, odmítnuta nebo je jí vyhověno jen částečně, každý dozorový úřad, jenž takovou stížnost obdržel, přijme v souvislosti s ní jediné rozhodnutí a doručí je stěžovateli“ (s. 36).

správce/zpracovatel zájem o soudní ochranu v členském státě své hlavní provozovny. Na druhé straně stěžovatel bude mít zájem napadnout rozhodnutí, která se ho nepříznivě dotýkají, ve svém vlastním členském státě a ve svém vlastním jazyce⁸⁵.

225. Rozhodnutí odmítající nebo zamítající stížnost (nebo její část) by tak mělo být vykládáno jako situace, kdy vedoucí dozorový úřad při vyřizování stížnosti zjistil, že není důvod k opatřením, pokud jde o nárok stěžovatele, a v souvislosti se správcem nejsou přijata žádná opatření. V takovém případě musí být stížnost odmítnuta nebo zamítnuta rozhodnutím dozorového úřadu, jenž obdržel stížnost, podle okolností případu⁸⁶.
226. Oznámení obdržené podle čl. 60 odst. 8 může stěžovatel použít k výkonu svého práva na soudní ochranu proti rozhodnutí dozorového úřadu. Jelikož toto rozhodnutí musí být přijato dozorovým úřadem, jenž obdržel stížnost, umožní to blízkost stěžovatele k příslušnému soudu podle čl. 78 odst. 3 a podle článku 47 Listiny základních práv (zahájením řízení u soudu v členském státě stěžovatele, protože rozhodnutí bude přijato dotčeným dozorovým úřadem v tomto členském státě)⁸⁷.
227. To znamená, že pro účely uplatnění čl. 60 odst. 8 a 9 a poslední věty čl. 60 odst. 7 rozhodnutí, které je výsledkem postupu spolupráce, by mělo jasně stanovit odmítnutí nebo zamítnutí stížnosti nebo stanovit opatření, která má v souvislosti se správcem přijmout vedoucí dozorový úřad, tak aby vedoucí dozorový úřad a dotčený dozorový úřad mohly odpovídajícím způsobem zaměřit následné přijetí příslušných vnitrostátních rozhodnutí podle čl. 60 čl. 8, 9 nebo 7.
228. Jsou-li ve vnitrostátním právu stanoveny definice odmítnutí či zamítnutí, měly by dozorové úřady vycházet z těchto definic, jakož i z vnitrostátních správních postupů, které upravují případ odmítnutí či zamítnutí stížnosti postupů, a postupovat v takových případech náležitým způsobem⁸⁸. V každém případě by návrh rozhodnutí sdílený tak, jak je uvedeno v předchozích oddílech, měl poskytnout jasné odůvodnění, proč byla stížnost odmítnuta či zamítnuta podle příslušných vnitrostátních právních předpisů.
229. Je důležité poznamenat, že odmítnutí nebo zamítnutí v této fázi se liší od možného zjištění o odmítnutí nebo zamítnutí ve fázi prověřování v rámci řízení o stížnosti. Jak je zdůrazněno v bodě 50, toto prověřování předchází předložení stížnosti vedoucímu dozorovému úřadu a provádí ho dozorový úřad, jenž obdržel stížnost. V takovém případě by stížnost byla odmítnuta nebo zamítnuta před dosažením fáze spolupráce.
230. Je třeba také uznat, že mohou existovat situace, kdy zájmy subjektu údajů nejsou výsledkem postupu jediného kontaktního místa nepříznivě dotčeny vzhledem ke krokům, které učinil vedoucí dozorový

⁸⁵ Viz rovněž stanovisko generálního advokáta ve věci C-645/19 Facebook. V bodě 105 stanovisko uvádí:

„Smyslem těchto mechanismů přenášení příslušnosti k přijetí rozhodnutí a v případě potřeby případného přijímání dvoustupňových rozhodnutí (vedoucí dozorový úřad vůči správci nebo zpracovateli a místní úřad vůči stěžovateli) je podle všeho právě zamezení tomu, aby musely subjekty údajů „cestovat“ po jednacích sítích Evropské unie za účelem zahájení řízení proti nečinným dozorovým úřadům.“

⁸⁶ Případně v souladu s platnými vnitrostátními ustanoveními, pokud vymezují přesný rozsah odmítnutí či zamítnutí.

⁸⁷ Viz 141. bod odůvodnění: „právo na účinnou soudní ochranu v souladu s článkem 47 Listiny, (...pokud dozorový úřad na stížnost nereaguje, stížnost zcela či částečně odmítne či zamítne (...).“

⁸⁸ Dozorové úřady by měly zajistit, aby uplatňování těchto definic bylo v souladu s chápáním pojmů uvedených v tomto oddíle.

úřad v průběhu vyřizování stížnosti. V takových případech je klíčovým prvkem prokazatelné odstranění důvodu k opatřením – to jest, stěžovatel dosáhl obhájení svých práv prostřednictvím zásahu vedoucího dozorového úřadu vůči správci, který mezitím splnil podmínky nároku stěžovatele. V takových případech, pokud byl stěžovatel v průběhu postupu informován o dosaženém příznivém výsledku, může vedoucí dozorový úřad rozhodnout, že v souvislosti se správcem již nebude reagovat – tj. že již není použitelný žádný z prvků uvedených výše v souvislosti s odmítnutím či zamítnutím na jedné straně a reagováním na straně druhé.

231. Tak je tomu zejména v případě smírného řešení – tj. situace, kdy byl případ vyřešen ke spokojenosti subjektu údajů, pokud vedoucí dozorový úřad zjistil porušení uvedené ve stížnosti a pokud stěžovatel souhlasil se smírným vyřešením této stížnosti. Tato situace spadá do působnosti čl. 60 odst. 7. Jak bylo již zdůrazněno, rozhodnutím není nepříznivě dotčen stěžovatel, který projevil spokojenost s navrhovaným řešením, a jako takové ovšem nemá být přijato dozorovým úřadem, jenž obdržel stížnost, podle čl. 60 odst. 8 nebo 9 – zde se nejedná o odmítnutí nebo zamítnutí. Bude na vedoucím dozorovém úřadu, aby v takovém případě přijal konečné rozhodnutí⁸⁹, zhodnotil dosažené řešení ve své funkci jediného příslušného orgánu pro správce/zpracovatele podle čl. 56 odst. 6.
232. To platí i pro případy, které nespadají do konstelace smírného řešení, protože vedoucí dozorový úřad se o takové řešení nepokusil nebo nemohl pokusit, avšak jeho zásah během vyřizování stížnosti přesto vedl k tomu, že správce ukončil porušování a vyhověl nároku stěžovatele v plném rozsahu. Vzhledem k tomuto výsledku a konkrétním okolnostem případu vedoucí dozorový úřad může mít za to, že nejvhodnějším rozhodnutím o předmětné stížnosti je ukončit vyřizování případu s ohledem na dosažené řešení a bez přijetí jakéhokoli opatření vůči správci⁹⁰.
233. Jelikož však vedoucí dozorový úřad skutečně zjistil porušení, rozhodnutí nepřijmout žádné opatření vůči správci by muselo vyplynout z pečlivého posouzení celkových okolností stížnosti, aby bylo možné udržet stejnou úroveň záruk poskytovaných subjektům údajů.
234. Na druhé straně v této situaci nevydává konečné rozhodnutí dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, nýbrž vedoucí dozorový úřad podle odstavce 7, i když tímto konečným rozhodnutím nemá být přijato žádné opatření vůči správci – s ohledem na úlohu vedoucího dozorového úřadu jako jediného příslušného orgánu pro správce, proti němuž daná stížnost směřuje, a na skutečnost, že zjištění porušení může mít na správce nepříznivý dopad. To by stěžovateli znemožnilo napadnout rozhodnutí v členském státě, v němž byla stížnost podána, bez ohledu na to, zda stěžovatel stále má nebo nemá důvod domáhat se soudní ochrany proti dozorovému orgánu. Je záležitostí soudů, aby rozhodly v daném konkrétním případě. Proto vždy, kdy může nastat tento scénář, by vedoucí dozorový úřad měl prostřednictvím dozorového úřadu, jenž obdržel stížnost, zajistit, aby byl stěžovatel řádně informován o kladném výsledku a o předpokládaném výsledku stížnosti a aby nevyjádřil svůj nesouhlas.
235. A konečně je třeba připomenout, že také rozhodnutí nepřijímat opatření vůči správci, a to i když došlo k porušení, musí být odsouhlaseno vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými

⁸⁹ Jelikož se jedná o obecné pravidlo, viz též rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-645/19, bod 56: „Podle čl. 60 odst. 7 uvedeného nařízení přísluší v zásadě vedoucímu dozorovému úřadu, aby v případě dotčeného přeshraničního zpracování údajů přijal rozhodnutí,…”.

⁹⁰ Tímto není dotčeno posouzení toho, co je „vhodná míra“, po kterou má být stížnost šetřena podle čl. 57 odst. 1 písm. f), jejíž určení je na uvážení dozorových úřadů.

úřady, což znamená, že byly řádně vzaty v úvahu veškeré okolnosti daného případu, včetně zajištění práv a svobod stěžovatele.

Příklad 10: Nespokojený zákazník podá stížnost svému místnímu dozorovému úřadu v členském státě A. Dozorový úřad provede předběžné prověření a postoupí stížnost vedoucímu dozorovému úřadu. Po obdržení stížnosti a po provedení šetření vedoucí dozorový úřad nemůže nalézt důkazy na podporu stížnosti. Vedoucí dozorový úřad proto není s to určit porušení a dojde k závěru, že stížnost má být odmítnuta či zamítnuta, neboť vůči správci nebylo přijato žádné opatření. Vedoucí dozorový úřad sdílí návrh rozhodnutí v tomto smyslu, a protože nebyly vzneseny žádné námitky, dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, podle čl. 60 odst. 8 přijme konečné vnitrostátní rozhodnutí odmítající či zamítající stížnost a oznámí je stěžovateli.

Příklad 11: Stěžovatel sdělí, že zaslal správci žádost a neobdržel žádnou odpověď. Orgán pro ochranu údajů neobdrží žádnou reakci na svá předběžná prověřovací opatření. Dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, zašle případ vedoucímu dozorovému úřadu. Vedoucí dozorový úřad konstatuje, že žádost byla zaslána na nesprávnou/neexistující adresu, než jaká byla uvedena na internetových stránkách správce (jak se zdá, stěžovatel zkusil adresu `contact@XXX.com`, aniž si ověřil kontaktní adresy uvedené na internetových stránkách). Vedoucí dozorový úřad sdílí návrh rozhodnutí, jímž má být stížnost odmítnuta či zamítnuta, neboť došlo k chybě pouze na straně stěžovatele. Jelikož nebyly vzneseny žádné námitky, dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, přijme závěrečné rozhodnutí o odmítnutí či zamítnutí podle čl. 60 odst. 8 a oznámí je stěžovateli.

Příklad 12: Nespokojený zákazník podá stížnost svému místnímu dozorovému úřadu v členském státě A, v níž uvádí, že internetové stránky společnosti HappyCompany porušují jeho práva. Po provedení předběžného prověření je stížnost předána vedoucímu dozorovému úřadu v členském státě B. Vedoucí dozorový úřad zahájí šetření, ale nemůže získat přístup na dotčené internetové stránky. Po některém dalším zkoumání zjistí, že správce byl mezitím rozpuštěn. V šetření proto není možno pokračovat a vedoucí dozorový úřad nemůže nalézt dostatečné důkazy na podporu nároků stěžovatele. Vedoucí dozorový úřad sdílí návrh rozhodnutí, podle něhož by stížnost měla být odmítnuta, protože příčina stížnosti zanikla. Jelikož nebyly vzneseny žádné námitky, úřad, jenž obdržel stížnost, přijme konečné vnitrostátní rozhodnutí odmítající či zamítající stížnost podle čl. 60 odst. 8 a oznámí je stěžovateli.

Příklad 13: Nespokojená zákaznice podá stížnost svému místnímu dozorovému úřadu, v níž tvrdí, že společnost HappyCompany protiprávně uchovává a zpracovává její údaje, což porušuje její práva. Po provedení předběžného prověření je stížnost předána vedoucímu dozorovému úřadu. Vedoucí dozorový úřad zahájí šetření a je správcem informován, že údaje stěžovatelky jsou skutečně uchovávány v jejich spisech v důsledku selhání správy zákaznických zdrojů, která tyto informace (preference, historii nákupů atd.) včas nevymazala; po obdržení dopisu od vedoucího dozorového úřadu však tyto informace okamžitě vymazali a důkaz o tom byl poskytnut vedoucímu dozorovému úřadu. Vedoucí dozorový úřad proto sdílí návrh rozhodnutí, v němž zjišťuje porušení ze strany správce a konstatuje, že po zásahu vedoucího dozorového úřadu došlo k nápravě situace, aniž by vedoucí dozorový úřad navrhl nápravná opatření vůči správci, zejména proto, že se takového porušení dopustil poprvé. Vzhledem k tomu vedoucí dozorový úřad navrhuje zvolit možnost, že konečné rozhodnutí přijme on sám podle čl. 60 odst. 7. Jelikož nebyly vzneseny žádné námitky, vedoucí dozorový úřad přijme konečné vnitrostátní rozhodnutí v souladu s výše uvedeným postupem a oznámí je správci, zatímco dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, bude informovat stěžovatelku o takovémto rozhodnutí.

10.3 Přijetí rozhodnutí

236. Rozhodnutí je povinen přijmout dozorový úřad, jenž obdržel stížnost (stížnosti). To by se mohlo vztahovat na více dozorových úřadů. Měl by tak učinit způsobem, jaký vyžadují vnitrostátní právní předpisy. I v případě, kdy je dozorovým úřadem, jenž obdržel stížnost, vedoucí dozorový úřad, musí být jeho rozhodnutí přijato postupem podle odstavce 8 jako odchylka od odstavce 7 (pravidlo *lex specialis*). Dozorovým úřadem, jenž obdržel stížnost a přijímá rozhodnutí, může proto být buď vedoucí dozorový úřad, další dotčený dozorový úřad, nebo oba (nebo všechny), podle počtu a povahy stížností.
237. Pokud je podána stížnost u jednoho nebo více dotčených dozorových úřadů, vedoucí dozorový úřad připraví návrh rozhodnutí odmítajícího či zamítajícího stížnost (stížnosti) a dotčené dozorové úřady musejí vydat konečné rozhodnutí v informačním systému EDPB, současně je přijmou také na vnitrostátní úrovni a zavedou nezbytná vnitrostátní právní ustanovení.
238. Dotčený dozorový úřad při vydání rozhodnutí musí zajistit plný účinek návrhu rozhodnutí, který je pro vedoucí dozorový úřad a pro ostatní dotčené dozorové úřady závazný podle čl. 60 odst. 6, a/nebo závazného rozhodnutí EDPB vydaného na základě čl. 65 odst. 1 písm. a)⁹¹.

10.4 Informovat a oznámit

239. Jakmile je rozhodnutí přijato, dozorový úřad, jenž obdržel stížnost (dozorové úřady, jež obdržely stížnost), je oznámí stěžovateli a informuje (informují) o něm správce/zpracovatele⁹². To má provést každý dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, podle svých vlastních vnitrostátních právních předpisů a postupů a v jazyce stanoveném těmito ustanoveními. Za tímto účelem dozorový úřad, jenž obdržel stížnost (dozorové úřady, jež obdržely stížnost), může (mohou) využít pomoci vedoucího dozorového úřadu, aby informoval správce/zpracovatele svým jménem. V každém případě dozorový úřad, jenž obdržel stížnost (dozorové úřady, jež obdržely stížnost) musí informovat stěžovatele i správce o tom, že se mohou domáhat soudní ochrany ve svém členském státě.
240. Dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, by poté měl informovat ostatní dotčené dozorové úřady a sbor, včetně shrnutí relevantních skutečností a důvodů, jak je vysvětleno v oddíle 9.4. To je zakotveno v odůvodnění informační povinnosti uvedené v čl. 60 odst. 7 týkající se rozhodnutí přijatého vedoucím dozorovým úřadem, která má zajistit jednotnost informováním ostatních dotčených dozorových úřadů a sboru jako celku. Účelem výměny informací o konečném rozhodnutí, které bylo skutečně přijato, na vnitrostátní úrovni – bez ohledu na to, který dozorový úřad takové konečné vnitrostátní rozhodnutí přijímá – je zajistit vzájemnou znalost vnitrostátních rozhodnutí a předejít vzniku nesrovnalostí při provádění práva EU. Zdálo by se tedy, že ačkoliv čl. 60 odst. 8 výslovně nepožaduje, aby dotčený dozorový úřad poskytoval shrnutí relevantních skutečností a důvodů, je to obecný požadavek, jehož účelem je zajistit jednotné vymáhání GDPR.

11 ČL. 60 ODS. 9 – ČÁSTEČNÉ ODMÍTNUTÍ ČI ZAMÍTNUTÍ

241. Ustanovení čl. 60 odst. 9 je především procesní krok článku 60, který se uplatní, jakmile se zúčastněné dozorové úřady dohodnou na návrhu rozhodnutí, který obsahuje části, na něž bylo reagováno, i části, jež byly zamítnuty či odmítnuty, a které je pro tyto dozorové úřady závazné⁹³.

⁹¹ Rozsah možných změn je popsán v bodě 207.

⁹² O rozdílu mezi oznámením a informováním viz oddíl 10.4.

⁹³ Viz oddíl 10.2. Význam těchto pojmů je pro oba články stejný.

242. V praxi to znamená, že v tomto okamžiku postupu bude rozhodnutí o částečném odmítnutí či zamítnutí již přijato a ty části v návrhu rozhodnutí, které se týkají odmítnutí či zamítnutí, a ty, které odkazují na další úkony ze strany vedoucího dozorového úřadu, byly v návrhu rozhodnutí jasně vyznačeny. Dozorové úřady je nyní musejí pouze formalizovat přijetím nezbytných postupů popsanych v čl. 60 odst. 9. To vede ke konečným vnitrostátním rozhodnutím, která musejí zajistit plný účinek návrhu rozhodnutí, který je pro všechny dotčené dozorové úřady závazný podle čl. 60 odst. 6 a/nebo podle závazného rozhodnutí EDPB na základě čl. 65 odst. 1 písm. a).
243. Související informační/oznamovací povinnosti jsou tak rozděleny mezi vedoucí dozorový úřad a dozorové úřady, jež obdržely stížnost. Vedoucí dozorový úřad přijme rozhodnutí o částech stížnosti, které nebyly ani odmítnuty, ani zamítnuty, v souladu s tím, co bylo uvedeno v oddíle 10.2. Vedoucí dozorový úřad oznámí své rozhodnutí správci a informuje o něm stěžovatele; EDPB se v této souvislosti domnívá, že vedoucí dozorový úřad může v zájmu správní efektivity využít dozorový úřad, jenž obdržel stížnost (dozorové úřady, jež obdržely stížnost) k předání této informace stěžovateli (stěžovateli). Každý dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, přijme rozhodnutí o zamítnutých nebo odmítnutých částech stížnosti, která mu byla předložena, v souladu s přístupem stanoveným v předchozím oddíle (viz zejména bod 239).

Příklad 14: Nespokojená zákaznice podá stížnost svému místnímu dozorovému úřadu, v níž tvrdí, že společnost HappyCompany protiprávně uchovává a zpracovává její údaje, což porušuje její práva. Po provedení předběžného prověření je stížnost předána vedoucímu dozorovému úřadu. Vedoucí dozorový úřad zahájí šetření a je správcem informován, že údaje stěžovatelky jsou skutečně uchovávány v jejich spisech v důsledku selhání správy zákaznických zdrojů, která ve stanovené lhůtě nevymazala nadbytečné informace (o preferencích, historii nákupů atd.). Určité údaje stěžovatelky však musejí být uchovávány déle kvůli finančním a daňovým požadavkům; důkaz o tom je poskytnut vedoucímu dozorovému úřadu. Vedoucí dozorový úřad proto sdílí návrh rozhodnutí, v němž reaguje na části stížnosti, nařizuje správci, aby konečně vymazal nadbytečné informace, a uděluje správci napomenutí, ale současně uznává právo správce uchovávat ostatní osobní údaje, jak vyžaduje zákon, a že je třeba, aby dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, tuto část stížnosti zamítl. Jelikož nebyly vzneseny žádné námitky, vedoucí dozorový úřad přijme konečné vnitrostátní rozhodnutí, v němž nařizuje správci, aby vyhověl žádosti stěžovatelky, oznámí toto rozhodnutí správci a informuje o něm stěžovatelku; dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, přijme konečné vnitrostátní rozhodnutí zamítající stížnost, pokud jde o žádost o výmaz nezbytných informací, oznámí toto rozhodnutí stěžovateli a informuje o něm správce. Vedoucí dozorový úřad a dotčený dozorový úřad poskytnou shrnutí relevantních skutečností a důvodů ostatním dozorovým úřadům a sboru prostřednictvím informačního systému EDPB, každý z nich ohledně příslušných konečných vnitrostátních rozhodnutí.

12 ČL. 60 ODST. 10 – OZNÁMENÍ OPATŘENÍ PŘIJATÝCH SPRÁVCEM NEBO ZPRACOVATELEM VEDOUCÍMU DOZOROVÉMU ÚŘADU / DOTČENÉMU DOZOROVÉMU ÚŘADU (DOTČENÝM DOZOROVÝM ÚŘADŮM)

244. Odstavec 10 řeší situaci, která nastane v rámci mechanismu jediného kontaktního místa poté, co je správci nebo zpracovateli oznámeno rozhodnutí přijaté v souvislosti s ním vedoucím dozorovým úřadem, které požaduje, aby správce nebo zpracovatel stížnosti vyhověl.

245. Toto rozhodnutí je oznámeno v souladu s čl. 60 odst. 7 nebo 9, pokud vedoucí dozorový úřad reaguje pouze na některé body stížnosti vůči správci nebo zpracovateli.
246. První věta čl. 60 odst. 10 obsahuje povinnost správce nebo zpracovatele přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s daným rozhodnutím, které uplatňuje nápravné pravomoci udělené v čl. 58 odst. 2.
247. Správce nebo zpracovatel je povinen zajistit, aby tato opatření byla provedena všemi jeho provozovny v EHP, v nichž se uskutečňuje předmětné zpracování.
248. Ustanovení čl. 60 odst. 10 druhé věty obsahuje druhou povinnost správce nebo zpracovatele, tj. oznámit vedoucímu dozorovému úřadu veškerá opatření, jež přijal k dosažení souladu s daným rozhodnutím, pokud toto rozhodnutí zahrnovalo nápravná opatření. Tato povinnost zajišťuje účinnost vymáhání. Představuje také základ pro možné nezbytné navazující úkony, jež má zahájit vedoucí dozorový úřad, také ve spolupráci s ostatními dotčenými dozorovými úřady⁹⁴.
249. Druhá věta čl. 60 odst. 10 obsahuje také povinnost vedoucího dozorového úřadu informovat ostatní dotčené dozorové úřady o opatřeních přijatých správcem nebo zpracovatelem k zajištění souladu s rozhodnutím, jež bylo vůči němu přijato. Ačkoli není stanovena žádná lhůta, ve které má vedoucí dozorový úřad poskytnout tyto informace ostatním dotčeným dozorovým úřadům, měly by být tyto informace zpřístupněny, jakmile je vedoucí dozorový úřad obdrží od správce nebo zpracovatele.
- Při informování ostatních dotčených dozorových úřadů by vedoucí dozorový úřad měl zvážit také poskytnutí svého hodnocení, pokud dojde k závěru, že přijatá opatření jsou nedostatečná, zejména s cílem rozhodnout, zda jsou nezbytné další úkony.

13 ČL. 60 ODS. 11 – POSTUP PRO NALÉHAVÉ PŘÍPADY

250. Ustanovení čl. 60 odst. 11 řeší „výjimečné okolnosti“, za nichž dozorový úřad může v průběhu postupu podle článku 60 využít postup pro naléhavé případy uvedený v článku 66.
251. Pro účely těchto pokynů bude proto pozornost zaměřena především na znění čl. 60 odst. 11, tj. na podmínky pro uplatnění článku 66 v průběhu postupu jediného kontaktního místa a na důsledky, které to má pro probíhající postup jediného kontaktního místa.

13.1 Podmínky pro uplatnění článku 66

252. Aby mohl dozorový úřad uplatnit postup pro naléhavé případy podle článku 66 podle čl. 60 odst. 11, musí být splněny **všechny** tyto podmínky:

- ⌋ dozorový úřad je dotčeným dozorovým úřadem,
- ⌋ existují výjimečné okolnosti,
- ⌋ dotčený dozorový úřad se domnívá, že je třeba naléhavě jednat, a
- ⌋ taková naléhavost má za cíl chránit zájmy subjektů údajů.

Níže je uvedeno vysvětlení ke každé z těchto podmínek.

⁹⁴ Viz oddíl 4.

253. Ustanovení čl. 60 odst. 11 odkazuje na dotčený dozorový úřad jako na součást postupu podle článku 60, tj. na dotčený dozorový úřad, který se účastní postupu jediného kontaktního místa⁹⁵. Takový dotčený dozorový úřad může uplatnit článek 66, pokud jsou splněny všechny příslušné podmínky. Jelikož vedoucí dozorový úřad je podle definice uvedeně v čl. 4 bodě 22 také dotčeným dozorovým úřadem, může i vedoucí dozorový úřad v zásadě uplatnit čl. 60 odst. 11, jsou-li splněny všechny ostatní podmínky.
254. Co se týče pojmu „výjimečné okolnosti“, ty mohou existovat v situacích, kdy naléhavost dané situace je taková, že neumožňuje použití „standardní“ spolupráce nebo postupů jednotnosti ve vyhovujícím časovém rámci. Výjimečná povaha takových okolností vyžaduje restriktivní výklad. To platí zejména, pokud dotčený dozorový úřad nehledě na probíhající postup podle článku 60 má v úmyslu v souladu s čl. 60 odst. 11 požádat EDPB o přijetí naléhavého stanoviska nebo naléhavého závazného rozhodnutí podle ustanovení čl. 66 odst. 3 – tj. pokud se má za to, že příslušný dozorový úřad (nejpravděpodobněji vedoucí dozorový úřad jako takový) „nepřijal vhodné opatření“. Předtím by dozorový úřad měl učinit veškeré pokusy o neformální dosažení zásahu ze strany příslušného dozorového úřadu, a to je rovněž jasně v souladu s cílem konsensu, na němž je založen celý postup podle článku 60.
255. Pokud jde o „naléhavou potřebu konat“ a kritéria, jež má dotčený dozorový úřad uplatnit pro posouzení naléhavosti za zvláštních okolností, lze odkázat na 137. bod odůvodnění, který uvádí, že je to zejména v případě, „pokud hrozí, že výkon některého z práv subjektu údajů by mohl být značně ztížen“. Podle evropské judikatury hrozba újmy nemusí být prokázána s absolutní jistotou: stačí, aby byla předvídatelná s dostatečnou mírou pravděpodobnosti⁹⁶.
256. Ohledně čtvrté podmínky by mělo být zdůrazněno, že čl. 60 odst. 11 na rozdíl od článku 66 neodkazuje na „práva a svobody subjektů údajů“, ale šířeji na jejich „zájmy“. Jelikož však postup, jenž má být uplatněn, je postup „podle článku 66“, EDPB se domnívá, že tyto zájmy se shodují s právy a svobodami subjektů údajů podle článku 66.
257. Jak bylo uvedeno výše, tyto podmínky jsou kumulativní a je odpovědností dotčeného dozorového úřadu, aby u každé z nich uvedl „důvody“, a to bez ohledu na to, zda má v úmyslu přijmout opatření pro naléhavé případy podle čl. 66 odst. 1, nebo požádat EDPB o naléhavé stanovisko nebo naléhavé závazné rozhodnutí podle čl. 66 odst. 2 nebo 3.
258. Dotčený dozorový úřad by dále před přijetím takového kroku měl kromě podmínek stanovených v čl. 60 odst. 11 zvážit některé další faktory, např.:
-) prvky získané při provádění postupu jediného kontaktního místa,
 -) výměny s ostatními dotčenými dozorovými úřady (včetně vedoucího dozorového úřadu),
 -) výměny se správcem/zpracovatelem a případně se stěžovatelem týkající se daného přeshraničního zpracování,
 -) dosaženou fázi v postupu podle článku 60 (zejména jak blízko je tento postup svému dokončení, a tedy k přijetí donucovacího úkonu souvisejícího se správcem/zpracovatelem).

⁹⁵ Viz bod 22 a násl.

⁹⁶ Viz usnesení ve věci T-346/06 R, IMS v. Komise [2007], Sb. rozh. II-1781, body 121 a 123.

259. Pokud jde o „*naléhavou potřebu konat*“, měl by dotčený dozorový úřad vzít v úvahu zejména poslední jmenovaný bod.

13.2 Interakce s probíhajícím postupem spolupráce podle článku 60

260. Postup pro naléhavé případy podle článku 66 se vzhledem ke své výjimečné povaze odchyluje od postupu podle článku 60; ponechává ho však nedotčený. A tedy, pokud dotčený dozorový úřad využije postup pro naléhavé případy v souladu s čl. 60 odst. 11 a jsou splněny všechny příslušné podmínky, nevede to k ukončení stávajícího postupu jediného kontaktního místa. Důsledky vyplývající z přijetí dočasných opatření dotčeným dozorovým úřadem podle čl. 66 odst. 1 a/nebo naléhavého stanoviska nebo naléhavého závazného rozhodnutí, o něž byl EDPB požádán podle čl. 66 odst. 2 nebo 3, bude proto nutné odpovídajícím způsobem zohlednit v tomto postupu jediného kontaktního místa.

261. Z obecného hlediska lze rozlišovat podle povahy požadovaných opatření pro naléhavé případy:

- ┐ dotčený dozorový úřad přijal opatření, která jsou předběžná a omezená časově a územím jeho státu, podle čl. 66 odst. 1 a nemá v úmyslu žádat EDPB o přijetí konečných opatření;
- ┐ dotčený dozorový úřad přijal předběžná opatření podle čl. 66 odst. 1 a má v úmyslu dosáhnout přijetí konečných opatření prostřednictvím uplatnění čl. 66 odst. 2, nebo má dotčený dozorový úřad v úmyslu dosáhnout přijetí konečných opatření přímo prostřednictvím uplatnění čl. 66 odst. 3.

262. V případě uplatnění čl. 66 odst. 1 může pokračovat postup jediného kontaktního místa směrem k přijetí konečných opatření pod vedením vedoucího dozorového úřadu, aniž by předběžná opatření dotčeného dozorového úřadu měla na postup jediného kontaktního místa konkrétní vliv. Ve scénáři, kdy je uplatněn čl. 66 odst. 2 nebo 3, jsou opatření pro naléhavé případy, o něž dotčený dozorový úřad požádal EDPB, svou povahou konečná. V takovém scénáři tudíž naléhavé závazné rozhodnutí nebo naléhavé stanovisko přijaté sborem EDPB nutně ovlivní probíhající postup jediného kontaktního místa, zejména s ohledem na nutnost jeho neprodleného provedení dotčeným dozorovým úřadem. Vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady budou muset vyřizování daného případu pozastavit do vydání takového naléhavého závazného rozhodnutí nebo naléhavého stanoviska.

263. Jakmile EDPB vydá své naléhavé stanovisko nebo naléhavé závazné rozhodnutí, postup jediného kontaktního místa může znovu začít a účinky vyplývající z postupu pro naléhavé případy budou muset být zohledněny v postupu jediného kontaktního místa. Mělo by však být zváženo, že vedoucí dozorový úřad je povinen přijmout své konečné rozhodnutí v souladu s takovým naléhavým stanoviskem nebo naléhavým závazným rozhodnutím EDPB ve velmi omezeném časovém rámci, který stanoví EDPB v každém jednotlivém případě (např. do dvou týdnů nebo jednoho měsíce), přesně s ohledem na naléhavost dané záležitosti, kterou EDPB podpořil.

264. Vedoucí dozorový úřad a ostatní dotčené dozorové úřady jsou nejlépe schopny zjistit, zda problémy, které řeší probíhající postup jediného kontaktního místa, byly konečným rozhodnutím vedoucího dozorového úřadu přijatým na základě naléhavého závazného rozhodnutí nebo závazného stanoviska EDPB plně pokryty, nebo zda existují ještě nevyřešené problémy.

265. V prvním z uvedených případů postup jediného kontaktního místa dospěje ke svému závěru po přijetí konečného rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu, po kterém budou případně následovat procesní kroky upravené v souladu s ustanoveními čl. 60 odst. 7 až 9. To může znamenat, že jelikož je záležitost

uzavřena, nebude vedoucí dozorový úřad sdílet žádný návrh rozhodnutí v souladu s čl. 60 odst. 3⁹⁷. Pokud kromě problémů, které již byly předmětem naléhavého stanoviska nebo naléhavého závazného rozhodnutí, existují další problémy, které je třeba řešit, vedoucí dozorový úřad bude muset jasně určit, které problémy, jež tvoří součást jeho návrhu rozhodnutí, bude nutné i nadále řešit v rámci stávajícího postupu jediného kontaktního místa, a které byly vyřešeny prostřednictvím naléhavého závazného rozhodnutí nebo naléhavého stanoviska přijatého sborem EDPB. V takovém případě bude stávající postup podle článku 60 poté, co vedoucí dozorový úřad přijme a oznámí své konečné rozhodnutí, obnoven od fáze, ve které byl pozastaven kvůli postupu pro naléhavé případy.

⁹⁷ V každém případě byla stanoviska ostatních dotčených dozorových úřadů již vyjádřena prostřednictvím naléhavého závazného rozhodnutí nebo naléhavého stanoviska přijatého sborem EDPB.

STRUČNÁ REFERENČNÍ PŘÍRUČKA

I. ÚVOD

Tato příručka je založena na GDPR a pokynech Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (EDPB) k článku 60 GDPR a měla by být čtena s jejich příslušnými částmi v případě jakékoli otázky týkající se právního výkladu.

Smyslem tohoto dokumentu je poskytnout rychlé referenční informace o postupech týkajících se spolupráce mezi vedoucím dozorovým úřadem a ostatními dotčenými dozorovými úřady v případě přeshraničního zpracování údajů. Struktura dokumentu proto odpovídá pořadí kroků, které je třeba provádět v postupu podle článku 60, přičemž jsou zvýrazněny právní povinnosti a sdílené osvědčené postupy popsané v uvedených pokynech.

Pokud jde o fázi před zahájením postupu podle článku 60, zejména v souvislosti s určením vedoucího dozorového úřadu a předběžným prověřováním případů, je třeba odkázat na dokument WP244 rev.01 a ostatní příslušné pokyny.

Níže jsou popsány hlavní fáze postupu jediného kontaktního místa:

FÁZE 0: rozhodnout, který dozorový úřad je vedoucí

To souvisí s potvrzením toho, že dochází k přeshraničnímu zpracování údajů, a s místem hlavní nebo jediné provozovny správce/zpracovatele (článek 56)

FÁZE I: vyměňovat si relevantní informace a provádět šetření

Čl. 60 odst. 1

Může se jednat o čl. 60 odst. 2:
vzájemná pomoc a společné postupy

FÁZE II: připravit rozhodnutí

Čl. 60 odst. 3 až 5

FÁZE III: přijmout rozhodnutí

Čl. 60 odst. 6 až 10

Possibly Art. 60 (2):
mutual assistance & joint operations

CZ translation see the comment box alongside

Informační
systém EDPB

Čl. 60 odst. 12

II. POSTUP KROK ZA KROKEM

Fáze I: Vyměňovat si informace a provádět šetření

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Informační systém EDPB (IMI)
1a	Čl. 60 odst. 1 – Vedoucí dozorový úřad spolupracuje s ostatními dotčenými dozorovými úřady (...) ve snaze dosáhnout konsensu. (...)	Kdo: vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady rovným dílem Kdy: v celém průběhu postupu spolupráce Co: - Povinná spolupráce. - Aktivní spolupráce (korektní a konstruktivní) s cílem předejít sporům ve snaze dosáhnout konsensu (42).	- Maximální a cílevědomé úsilí dozorových úřadů o dosažení konsensu jakožto právního cíle (39), - konsensuální jednání by mělo být pravidlem (41), - využít všech možných nástrojů k dosažení konsensu (40,42), - zvolit přístupy založené na spolupráci, které nejlépe vyhovují pro předmětný případ (43), - poskytovat si navzájem příležitost k vyjádření svých stanovisek (42), - brát v úvahu názory druhé strany (42, 127).	
1b	Čl. 60 odst. 1 – (...) Vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady si vzájemně vyměňují veškeré relevantní informace.	Kdo: vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady rovným dílem Kdy: v celém průběhu postupu spolupráce, včas Co: - Povinná výměna veškerých relevantních informací týkajících se daného předmětu.	- Výměna veškerých informací (skutečností a právního odůvodnění) nezbytných pro dosažení závěrů k danému případu (46), - neformální výměny mezi dozorovými úřady v ranějších fázích a vznášení možných otázek před zahájením formálních kroků s cílem zvýšit pravděpodobnost dosažení konsensu (55–57), - výměny informací by měly být dostatečné a přiměřené, aby	Článek 60 Neformální konzultace

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Informační systém EDPB (IMI)
		- Výměna nezbytných dokumentů a názorů před předložením návrhu rozhodnutí.	umožnily dozorovým úřadům plnit své úlohy (47), - v případě vedoucího dozorového úřadu: relevantní informace při jednání se správcem/zpracovatelem (zjištění, zprávy, výměny s organizací) (48–50), - v případě dotčeného dozorového úřadu: relevantní informace související s případem (stížnost, další korespondence, oznámení o porušení zabezpečení osobních údajů, veškerá další zjištění atd.) (50), - sdílet osobní údaje pouze tehdy, je-li to nezbytné pro vyřizování případu (51), - označit specifické otázky jako důvěrné v souladu s vnitrostátními právními požadavky (52).	
2	Čl. 60 odst. 2 – Vedoucí dozorový úřad může kdykoliv požádat další dotčené dozorové úřady o poskytnutí vzájemné pomoci podle článku 61 (...), zejména pokud jde o vedení šetření (...).	Kdo: vedoucí dozorový úřad Kdy: kdykoli před předložením návrhu rozhodnutí Co: - Možnost požádat dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady) o vzájemnou	- Žádosti mohou zahrnovat: další informace od stěžovatele; skutečnosti, které je třeba prověřit; důkazy, které je třeba získat; inspekce, které je třeba provést v provozovnách správce/zpracovatele (70–73).	Článek 61 Vzájemná pomoc Článek 61 Dobrovolná vzájemná pomoc

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Informační systém EDPB (IMI)
		pomoc, včetně šetření probíhajícího přeshraničního případu. - Takové žádosti se řídí pravidly uvedenými v článku 61 (důvody pro žádost; lhůty pro odpověď). - Odpověď dotčených dozorových úřadů bez zbytečného odkladu, nejpozději do jednoho měsíce od obdržení žádosti.		
3	Čl. 60 odst. 2 – Vedoucí dozorový úřad (...) může provádět společné postupy podle článku 62, zejména pokud jde o vedení šetření (...).	Kdo: vedoucí dozorový úřad Kdy: kdykoli před předložením návrhu rozhodnutí Co: - Možnost provádění společného postupu za účelem šetření u správce či zpracovatele v jiném členském státě. - Na takový společný postup jsou použitelná pravidla uvedená v článku 62.	- Společný postup může hostit vedoucí dozorový úřad nebo může být organizován vedoucím dozorovým úřadem a zaveden v jednom nebo několika členských státech, v nichž existují provozovny správce/zpracovatele relevantní pro daný konkrétní případ (79–80). POZN.: Ustanovení čl. 60 odst. 2 je možné uplatnit také po dokončení postupu jediného kontaktního místa k provádění kontrol podle čl. 60 odst. 10 (viz níže) (74, 80).	Článek 60 Neformální konzultace Článek 62 Společný postup

Fáze II: Připravit rozhodnutí

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
1a	Čl. 60 odst. 3 – Vedoucí dozorový úřad neprodleně sdělí relevantní informace o dané záležitosti ostatním dotčeným dozorovým úřadům.	Kdo: vedoucí dozorový úřad Kdy: neprodleně Co: - Sdělít dotčeným dozorovým úřadům relevantní informace o předmětném případu.	- Informace mají být poskytnuty dotčeným dozorovým úřadům rychle, podle okolností konkrétního případu (87–88), - vedoucí dozorový úřad by měl zvážit a aktivně a rychle sdílet časový rozvrh s kroky, které mají být učiněny do předložení návrhu rozhodnutí (89–90, 102), - po dokončení šetření by vedoucí dozorový úřad měl zaslat shrnutí výsledků dotčeným dozorovým úřadům k vyjádření v krátké přiměřené lhůtě. Vedoucí dozorový úřad sdílí své hodnocení obdržených připomínek (94), - „relevantní informace“ zahrnují veškeré další výměny týkající se sporných otázek nebo rozdílných názorů v souladu s cílem dosažení konsensu (93–95), - vedoucí dozorový úřad může sdílet s ostatními dotčenými dozorovými úřady rozsah a hlavní závěry návrhu rozhodnutí před jeho formálním předložením, aby mohly dotčené dozorové úřady přispět k celkovému postupu (57, 93), - při přípravě návrhu rozhodnutí by vedoucí dozorový úřad měl vzít	Článek 60 Neformální konzultace

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
			v úvahu předběžná stanoviska dotčených dozorových úřadů (93–94), - v jednoduchých případech, kdy je návrh rozhodnutí naprosto jasný a/nebo je třeba si vyměnit velmi málo informací, je možné sdílet relevantní informace jen spolu s návrhem rozhodnutí (104). POZN.: Viz fáze 1, krok 1b	
1b	Čl. 60 odst. 3 – Neprodleně předloží ostatním dotčeným dozorovým úřadům návrh rozhodnutí , aby se k němu vyjádřily (...).	Kdo: vedoucí dozorový úřad Kdy: co nejdříve po shromáždění všech skutečností a výměně informací a názorů s dotčenými dozorovými úřady, což závisí na složitosti a zvláštnostech případů Co: - Povinné předložení návrhu rozhodnutí dotčeným dozorovým úřadům ve všech případech podle článku 60 za účelem konzultací.	- Předložení návrhu rozhodnutí se vztahuje na všechny postupy jediného kontaktního místa včetně situací, kdy: žádost je stažena během probíhajícího postupu podle článku 60; dojde k smírnému řešení; protiprávní jednání bylo ukončeno; případ má být uzavřen; nepředpokládá se žádné opatření vůči správci nebo zpracovateli; nebo pokud vedoucí dozorový úřad nevydává konečné rozhodnutí (97–100), - návrh rozhodnutí by měl svou formou a obsahem odpovídat rozhodnutí, které má být v daném konkrétním případě přijato, a	Článek 60 Návrh rozhodnutí

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
		VÝJIMEČNÝ PŘÍPAD: V případě výskytu nových faktorů, včetně připomínek dotčených dozorových úřadů nebo dalších podání ze strany správce/zpracovatele, může vedoucí dozorový úřad stáhnout návrh rozhodnutí v rámci čtyřtýdenní lhůty pro konzultace podle čl. 60 odst. 4 s jasným uvedením důvodů a co možná nejdříve předložit dotčenému dozorovému úřadu (dotčeným dozorovým úřadům) nový návrh rozhodnutí a začíná běžet nová lhůta (163).	obsahovat veškeré formální požadavky právně závazného opatření (109–110, 114–117), - návrh rozhodnutí by měl mít písemnou formu, jasné a jednoznačné znění, uvádět dozorový úřad, který je vydal, datum vydání, podpis zmocněného pracovníka dozorového úřadu, odkaz na právo na účinnou soudní ochranu (109), - návrh rozhodnutí by měl rovněž obsahovat popis relevantních skutečností, řádné odůvodnění a řádné právní posouzení, aby mohly dotčené dozorové úřady plně pochopit jeho závěry (104, 111,113), - návrh rozhodnutí by měl jasně uvést, zda je vydáván podle čl. 60 odst. 7, 8 nebo 9. V případě čl. 60 odst. 9 by mělo být jasné, co bude vydáno vedoucím dozorovým úřadem a co dozorovým úřadem, jenž obdržel stížnost (dozorovými úřady, jež obdržely stížnost) (227), - po předložení návrhu rozhodnutí začíná běžet čtyřtýdenní lhůta (103,135), - vedoucí dozorový úřad by měl zajistit, že zahájí pracovní postup	

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
			pouze v pracovní dny a že lhůta neuplyne ve svátek EU (138), - vedoucí dozorový úřad by měl zajistit, aby byl návrh rozhodnutí plně v souladu s vnitrostátními pravidly, pokud jde o právo být vyslechnut, a aby na kroky přijaté v této souvislosti bylo odkázáno v návrhu rozhodnutí (105).	
1c	Čl. 60 odst. 3 – [Vedoucí dozorový úřad] řádně zohlední jejich stanoviska	Kdo: vedoucí dozorový úřad Kdy: co nejrychleji Co: - Zváží stanoviska dotčených dozorových úřadů, pokud jde o návrh rozhodnutí, s cílem dosáhnout obecně přijatelného výsledku.	- Vedoucí dozorový úřad by měl reagovat na stanoviska poskytnutá všemi dotčenými dozorovými úřady (129), - vedoucí dozorový úřad by měl vysvětlit, jak hodlá řádně zohlednit taková stanoviska, kterými je třeba se řídit, a ta, kterými není třeba se řídit, mimo jiné proto, že si vzájemně odporují (129), - vedoucí dozorový úřad by měl v maximální míře zohlednit stanoviska dotčeného dozorového úřadu, jenž obdržel stížnost, neboť ten jedná jako kontaktní místo pro stěžovatele a tento dotčený dozorový úřad možná bude muset přijmout rozhodnutí a obhajovat je (130).	

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
			POZN.: Viz fáze I, krok 1a, o dosažení konsensu a fáze II, krok 1a, o přípravě návrhu rozhodnutí	
2a	Čl. 60 odst. 4 – Pokud ve lhůtě čtyř týdnů kterýkoliv z ostatních dotčených dozorových úřadů poté, co byl (...) konzultován, vznesl k návrhu rozhodnutí relevantní a odůvodněnou námitku, (...).	Kdo: dotčené dozorové úřady uznané za účastníky postupu jediného kontaktního místa Kdy: ve lhůtě čtyř týdnů po předložení návrhu rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem Co: možnost předložit relevantní a odůvodněnou námitku k návrhu rozhodnutí POZN.: Viz pokyny EDPB 9/2020 k pojmu relevantní a odůvodněná námitka	- Dosažení konsensu by mělo mít přednost před zahájením postupu pro řešení sporů, takže předchozí kroky by měly být pečlivě dodrženy (133), - dotčený dozorový úřad by měl uvést svou námitku (své námitky) v jediném podání, avšak s rozlišením různých námitek (139), - pokud chce dotčený dozorový úřad své podání upravit, může tak učinit během čtyřtýdenní lhůty výmazem předchozí verze a nahráním nové verze do systému IMI (139), - podpora námitky jiného dotčeného dozorového úřadu nebo odkaz na něj nepředstavuje relevantní a odůvodněnou námitku. Každý dotčený dozorový úřad by pak měl předložit svou vlastní námitku v souladu s pokyny k relevantní a odůvodněné námitce (142–145).	Článek 60 Návrh rozhodnutí

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
2b	(...) vedoucí dozorový úřad v případě, že relevantní a odůvodněnou námitku nesdílí nebo ji považuje za irelevantní či nedůvodnou, postoupí záležitost k řešení v rámci mechanismu jednotnosti	Kdo: vedoucí dozorový úřad Kdy: co nejdříve, po uplynutí čtyřtýdenní lhůty pro konzultace o návrhu rozhodnutí Co: - Povinné postoupení předmětné záležitosti sboru EDPB podle čl. 65 odst. 1 písm. a), pokud vedoucí dozorový úřad relevantní a odůvodněnou námitku nesdílí / nepovažuje námitku za relevantní a odůvodněnou. POZN.: Viz pokyny EDPB 9/2020 k pojmu relevantní a odůvodněná námitka	- Dosažení konsensu by mělo mít přednost před zahájením postupu pro řešení sporů, takže předchozí kroky by měly být pečlivě dodrženy (133,149), - v reakci na relevantní a odůvodněnou námitku by vedoucí dozorový úřad měl předat své první hodnocení a sdělit, kterou relevantní a odůvodněnou námitku má v úmyslu sdílet a v jaké míře, a kterou nikoli, a lépe objasnit svůj postoj, a zároveň poskytnout dotčenému dozorovému úřadu (dotčeným dozorovým úřadům) příležitost blíže vysvětlit námitky (146–149), - taková dodatečná spolupráce může mít různé formy, včetně organizace setkání nebo využití postupů neformálních konzultací (146, 159), - po vysvětlení vedoucího dozorového úřadu, a pokud jsou protikladná stanoviska pouze okrajové povahy, může (mohou) dotčený dozorový úřad (dotčené dozorové úřady) zvážit stažení relevantní a odůvodněné námitky. V takové situaci by dotčený dozorový úřad měl výslovně prohlásit, že svou relevantní a	Článek 65 Řešení sporů sborem

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
			odůvodněnou námitku stahuje (147–149), - vedoucí dozorový úřad by měl toto stažení zdokumentovat a neprodleně je oznámit ostatním dotčeným dozorovým úřadům (148), - není-li konsensu dosaženo, vedoucí dozorový úřad by měl co nejdříve postoupit záležitost EDPB (151–153, 174, 181). POZN.: Pokud chce vedoucí dozorový úřad některé námitky zohlednit, ale nechce zohlednit jiné námitky a/nebo je nepovažuje za relevantní a/nebo odůvodněné, měl by předložit revidovaný návrh rozhodnutí v rámci postupu podle čl. 60 odst. 5, a to v souladu s následujícím oddílem. → Vedoucí dozorový úřad by měl jasně uvést prostřednictvím neformální výměny, kterou z námitek má v úmyslu zohlednit v rámci revidovaného návrhu rozhodnutí a jak to hodlá učinit. Vedoucí dozorový úřad by měl dále jasně uvést, které námitky byly zaznamenány jako předmět možného pozdějšího řešení sporů prostřednictvím čl. 65 odst. 1 písm. a) (154).	

3a	Čl. 60 odst. 5 – Pokud má vedoucí dozorový úřad v úmyslu relevantní a odůvodněnou námitku zohlednit, předloží ostatním dotčeným dozorovým úřadům revidovaný návrh rozhodnutí k vyjádření.	Kdo: vedoucí dozorový úřad Kdy: co nejdříve (zásada řádné správy) Co: - Povinné předložení revidovaného návrhu rozhodnutí dotčeným dozorovým úřadům, pouze v případě, že má vedoucí dozorový úřad v úmyslu některou relevantní a odůvodněnou námitku zohlednit. POZN.: Viz fáze II, krok 1b, o předložení návrhu rozhodnutí	- Vedoucí dozorový úřad nesmí předložit revidovaný návrh rozhodnutí pouze s ohledem na připomínky nebo jiné poznámky (162–163 a pokyny EDPB 9/2020), - po posouzení relevantních a odůvodněných námitek by vedoucí dozorový úřad měl jasně sdělit všem dotčeným dozorovým úřadům, že má v úmyslu předložit revidovaný návrh rozhodnutí (169–170), - časový úsek mezi obdržení relevantních a odůvodněných námitek a předložením revidovaného návrhu rozhodnutí by měl být co nejkratší a přiměřený v kontextu postupu jediného kontaktního místa (167–168), - před formálním předložením může vedoucí dozorový úřad sdílet předběžný revidovaný návrh rozhodnutí prostřednictvím neformální konzultace s cílem zajistit, že bude existovat shoda ohledně zaváděných změn a že může být dosaženo konsensu (170), - revidovaný návrh rozhodnutí by se měl zcela vypořádat s riziky, která představoval původní návrh rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů, a která byla určena v relevantní a odůvodněné námitce (158).	Článek 60 Revidovaný návrh rozhodnutí
----	--	---	--	---

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
3b	Čl. 60 odst. 5 – (...) Tento revidovaný návrh rozhodnutí podléhá postupu uvedenému v odstavci 4 v rámci dvoutýdenní lhůty	Kdo: vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady uznané za účastníky postupu jednoho správního místa Kdy: viz krok 2a/2b ve fázi II Co: viz krok 2a/2b ve fázi II POZN.: V případě, že nebyly vzneseny žádné relevantní a odůvodněné námitky, se použije čl. 60 odst. 6.	- Revidovaný návrh rozhodnutí by měl být považován za odlišný právní nástroj než návrh rozhodnutí předložený podle čl. 60 odst. 4 (183), - dotčený dozorový úřad může vznést relevantní a odůvodněnou námitku vůči revidovanému návrhu rozhodnutí, i když nevznese námitku vůči návrhu rozhodnutí (183–184), - dotčený dozorový úřad by neměl vznášet námitku vůči revidovanému návrhu rozhodnutí, pokud neexistovala žádná relevantní a odůvodněná námitka zaměřená na daný konkrétní problém a pokud vedoucí dozorový úřad nerevidovat v souvislosti s takovým problémem návrh rozhodnutí (186). POZN.: Viz fáze II, krok 2a/2b o předkládání relevantní a odůvodněné námitky VÝJIMEČNÝ PŘÍPAD: Pokud nastanou mimořádné okolnosti, které se dříve nevyskytly, a pokud má vedoucí dozorový úřad v úmyslu zohlednit relevantní a odůvodněnou námitku vznesenou během posledního období konzultací, která umožní dosáhnout konsensu a vyhnout se postoupení dané záležitosti EDPB, když již	Článek 60 Revidovaný návrh rozhodnutí

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
			neexistuje žádný spor, který by bylo třeba řešit, může vedoucí dozorový úřad předložit (opětovně) revidovaný návrh rozhodnutí (176–180).	

Fáze III: Přijetí konečného rozhodnutí

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	System IMI
1	Čl. 60 odst. 6 – Pokud ve lhůtě uvedené v odstavcích 4 a 5 nevznesl žádný z ostatních dotčených dozorových úřadů námitku proti návrhu rozhodnutí předloženému vedoucím dozorovým úřadem, má se za to, že vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady s tímto návrhem rozhodnutí souhlasí a toto rozhodnutí je pro ně závazné.	Kdo: dotčené dozorové úřady uznané za účastníky daného postupu jediného kontaktního místa Kdy: do čtyř týdnů od předložení návrhu rozhodnutí (čl. 60 odst. 4), nebo do dvou týdnů od předložení (posledního) revidovaného návrhu rozhodnutí (čl. 60 odst. 5) Co: - Souhlas vedoucího dozorového úřadu a dotčeného dozorového úřadu s návrhem rozhodnutí / revidovaným návrhem rozhodnutí, za neexistence relevantních a odůvodněných námitek. - Závaznost návrhu rozhodnutí / revidovaného návrhu rozhodnutí pro vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady → návrh rozhodnutí / revidovaný návrh rozhodnutí již nelze stáhnout nebo změnit, s výhradou výjimečných okolností (187; 191).	- Není třeba jednat, z neexistence relevantních a odůvodněných námitek vyplývá souhlas (tichý souhlas) (188), - vnitrostátní konečné rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu / dotčeného dozorového úřadu [viz 2a/2b] by se nemělo odchýlit od závazného návrhu rozhodnutí / revidovaného návrhu rozhodnutí (189–191), - závazný účinek je omezen na daný konkrétní případ, který se řeší (196), - dotčený dozorový úřad, který má v úmyslu se v této fázi k danému postupu připojit, by měl zvážít zahájení samostatného postupu jediného kontaktního místa (jinak bude pro něho návrh rozhodnutí / revidovaný návrh rozhodnutí automaticky závazný) (192–195), - znění/závěry závazného návrhu rozhodnutí / revidovaného návrhu rozhodnutí mohou být opakovaně použity pro následný postup jediného kontaktního místa (stejný nebo jiný správce, stejné porušení),	

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
			pokud to může urychlit vyřízení případu. (197–198),	
2a	Čl. 60 odst. 7 – I) Vedoucí dozorový úřad dané rozhodnutí přijme, ohlásí je hlavní nebo jediné provozovně správce či zpracovatele a o daném rozhodnutí včetně shrnutí relevantních skutečností a důvodů informuje ostatní dotčené dozorové úřady a sbor.	Kdo: vedoucí dozorový úřad Kdy: co nejrychleji od nabytí závaznosti podle čl. 60 odst. 6 (zásada řádné správy) (206) / POZN.: do jednoho měsíce od závazného rozhodnutí EDPB podle čl. 65 odst. 1 písm. a) (206) VÝJIMEČNÝ PŘÍPAD: Nově vzniklá omezení během této lhůty (např. relevantní judikatura / právní předpis EU) mohou vyžadovat, aby vedoucí dozorový úřad upustil od přijetí vnitrostátního konečného rozhodnutí a aby předložil dotčeným dozorovým úřadům nový návrh rozhodnutí, o čemž je předem informuje (207). Co: - Přijetí vnitrostátního konečného rozhodnutí (203–205; 230–235). - Oznámení vnitrostátního konečného rozhodnutí provozovně správce/zpracovatele (podle vnitrostátního práva) (208–209).	- Poskytnout úplnou kopii vnitrostátního konečného rozhodnutí (podle vnitrostátního práva) správci/zpracovateli (210), - informovat správce/zpracovatele také o jejich povinnostech podle čl. 60 odst. 10 (214), - použít pole „Konečné rozhodnutí“ v systému IMI k informování ostatních dotčených dozorových úřadů a EDPB o vnitrostátním konečném rozhodnutí (211–212), - použít pole „Konečné rozhodnutí“ v systému IMI k poskytnutí shrnutí skutečností a důvodů ostatním dotčeným úřadům a EDPB (215–216), - doporučuje se poskytnout dotčeným dozorovým úřadům také kopii vnitrostátního konečného rozhodnutí v angličtině, prostřednictvím systému IMI (217).	Článek 60 Konečné rozhodnutí

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
		- Informace pro ostatní dotčené dozorové úřady a sbor o vnitrostátním konečném rozhodnutí. - Shrnutí skutečností a důvodů uvedených v rozhodnutí.		
2b	Čl. 60 odst. 7 – II) Dozorový úřad, u něžž byla podána stížnost, informuje o daném rozhodnutí stěžovatele.	Kdo: dotčený dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, která je řešena v závazném rozhodnutí podle čl. 60 odst. 6 nebo čl. 65 odst. 1 písm. a), v němž vedoucí dozorový úřad na danou stížnost reaguje Kdy: co nejrychleji (zásada řádné správy) poté, co vedoucí dozorový úřad informoval o přijetí vnitrostátního konečného rozhodnutí Co: informace pro stěžovatele o vnitrostátním konečném rozhodnutí přijatém vedoucím dozorovým úřadem	- Informace by měla být stěžovateli poskytnuta v souladu s vnitrostátním právem a postupy (213), - stěžovatel by měl být informován o tom, že právo na soudní ochranu (pokud existuje) má být uplatněno v členském státě vedoucího dozorového úřadu (v souladu s vnitrostátním právem) (213).	Článek 60 Konečné rozhodnutí
3	Čl. 60 odst. 8 – Odchylně od odstavce 7, pokud je stížnost odmítnuta nebo zamítnuta, přijme rozhodnutí dozorový úřad, u něžž byla stížnost podána; tento úřad oznámí rozhodnutí stěžovateli a informuje o něm správce.	Kdo: dotčený dozorový úřad, jenž obdržel stížnost, které se týká závazné rozhodnutí podle čl. 60 odst. 6 nebo čl. 65 odst. 1 písm. a), je-li stížnost odmítnuta nebo zamítnuta (218–219; 236–238).	- Dotčený dozorový úřad může ponechat na vedoucím dozorovém úřadu, aby sdělil informaci o vnitrostátním konečném rozhodnutí správci/zpracovateli (239), - použít políčka „Konečné rozhodnutí“ v systému IMI k informování ostatních dotčených dozorových	Článek 60 Konečné rozhodnutí

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
		Kdy: co nejrychleji (zásada řádné správy) po nabytí závaznosti podle čl. 60 odst. 6 / do jednoho měsíce od nabytí závaznosti podle čl. 65 odst. 1 písm. a) Co: - Přijetí vnitrostátního konečného rozhodnutí, kterým se stížnost odmítá či zamítá (v souladu s vnitrostátním právem) (221–225; 228–229). - Oznámení vnitrostátního konečného rozhodnutí stěžovateli (v souladu s vnitrostátním právem) (219; 226) - Informace pro správce o vnitrostátním konečném rozhodnutí (v souladu s vnitrostátním právem) (220). - Informace pro ostatní dotčené dozorové úřady a sbor o vnitrostátním konečném rozhodnutí. - Shrnutí skutečností a důvodů uvedených v rozhodnutí.	úřadů a EDPB o vnitrostátním konečném rozhodnutí (240), - použít políčka „Konečné rozhodnutí“ v systému IMI k poskytnutí shrnutí skutečností a důvodů ostatním dotčeným dozorovým úřadům a EDPB (240), - správce/zpracovatel by měl být informován o tom, že právo na soudní ochranu (pokud existuje) má být uplatněno v členském státě dotčeného dozorového úřadu (v souladu s vnitrostátním právem) (239), - dotčeným dozorovým úřadům je možné poskytnout také kopii vnitrostátního konečného rozhodnutí v angličtině, prostřednictvím systému IMI (240).	
4a	Čl. 60 odst. 9 – I) Pokud se vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady	Kdo: vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady, pro něž je souhlas závazný (podle čl. 60 odst. 6) / pro něž je		

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
	shodnou na tom, že určité části stížnosti odmítnou nebo zamítnou a že budou reagovat na jiné části této stížnosti, přijme se pro každou z těchto částí dané věci samostatné rozhodnutí.	rozhodnutí závazné (podle čl. 65 odst. 1 písm. a)), které zčásti stížnost odmítnou či zamítnou a zčásti na ni budou reagovat (241–242) Kdy: co nejrychleji (zásada řádné správy) po nabytí závaznosti podle čl. 60 odst. 6 / do jednoho měsíce od nabytí závaznosti podle čl. 65 odst. 1 písm. a) Co: - Přijetí samostatných vnitrostátních konečných rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem a dotčenými dozorovými úřady, pokud jde o různé výsledky v souvislosti s touž stížností (242).		
4b	Čl. 60 odst. 9 – II) Vedoucí dozorový úřad přijme rozhodnutí o části týkající se úkonů souvisejících se správcem, ohlásí je hlavní nebo jediné provozovně správce či zpracovatele na území svého	Kdo: vedoucí dozorový úřad, který reaguje na část stížnosti v souvislosti se správcem Kdy/Co: viz krok 2a pro vedoucí dozorový úřad	viz krok 2a pro vedoucí dozorový úřad POZN.: Vedoucí dozorový úřad může ponechat na dotčeném dozorovém úřadu, aby informaci o vnitrostátním konečném rozhodnutí sdělil stěžovateli (243)	Článek 60 Konečné rozhodnutí

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
	členského státu a informuje o něm stěžovatele.	POZN.: Vedoucí dozorový úřad musí o vnitrostátním konečném rozhodnutí, které přijal, informovat stěžovatele (243).		
4c	Čl. 60 odst. 9 – III) [...]dozorový úřad stěžovatele přijme rozhodnutí o části týkající se odmítnutí či zamítnutí této stížnosti, oznámí je danému stěžovateli a informuje o něm správce nebo zpracovatele	Kdo: dotčený dozorový úřad, který odmítl nebo zamítl část stížnosti Kdy/Co: viz krok 3 pro dotčený dozorový úřad	viz krok 3 pro dotčený dozorový úřad	Článek 60 Konečné rozhodnutí
5a	Čl. 60 odst. 10 – I) Poté, co mu bylo oznámeno rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu podle odstavců 7 a 9, přijme správce nebo zpracovatel opatření nezbytná k zajištění souladu s daným rozhodnutím, pokud jde o činnosti zpracování prováděné v souvislosti se všemi jeho provozovny v Unii.	Kdo: správce/zpracovatel Kdy: po oznámení vnitrostátního konečného rozhodnutí podle čl. 60 odst. 7 nebo 9 vedoucím dozorovým orgánem (244–245) Co: Přijetí a oznámení opatření k zajištění souladu s vnitrostátním konečným rozhodnutím vedoucího dozorového úřadu (243; 246–248).		
5b	Čl. 60 odst. 10 – IIa) Správce nebo zpracovatel oznámí opatření přijatá k zajištění souladu s daným rozhodnutím vedoucímu dozorovému úřadu [...].			
5c	Čl. 60 odst. 10 – IIb) [vedoucí dozorový úřad], který o tom	Kdo: vedoucí dozorový úřad	- Vedoucí dozorový úřad by měl zvážit poskytnutí dotčeným dozorovým	

	Právní požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
	informuje ostatní dotčené dozorové úřady.	Kdy: co nejdříve po oznámení správce/zpracovatele (249) Co: informace pro dotčené dozorové úřady o opatřeních přijatých správcem/zpracovatelem	úřadům hodnocení opatření přijatých správcem/zpracovatelem (249), - vedoucí dozorový úřad si může od dotčených dozorových úřadů vyžádat vzájemnou pomoc podle čl. 60 odst. 2 za účelem ověření zajištění souladu správcem/zpracovatelem v příslušných provozovnách (62; 69; 74; 80)	

ČL. 60 ODS. 11 – POSTUP PRO NALÉHAVÉ PŘÍPADY

	Požadavky	Kdo, kdy a co	Doporučení a osvědčené postupy	Systém IMI
U	Článek 11 – Pokud má za výjimečných okolností dotčený dozorový úřad důvody se domnívat, že je třeba naléhavě jednat, aby byly ochráněny zájmy subjektů údajů, použije se postup pro naléhavé případy podle článku 66.	Kdo: dotčené dozorové úřady a vedoucí dozorový úřad Kdy: kdykoliv v průběhu postupu jediného kontaktního místa, pokud nastanou výjimečné okolnosti Co: Uplatnění postupu pro naléhavé případy podle článku 66. POZN.: Závazné rozhodnutí EDPB v rámci postupu pro naléhavé případy podle čl. 66 odst. 3 může zahrnovat přijetí vnitrostátního konečného rozhodnutí bez návrhu rozhodnutí / revidovaného návrhu rozhodnutí (265).	- Před uplatněním potřeby naléhavě jednat by dozorové úřady měly zvážit různé faktory, zejména dosaženou fázi v postupu jednoho správního místa (252–259), - dotčené dozorové úřady a vedoucí dozorový úřad by měly společně zvážit, jak nejlépe zohlednit výsledek postupu podle článku 66 v probíhajícím postupu jediného kontaktního místa (260–265).	Článek 66 Přijatá předběžná opatření Článek 66 Naléhavé stanovisko/rozhodnutí EDPB